

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنوووسه: بهدران شههمهه حبیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

شههلیت

هه‌ملیت

نووسینی بلیمه‌تی نه‌مر

ویلپه‌م شکسپیر

وه‌رگیتێ: م. ره‌ئووف موفتی زاده

کتیب: هه‌ملیت

نووسینی: ویلپه‌م شکسپیر

وه‌رگیتێ: م. ره‌ئووف موفتی زاده

بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ٤٣٨

ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کره‌م

هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

سه‌ره‌رشتیی چاپ: ئاوپه‌حمانی حاجی مه‌حموود

چاپی به‌که‌م، هه‌ولتیر - ٢٠٠٦

له‌کتیبخانه‌ی گشتیی هه‌ولتیر ژماره (١٨١) ی سالی ٢٠٠٦ ی دراوه‌تی

چۆن بوو گهوتمه سەر وەرگێرانی ئەو بەرهههه و

کینگەل یاریهیان دام:

له نیوهی یه کهمی سهاله کانی ههشتای زابینیدا له زانستگهی تاران، وێژهوانی یان ئەدهبیاتی ئینگلیزیم دهخوێند. یهکی له وانه کاتمان -که زۆری له سههر جهخت دهکرا- بهرهههه کانی ویلیهم شکسپیر، به تایبەت ههملیت بوو.

مامۆستا که مان -دوکتۆر میقدادی- جوانی بۆ شی دهکردینهوه و کاتێ له سههر وشه یان دێرهکان راژهی دهکرد، ههستم وابوو به کوردی زۆر جوان وهردهگێردی. گوتم: «مامۆستا به زمانی کوردی جوان ته رجعه مه دهکری». گوتی: «به دهیان زمان وهرگێراوه؛ با به کوردیش دهرجی».

«نه مده زانی ههملیت کراوه به کوردی یان نه، برستی تاقیکردنهوه یهکی بهربالاویشم نه بوو. لهو دهمه دا که رهسه کانی پێوهندی هینده فره نه بوون و بۆ هه موو که سه ئاسان نه ده ره خسا که لکیان لێ وهرگری. ساتیلایت و ئینترنیت نامۆ و نه ناسراو بوون؛ یان بۆ من وابوو. ته نیا ریفرتنسم هاوکارانم له بهشی کوردی رادیۆ تاران بوون، که پرسیارم لێ کردن و ئەوانیش به گومانه وه وه لامیان دامی که ئەو کاره نه کراوه (لهو سالانه دا که خوێندکار بووم له بهشی کوردی رادیۆ تارانیشدا بۆ گوزه رانی ژیان، ئیشم دهکرد.) ناوی خودام لێ برد و دهستم دایه قه له م. ماوه ی سه مانگ بێ وچان خه ربکی بووم. هه رچه نده ده چومه پێشه وه، ههستم ده کرد قوولتر ده بێ. جاری واش هه بوو په ژبوانیان ده کردم هه وه که: ئەو پارووه بۆ زاری تو زۆر زله و ئابرووی خو مه به، یان خو م ههستم ده کرد ده ره قهت نایه م و دهستم ده کیتشا.

هه ره لهو دهمانه دا بوو که براده ری هه ره خو شه ویستم، کاک جه مالی

سه لیم موکری، زۆری یاری ده دام؛ ته نانهت ئیشی بۆ کردم و هه ره لێره دا پر به دل سپاسی ده که م.

به کورتی، هیشتا مابووی نیوه ی که م، کۆلی ژبانم قورس بوو. که م ده سه لاتی بۆ گوزه رانی ژین، بوو به هۆی ده سکیشان له کاره که و هه ولدان له چه ند لاوه بۆ دابینکردنی پتویستییه کانی مان. پاش چه ند سال له تاران بارم کرد و به ماله وه هاته وه کرماشان. له کرماشاندا له گه ل نامۆزای نازیز و هیترا م، کاک حوسینی مو فتی، ناوه ندیکی فیترکردنی زمانمان دانا و ده ستمان کرد به ده رس و تنه وه.

کاک حوسین چاوی کهوت به پاچه ناته واوه که و به راستی رۆژ نه بوو به تکا و ته مه ننا و بری جاریش تانه و ته شه ر -که له کانگای دلی کوردخواز و دل سوژییه وه هه لده قو لئ- بۆ ته واو کردنی هانم نه دا. پاش ده سال بریارم دا ده ستی بێ بکه مه وه؛ به لام که چاویکم پێدا خشان، زۆرم له بهر قورس و سه خت هات و ئومیدی لێ بریم. چه ند سالیکی تریش رابورد و هه ملیتی ناته واوی کوردی له دراویری مێزه که مدا تو زی ده خوارد. به چاپ بوونی هه مبانه بۆ رینه ی مامۆستای پایه به رزی کورد، مامۆستا هه ژار، ئەنگیزه م بۆ ساز بوو. پاش ماوه یه کیش ئینتیرنیت نامۆ و دهستم گه یشته هه زاران راقه و راژه که له سه ره ملبه ته وه و له لایه ن مامۆستایانی ناسراوی جیهانه وه له سایته کانی جو ر به جو ردا دانراوه. له ماوه ی یه ک سال و پاش وه ستانیکی پا زده سه له دواییم بێ هیتا. ئیتر باسی گیر و کیشهی دامان بۆ وشه و تووشی وه سواس بوون و شه وه نه خه وتن و بیکردنه وه کانم بۆ خو م خاتراتیکی خو ش و بۆ خو یته ری به رتیز درتیز دادرینه و لیبانه وه نادویم. به لام ده بی سپاسی هه مووی ئەو خو شه ویستانه که ته نانهت به فیترکردنی وشه یه کیش یارمه تیان داوم بکه م به تایبەت دایکی نازیزم، کاک محمه دی جه لالی، کاک حه سه نی جه لالی و هاوکاره کانی کرماشانم: ئاغا یان فه للاحی، شادرام، قه نبه ری، ئەتابه گی، ئەمین.

دیتنه بیرم له سهره تاي کاره که دا بووم؛ خزم و هاوپۆلی خوشه ویستم کاک ماجدی روحانی - که به راستی دلسۆزانه هم شتی فیرکردم و هم نامۆزگاری جوانی دام - گوتی هه تاوی ته مهنی مامۆستا هه ژار له لچی پاساره، با ئه و چهند لاپه ریه و هرتگی پراوه ته وه نیشانی مامۆستا بدهم، که به داخه وه قهت ئه و هه له نهره خسا؛ به لّام له دوایی کاره که دا کاک ماجد چاویکی به پهلای به چهند لاپه ریه که دا خشانده و ههروه ها که گوتم چهند نامۆزگاری به نرخی دام و به لّینی دامی بۆ چاپکردنی یاریده م بدا که جینی سپاسیکی زۆره. پاشان هینده ی پینه چوو برای کوردیزان و خاوهن بیر و ههستم، کاک عابد، بۆ سهردان له لهنده نه وه هاته وه ئیران و گه لّی رینمونی کردم؛ سپاسی زۆری ده که م.

له نه نجامدا به نیازبووم مامۆستایه ک به وردی کوردیه که ی بخوینیتته وه. به سه فه رتیکی تاران - له گه لّ کاک عابدی برام - گه یشتینه خزمهت مامۆستای به ریز کاک محمه دی که مانگه ر، که به راستی جوانی وه رگرتین و سهره رای سهر جه نجالّی و کاروباری زۆر، منه تی خویندنه وه و خه لّ تدا نه وه ی پاچقه که ی له سهرم نا. به دلّ سپاسی ده که م. دیاره کاک په رو یزی که مانگه ریش هان و یارمه تی زۆری دام و ریزی ده گرم. نه گه ر به وی نیوی ته و او ی ئه و نازیزانه ی - که هه ر کام به چه شنّی یاریه یان داوم - له قه لّم بدهم، نه پیم ده کړی و نه جی ده گړی. بۆیه سپاسی هه مووان ده که م و له دواییدا له کچه که م و هاوسه ره که م بۆ زه حمه تی تایپکردن ده سخۆشی ده که م.

تکایه ک له خوینهری به ریز:

دیاره دراما یان شانۆ جیاوازی زۆری له گه لّ چیرۆک هه یه. له چیرۆکدا نووسه ر سواری قه لّ مه که یه و بۆ ریکو پیک نیشاندانی مه به سته که ی به که یفی خۆی سووری ده دا. به لّام له درامادا هه سته یاریکار جوگه بۆ جوهری قه لّمی نووسه ر خوش ده کا و خوینهر ده بی شوینی جوگه که بگړی تا به ده ریا یه ک مانا بگا؛ بۆیه چیرۆک گوئ بۆ گرتنی خوشه و شانۆ چاو لیکردنی. جا نه گه ر له دیریکدا ناریکی و جیبه جیبوونی وشه کان به دی ده که ن، ئه وه شله ژاوی هه سته یاریکار نیشان ده دا. نه گه ریش له رسته و دیریک هه ر تینه گه یشتن ئه وه له شله ژاوی و ناشاره زایی وه رگیره که یه.

هیوادارم توانیبیتم خزمه تیکی بچووک به کورد بکه م. هیچ نه بی دنه دهر و هانده ریکه بۆ زانایان که ده س بده نه قه لّم و به ره خنه و پیتشیناره کانیا ن ریزگا بۆ پاچقه یه کی جوان و بی هه لّی هه ملیت ساز بکه ن.

چاوه روانی نامۆزگار ییه کانتانم به م ئادره سه ئینترنیتته rauf1337@yahoo.com تکایه بی به شم نه که ن.

په شووف موفتی زاده

کرماشان، گه لّ ریزانی ۲۰۰۵ ی زایینی

چهند ئاغا و خانم و كەشە و ئەفسەر و سەرباز و گەمییوان و راسپارده و پاكار.

ياربكارانى دراما:

كلادیوس: پاشای دهمارك

هه ملیت: برازای پاشا

پولونیوس: راویژکاری پاشا

هورهیشیو: هه قالی هه ملیت

له برتیس: کوری پولونیوس

قولتیمه ند

کورنیلیوس

روزینکراتنز

گیلدینیسستیرن

تازریک

پیاویکی پایه بهرز

مارسیلوس

بیرنادۆ

فرانسیسکو

رینالدۆ: خزمه تکاری پولونیوس

فورتینبراس: شازادهی نورویژ

چهند یاربكار (بۆ درامایه کی تر)

دوو لادییی (گۆرکۆل)

سه رکردهیه کی نورویژی

بالتویزانی ئینگلیزی

گیرترود: مه له که ی دهمارك و دایکی هه ملیت

ئه فیلیا: کچی پولونیوس

روحی باوکی هه ملیت

پیاوانی دیوه خان

سەربازان

[هوره‌یشیو و مارسیلوس دینه ژووری]

فرانسیسکو: پیم وایه دهنگیان ده‌بیسیم. راوه‌سته! کتیبه له‌وی؟
هوره‌یشیو: ئاوه‌لانی ئەم خاکه.

مارسیلوس: وه پیاوانی پاشای ده‌نمارک.

فرانسیسکو: شه‌وباشتان لئ ده‌که‌م.

مارسیلوس: خوات له‌گه‌ل سه‌ریازی دلپاک؛ کتی خه‌لاسی کردی؟

فرانسیسکو: بیرناردۆ له‌ جیگای منه. شه‌وتان باش. [ده‌چیتته ده‌ری]

مارسیلوس: ئەهه‌ی، بیرناردۆ!

بیرناردۆ: بلتی، چیبیه، هوره‌یشیوش له‌وتیبه؟

هوره‌یشیو: کوتیکی [نه‌ک ته‌واوی].

بیرناردۆ: به‌خیری، هوره‌یشیو! به‌خیری، مارسیلوسی چاک.

مارسیلوس: چیبیه، ئەو ده‌عبا دیسان ئەمشه‌ویش ده‌رکه‌وتوو؟

بیرناردۆ: شتی‌کم نه‌دیوه.

مارسیلوس: هوره‌یشیو ئیژی هیچ نیبه‌ جگه‌ خه‌یالی خۆمان و پروا به‌رنادا

له‌ باوه‌شی بگری تا هه‌ست به‌و شیوه‌ ترسینه‌ره‌ دوو جار به‌دیمان

کردوو به‌کا. جا لیتی پارامه‌وه‌ له‌ گه‌لماندا، سه‌رانسه‌ری

ئەمشه‌و پاس بدا که ئەگه‌ر دیسان ئەو روحه‌ ده‌رکه‌وته‌وه، پروا

به‌چاوانمان به‌کا و بیدوتینی.

هوره‌یشیو: هه‌ی هو، هه‌ی هو! قه‌ت ده‌رناکه‌وی.

بیرناردۆ: دانیشه‌ تاوی. با جارتیکی تره‌لمه‌تی له‌و گوتیانه‌ت - که له‌

رووی ئەو چیرۆکه‌مان قورس داخراون - بده‌ین؛ ئەوه‌ی که دوو

شه‌وه‌ به‌دی ده‌که‌ین.

هوره‌یشیو: باشه، داده‌نیشین و گوی بۆ بیرناردۆ شل ده‌که‌ین باسی لیتوه

به‌کا.

به‌شی یه‌که‌م

شانۆی یه‌ک (ئه‌سه‌ر قه‌لای پاشا له‌ شارێ ئیلسینور)

[بیرناردۆ و فرانسیسکو دوو پاسه‌وان له‌م په‌ر و له‌وپه‌ری شانۆ

ده‌رده‌که‌ون]

بیرناردۆ: کتیبه‌ له‌وی؟

فرانسیسکو: ئەتو وه‌لام بده. راوه‌سته و خۆ شانه‌.

بیرناردۆ: هه‌ر بژی پاشا.

فرانسیسکو: بیرناردۆ؟

بیرناردۆ: خۆبه.

فرانسیسکو: زۆر به‌جی و کاتی خۆت هاتی.

بیرناردۆ: ئیستا کاتژمێر دوازه‌ی راگه‌یاند. تو بچۆ بنوه؛ فرانسیسکو!

فرانسیسکو: له‌به‌ر ئەو خه‌لاسه‌کردنه‌ سوپاست ده‌که‌م. زۆر سارده‌ و منیش

دلم داگیراوه.

بیرناردۆ: پاسه‌وانیبه‌کی هیتمنت هه‌بوو؟

فرانسیسکو: مشکیکیش جووله‌ی نه‌کرد.

بیرناردۆ: چاکه؛ شه‌وت باش!

ئه‌گه‌ر هوره‌یشیو و مارسیلوس - هاوپاسه‌کانی ئەمشه‌وم -

تووشه‌ بوون، په‌له‌یان لئ به‌که.

بیرناردۆ: دوپننئى ئاخىرى شهو، كاتنئى ئه و ئهستىره - كه ئىستاش ده درۆشنى و ئه و به شهى ئاسمانى پرووناك داگيرساندووه - له كهلى باكووره وه به ره و رۆژاوا رپى گرتبووه بهر، كاترميتر بهكى زراندا؛ ماركسيلوس و من... [روح ده رده كه وئى]

مارسيلوس: وس وس! بئى دهنگ به! چاوا! له و به وه ديسانه وه دئى.

بیرناردۆ: هه ر له و شپوه به دا؛ وه كو پاشاى خوالئىخوشبوومان.

مارسيلوس: ئه تو خوئنده وارى؛ قسه ي له گه ل بكه، هوره يشيو.

بیرناردۆ: جا رواله تى له پاشا ناكا؟ وردى به وه، هوره يشيو!

هوره يشيو: زۆر له خوئى ده كا. تووشى ترس و سه رسوورمانى كردووم.

بیرناردۆ: شا به ت قسه ي له گه ل بكرئى.

مارسيلوس: لئى بپرسه، هوره يشيو!

هوره يشيو: كئى ئه تو، ئه م كاته ي شهوت داگير كردووه و به و شپوه جوان و خه با تگيپه - كه پاشاى پا به رزى ئيژراومان جاروبار بپاسه ي ده كرد- خو ده نوئنى؟ به ئاسمانت سوئند ده دم دهنگت لئوه بئى!

مارسيلوس: ئالۆز بوو.

بیرناردۆ: چاوا! به ئه سپايى دوور ده بيتته وه.

هوره يشيو: راوه ستته! دهنگ بكه، دهنگ، تكايه قسه بكه. [روح ده چپته ده رئى]

مارسيلوس: ده روا و وه لاميش ناداته وه.

بیرناردۆ: ئىستا چئى؛ هوره يشيو؟ ده له رزى و ره ننگت له روو براوه. جا شتئىكى زياتر له خه يال نه بوو؟ بيرو بچوونت چپيه؟

هوره يشيو: به و خودايه، بروام نه ده كرد تا چاوانى راستين و راسته قينه ي خوئى به دى نه كردباى.

مارسيلوس: له پاشا ناكا؟

هوره يشيو: ههروه ها كه تو له خوئى ده كه ي. ئه و كاته ش له دژى پاشاى مله وري نورووئى به شه ر هات، هه ر ئه و جلو به رگه ي له به ربوو.

ههروه اش گرژ، جارئىكيان - له پاش و تووئىئىكى توند -

سوورتمه سووره كانى پۆلاندى به سه ر سه هۆله كاندا تئىكشكاند.

سه رسوورئنه ره!

مارسيلوس: به و شپوه دوو جارى تريش - هه ر له م كاته هئىمنه دا - به ئه سپايى له پيش چاوى ئيمه وه تئپه ربوه.

هوره يشيو: چوئى به وردى لئى بتوؤئيمه وه، نازانم! به لام له پروانگه و پروانينى گشتيمه وه نيشانده رى قه ومانى كارساتئىكى نامۆ به له ولا ته كه ماندا.

مارسيلوس: باشه! فه رموو دانيشن و ئه وه تان ئاگه داره پئيم بلئى هوى ئه و ئيشكدانه پر كيشه و قورسه ي شه وانه - كه خه لئى ولا ته كه شى تاساندووه - چپيه؟ بو هه موو رۆژئى له برنجه و تونج توپ ساز ده كه ن و له هه نده رانه وه ئه ركان ده كرن؟ ئه و زۆر و مل بادانه چپيه له پا پوره سازان وا مه بنه تى كار و ئيشيان، ته نانه ت له حه فته دا به كشه ممشى بو نه هئيشتوون؟ چ له پيش دا به كه وا كرئىكاران و كاربران به په له ئاره ق ده رئژن و بئ و چان شه و بيان دووراوه به رۆژه وه؟ كئيه ده توانئى ئاگه دارم كا؟

هوره يشيو: ئه من ده توانم. هئىچ نه بئى، سرته سرت وه ها بلاوه:

پاشاى پئيشوومان - كه ئىستاش ديمه نى له روومان ده ركه وت - ههروه ها كه ده زانن له دژى فورتينبراس (پاشاى نورووئى) كه خو هه لئىكيشانى، له سه ر چا وچنوئى، ره پ راستى كردبووه وه به شه ر هات.

له و شه ره دا هه مليستى نه به زمان - هه ر به و بوئنه وه ئه م به شه ي ناسراوى جيهان رپزى لئى گرتوه - فورتينبراسى كوشت؛ كه

به پیتی به لگه یه کی دیارده کراو و شایه تی گه وره پیاوانی له سه ردراو، به لینی دابوو گهر بکوژری، ته وای ولاتی ژیر دهسه لاتی، به سه رکه و تووی ئه و شه ره بدری. به رانه ر به وهش پاشامان مه رچی کردبوو گهر بیدوژینی، ئه و به شه ی که دهستی به سه ردا کیشابوو، بگه رینه وه بو میراته به رانی فورتینبراس.

ئیستا، ئاغا! فورتینبراسی لاو، له سه ر نه ترسییه کی ناپوژ و خاو، به گوژ و دلیر، له ملا و له ولا ژماره به کی لات و خوژیری به ته مای نان و نه و له سه ر سنووره کانی نوروژدا هان داوه و بو ولاته که مان ده رکه و تووه؛ مه به سستیکی نییه جگه له وه رگرتنه وه ی دوژدراوه کانی باوکی به ژور و مله پوری. جا من پیم وایه یه که م هوی ئه و ته یاربوون و ئیشک کیشان و به په له هاتوچوون و هه وال هیتان و بردنه ی ولاته که مان، ئه وه یه.

بیرناردۆ: وایزنام جگه له وهش نه بی. که وابوو ئه و ده عبا به دفه ره که له شیوه ی پاشادا - چه کدار له کاتی چاوه دیریه که ماندا - ده رکه وت نیشانه ی شه ر و شوژه.

هوره ییشیو: نازانم؛ وه کو ریزه به رد چاوی بیروبوچوون کز ده کا. له ولاتی هه ره به رز و به ریلای رۆمدا - ماوه یه ک پیش له رووخانی ژولیوسی مه زن - گوژه کان چۆل بوون و مردووانی که فنکراو له شه قامه کانی رۆمدا قیژ و واژیان لی که وتبوو؛ ئه ستیره کان شوینیان ئاگر؛ شه ونم خوژناوی؛ نه گبه تی سیبه ری له هه تاو دابوو و دیمه نی به تریفه ی مانگ که له په نایدا نیپستون [ئه مپراتوری به حر و زه ربا] پاکشاوه، مه نگ و ماندوو - وه ک بلیتی تا رۆژی په سلان - داگیرابوو؛ ده ق به ده ق وه کو پیشامای رووداوه کانی زه نه قبه ر وابوو؛ که پیشگوکانی چاره نووس هه میشه باسیان ده که ن و سه باره ت به نیژیکبوونه وه ی هووم و

به دفه ری وریایی ده دن. جا بو هه واناسان و هاوولاتیانی ئیمهش، ئاسمان و ئه رز پیکه وه نیشاندهری قه ومانی به لا و باهور بوون.

[روحه که دپته وه]

- به لام، وس! چاو! ئه ی هاوار! له ویه وه هه میسان دپته وه.
- ریتی لی ده گرم؛ گهر ته فروتوناشم بکا. راوهسته! شه ودیز!
ئه گهر ده نگت هه یه و زمانت ده گه ری، قسه م له گه ل بکه. ئه گهر کاریکی خه یر هه یه له ئه نجامدا بووژانه وه ی تو و به ختیارمی منی تیدایه، قسه م له گه ل بکه، ئه گهر له چاره نووسی ولاته که ت ئاگه داری و به پیش پیزانین بکری خو لا بده ین، قسه بکه. یان ئه گهر له ژیانندا خه زینه یه کت له دلی خاکدا حه شارداوه، که ده لین روحتان له پاشی مردن جاروبار ده که ویتته گه شت و گیل بو دۆزینه وه ی...

[که له بابی به یان بانگ هه لده دا]

قسه ی لیوه بکه. راوهسته و قسه بکه. رایگره، مارسیلوس!

مارسیلوس: به م رمه م لییده م؟

هوره ییشیو: لییده گهر نه وه ستا.

بیرناردۆ: لییره یه!

هوره ییشیو: نا، لییره یه.

مارسیلوس: نوقم بوو.

[روحه که ده چپته ده ری]

- به هه لده دا چووین تووره ییمان به وه ها پایه به رزی نواند؛ چونکه ئه و وه کو هه وا وایه؛ زه بری لی ناکه وی و فرتوه ژره پووجه کائمان ته نیا لاسایی کردنه وه ی لیدان بوو.

بیرناردۆ: خەریک بوو قسە بکا؛ کەلەبابە کە بانگی هەلدا.

هورەیشیو: پاشان کەوتە پێ؛ وەکو تاوانبار کە بانگیکی زالەبەری لێ دەکری. وام بیستوه کەلەشیر زورنای بەربەیانە؛ بەگەر ووه بەرز و تیزکەمی کە دەقوولیتنی رووناکمی لە خەو رادەپەرتینی و بەو ورباییه، روحی ئاوارە و وێل - لەسەر ئاو بچ یان ئاگر، لە ئەرزی بچ یان لە ئاسمان - فرتە دەکاتەو بەندەکەمی. جا ئەم شتە ئیستاکە بەدیمان کرد، راسبوونی ئەو وتەیهی سەلمان.

مارسیلوس: بەبانگی کەلەبابە کە رەنگ لە رووی برا. وا دەلێن تۆزی وەرجهووی لەدایکبوونی رزگاریدەرمان جیژن بگێردری، بەلندەیی بەیان بەدەرژایی شەو چریکە دەکا و لەو ماوەیدا هیچ رۆحی ناوێری بکەوێتە گەشت. شەوان شینین و لەو شەوانەدا هیچ ئەستێرەیهک نانهوی، هیچ سیحری کاریگەر نابێ و سیحربازیش هیزی سیحر و جادووی نامیتنی؛ ئەو سەردەمە ئەوئەندە پیرۆز و پر خێرە.

هورەیشیو: منیش وام بیستوه و تا رادەیهک بروام پێیه. بەلام، سەیر بکەن! بەیان کەوای ئەرخەوانی لەبەر کردوو و پێی لەسەر شەوئەمی کێو دوور و بەرزەکانی رۆژەلات داناه. وەختیهتی واز لە پاسەوانی بێنن و بەبروای من، ئەووی کە ئەمشەو بەدیمان کرد بەهەملیتی جەوان رابگەبێنن؛ چونکە بەژیانم سوێند، ئەو رۆحە کە لە رووی ئیمەدا بچ دەنگ بوو، لەگەڵ ئەودا بەقسە دیت. جا ئێو رازین لەسەر خۆشەویستی و جیبەجیکردنی ئەرکمان، ئاگەداری بکەین؟

مارسیلوس: با وا بکەین؛ تکایە! ئەمن دەزانم ئەم بەیانیهیە لە کوێدا بەتەنی تووشی بێن.

[دەچنە دەرئ]

شانۆی دوو - قەلای ئیلسینور، هۆلیکی گشتی

بەریز و حورمەت و چەپلەرێزان، کلادیوس «پاشای دەنمارک»، گێرتوود «مەلەکە»، لەبیرتیس و خوشکەکەمی «ئوفیلیا»، پایەبەرزان و پیاوانی دیواخان دێنە سەر شانۆ.

پاشا: با وەکو هیشتا یادی مەرگی برای خۆشەویستمان - هەملیت - سەوزە و شیاوێ ئەوئەیه دلمان پر لە خەفەت و روومەتی سەرانسەری پاشایەتیمان برۆیهکی لە پەژارەدا گرژا بچ؛ بەلام هەر وەها کە هەتاهەتایە ئاوەز و بێر خۆ بەدەستی رووداوەکانی سڕوشتیبه و هەداو، ئیمەش - هاوێرێ ئەووی کە ژیرانە بێرمان خەمبارە - بیری خویشمان هەیه. کەوابوو خوشکی پیتشو و مەلەکەمی ئیستامان کە پیتوینی پاشای ئەم ولاتە خەباتگێرەیه - لەسەر داب و دەستوور - بەو پەری کەبفەو، بەختەوەرانە و بەچاویکی ئەسیرین بار، بەشایی لە ئازیه تبازی و رۆرۆ لە زەماوەن، لە شایی و شیوئەنیکی هاوسەنگدا مارە دەکەین. ئیمە ژیرتر لە ئیتوهمان نییه لەگەڵ ئەو کارەساتە بچ خورتی و بەدل ریک هاتبچ. لە هەمووتان سوپاسی ئیمە.

ئیتستا هەر وەها کە ئاگەدارن، فورتینبراسی جەوان - کە باایی و بایهخی ئیمە بەسووک دەزانن - یان لەسەر ئەو باوەرەیه کە تازه مردنی برای بەرێزمان دەبیتە هۆی لیک پچران و دابه شبوونی ولاتەکەمان، بەتەمای گەنج و قازانجە و دەس لە ئازارمان بەرنادا؛ پەیک و پەرخام بەرێ دەکا و داوای وەرگرتنەووی ئەو ناوچانەیی دەکا کە باوکی بەپیتی ئەو هەموو بەلگە و بریارە مۆرکراو، بەبرای دلیرمانی دۆراندوو. ئەمە سەبارەت بە ئەو.

[قولتیمەند و کورنیلیوس دێنە ژووری]

ئىستا سەبارەت بەخۆمان و ئەم كاتەى كۆبونەوئەكەمان.

كارى گرېنگ ئەوئەئىمە لىرەدا بۆ پاشاى نورويژ - مامى فورتىنبراسى لاو كە لاواز و لاگرتووه و بەدەگمەن لە مەيل و مەبەستى برازاكەى دەبىسى - نووسىومانە لە هەنگا و هەلئىنانى پترى برازاكەى بەرگرى بكا. ئەو مىرانە و پىتاك وەرگرتانە و سەربازگرتانە و تەواوى تايبەتايىهكانى ئەو كارانە، لە دەسلەلاتى ئەودا نىن و ئىمە لىرەوئە ئەتو كورنىليوسى چالاك و تۆ - قولتيمەند - بەرئ دەكەين كە راسپاردەى ئەم رېز و سللاو بن بۆ پاشاى پىرى نورويژ. هېچ دەسلەلاتىكى خۆمالى تەرتان نادەينى لەگەل ئەو پاشايە - پتر لەوئەى كە نىوەرۆكى بەوردى ديارىكراوى ئەم نامەئە ئىزن دەدا - ئالووئير بكن.

[نامەكەيان دەداتى]

خوداتان لەگەل! با گورجوگۆلئىتان جى پەسەندى ئەركتان بى.

كورنىليوس و قولتيمەند: لەو ئەركە و لە هەموو ئىشىدا ئەمەگداريمان نىشان دەدەين.

پاشا: ئىمە لەو بابەتەو هېچ گومانمان نىبە. پر بەدل بەخوداتان دەسپىرم.

[قولتيمەند و كورنىليوس دەچنە دەرى]

جا ئىستا، لەيرتيس! لە تۆچ خەبەر؟ باسى داخوازىكت لەگەلمان كرىبوو. چىبە ئەوئە؟

لەيرتيس! ئەتو ناكري سەبارەت بەداخوازىكت لەگەل پاشاى دەنمارك باس بكەى و دەنگت ون بى و نەبىسىرى. چىت داوا كرىدووئە؟ لەيرتيس! گەرچى ئەوئەجەى دەسلالوى من و پارانەوئەى توى نىبە، مېشك نىزىكتەر بەدل و دەس كارسازتر بۆ دەم لە باوكت بۆ تاج و تەختى دەنمارك نىبە. چىت بەنيازە؟ لەيرتيس!

لەيرتيس: سەرودى بەرزم! ئىزن و ئەرتى جەنابت بۆ گەرانەوئەى فەرەنسەم.

گەرچى لەوئەئىمە بەپى ئاواتم گەرامەوئە دەنمارك كە ئەركى خۆم لە ئاهەنگى تاج نىنانى جەنابتاندا بەرئەبەرم. ئىستا دەين رايگەئىنم، ئەركم جىبەجى كراو و بىر و ئاواتەكانم ديسان روويان لە فەرانسەئەى و ملكەچى لىبووردن و ئىزنى پىرۆزى جەنابتان.

پاشا: ئىزنى بابت وەرگرتووه؟ پولونىوس چى دەلى؟

پولونىوس: هەئەئى، قورىان! بەسۆز پارانەوئە ئىزنىكى بەكيشەئى لى داگوشىم و لە دواى مۆزى رەزامەندى زۆرەكى خۆم لەسەر ئارەزووى كوتا. لە جەنابىستان تكا دەكەم ئىزنى بەدەن بروا. پاشا: كاتىكى خۆشت هەبى؛ لەيرتيس! سەرەمى خۆتە و لەسەر بىروباوئەرى خاوتىت بەئارەزووى خۆت رابىوئيرە. بەلام ئىستا، برازام و كەسوكار و كورم هەملىت.

هەملىت [لەبەرئەوئە]: تۆزى زياتر لە كەس و كەمتر لە كور^(۱).

پاشا: چۆنە و هەا هېشتا تەم داىگرتووى؟

هەملىت: واش نىبە قورىان! زۆرىش لە ژىر تىشكى هەتاو دام.

مەلەكە: هەملىتى جوان! ئەو شەوئەنگىبە لەخۆ داىلئى با چاوانت وەكو هەئالئىك سەئىرى پاشاى دەنمارك بكا.

تا هەتايە نايى بەپىلئوى داکەوتووى چاوانت لە دوى باوكى پايەبەرزت خاك و خۆل بەئەئە لاو. ئەتو دەزانى ئاسايىبە؛ ئەوانەى دەئىن دەئى بىر. مەرگ تىپەرىنئىكە لەم سەروشتەوئە بەرەو بىر برانەوئە.

(۱) لە ئىنگلىزئىيەكەيدا وا هاتووه: تۆزى زياتر لە خزم و كەس (kin) و كەمتر لە مېهەبان و دلنەرم (kind) كە تايبەتايىهكى جوانى لە بارى روالەت و ماناى دوو وشەكەوئە هەئە. (وەرگىر)

همملیت: نا، خانم! ئاساییه.

مهلهکه: کهوايه بۆچ وا دیاری ددها زۆر له بهرت نامۆیه؟

همملیت: دیاری ددها، خانم؟ نا، ههروایه. ئەمن له دیاری ددها تیتناگهه. ته نیا جامه ی جه وهه رینم، دایکی هیتام، یان جلویه رگی ئایینی رهش یان هووژهی هه ناسه ی هه لسه سراو، یان خوهری رووباری چاوان، یان شتیوه ی داگرژاوی دیمه ن؛ هه مووی له گه ل ههر شتیوه و هه ست و هه یته لی له خه م ناتوانن راسته قینه ی هه ستی من بدرکینن. ئەوانه له چاو دیارن؛ چونکه رواله تیکن مرۆف خو ی پێ دهنوتی. به لام من ده روونیکم هه یه که گوزه رانی زه مان ده ری ده خا. ئەوانه ته نیا داو و ته له که و جلویه رگی خه من.

پاشا: شیرین و شیای تافه رینه ته وه ی که بۆ به یانی ئه رکی ئەزیه تباری باوکت له هه ستت دایه، هه ملیت! به لام ده بی بزانی باوکت بابی له ده س دا؛ ئەو باوکیشه بابی له ده س داوه؛ ئەویش باوکی له ده ستی چوو.

جا ئه رکی پاشماویه - به پیتی ئەمه گی باوانداری - بۆ ماویه که خه مباری بنوتی. به لام تیکۆشان بۆ ئازیه تباری به لاساری و ره چوویی، له نجبازییه کی خوانه ناسانه یه، خه می ناپیاوانه یه، نیشاندهری وزه یه کی دژ به ئاین، دلێکی ژله ژاو، بیترکی ئالۆز، زانایییه کی ساکار و بی نه خش و خه ته؛ چونکه ئەو شتانه ده بی بزاین و هه رواشه - وه کو هه ر شتیکی ئاساییه بۆ هه ست و ئاوه ز؛ جا بۆ ده بی ئیمه به رکه کردنی ره نجخوازانه له دلێ بگرین؟ ناله باره! تاوانباریه به رانه به خودا، تاوانباری له ئاستی مردوو هه کانه، تاوانباری له رووی سروشته، زۆر بۆ بیر و ئاوه ز - که مه رگی باوانی به لاره ئاساییه - بی مانایه. ئاوه ز - له یه که م ته رمه وه تا ئەوه ی ئەمه رۆ مردوو هه - هاواری کردوو هه روا بووه و هه روا ده بی.

ئیمه تکات لی ده که یین ئەو خه مه بی که لکه به ئه رزدا بده ی و ئیمه به باوک بزانی؛ چونکه عالم له قه لهم بدا ئە تو یه که م جینشینی بۆ تاج و ته ختمان و به عه شقیکی نه ک که متر له وه ی که دلنه رمتین باوک بۆ کوری هه یه تی، چاوت لی ده که یین. سه باره ت به مه به ستی گه رانه وه ت بۆ زانکو له **ویتینیرگ** - ده بی بلیم - زۆر به پیچه وانه ی ئاره زووی ئیمه یه؛ داوات لی ده که یین و فه رمانت دده یین لی ره دا له نیو خو شی و ره حه تی چاوانماندا بمینیه وه. ئە ی به رتیزترین دیوا خانتشین و برازا و کورمان!

مه له که: با لاله و تکای دایکت بی ئاکام نه بی. هه ملیت! لیت ده پاریمه وه له گه ل ئیمه دا بمینیه وه و نه چیه وه بۆ ویتنیرگ.

همملیت: به و په ری توانم ملکه چی فه رمانتم، خانم.

پاشا: ها، ئەوه وه لامیکی خو شه ویستانه و جوانه. وه کو ئیمه له ده فمارکدا بژی. خانم! وه ره. ئەو هاوپی نهرم و بی خو رتییه ی هه ملیت، جوان به دلمه وه نیشته. جا به خو شیه وه هیه چ باده یه کی سه لامه تی نه بی که پاشای ده فمارک ئەمه رۆ بیخواته وه و تۆپه به سامه که بۆ هه ورانی نه گیتیریته وه و ئاسمانیش سه رمه ستی و به رزه ده ماخی پاشا به تریشه ی هه وران بۆ زه ی نه گه رینیته وه. وه رن بچین.

[به چه پله و هه را و هوریا هه موو ده چنه ده ری جگه له هه ملیت]

همملیت: ئاخ! بریا ئەم له شه زۆر زۆر پیسه بتوايته وه، داپزبیا و بووبای به دلۆپتیکی شه ونم؛ یاسایه کی له دژی خو کوشتن ده رنه کردبای. ئاخ! خودا! خودا! چه ن که سه ر و کال و بی ره نگ و که لکه به ره مه کانی ئەم دونیایه له به رچاوم. ئای! شه رمه زاری! شه رمه زاری! چۆن ئەم باخه بژار نه کراوه گه شه ده کا بۆ تۆ هه له یینان و تاقه به ره مه که شی هه ژاله و گیای نه رۆکه؛ تا بگاته ئەو راده یه ته نیا دوو مانگه

مردووه؛ نا، ئەوەندەش نییە، دوو مانگ نابێ؛ وەها پاشایەکی گەوره که له حەنای ئەم دێوەزمەیدەدا **هایپیریون** (خوداوەندی هەتاو) بوو. چەندە ئەوینداری دایکم بوو! نەیدەهتشت، تەنانەت با و گژەیی ئاسمان توند له روومهتی هەلکا.

ئاسمان و ئەرز! فربا! ئاخۆ پتویستە بیری لێ بکەمەوه؟ چۆن بوو؟ دایکم، وەها خۆی ئاوێزانی دەکرد، وەک بلیتی ئیشتیای لەسەر ئەوهی که دە خوارد ئەنگیترتر دەبوو؛ بەلام له مانگیکدا... با بیری نەکەمەوه! هەیی زایفە! نیوی تۆژنە. له مانگیکی کورتدا، بەرلهوهی ئەو پیتاوانەیی که له پیتی کردبوو و له دوی تەرمەکهی بابی هەژارم - وەکو **نیوی** (١) خەلتانی فرمیسک - کۆن بکا.

بۆچ دایکم وای کرد؟ بەتایبەت ئەو. ئای خودا! دێندەیه کیش بێ بەش له زمان و زانیان ماوهیهکی زۆرتر تازیه تبار دەبوو. مێردی بەمام کرد؛ برای بابم. جا چەندە من له **هیرکول** دەکەم، ئەویش ئەوەندە له بابم دەکا. له ماوهی مانگیکدا، بەرلهوهی شولاوی فرمیسکه فیتاوییه کانی سوورایی چاره گل لیکه وتوو کانی به جێ بهیلتی، مێردی کرد. ئاخ! چ پەلهیهکی بێ ئاکار بوو. پەلاماریکی وەها چالاکانە بەرهو لیفەیی زینا! نا، ناتوانی ئاکامی چاک بێ. بەلام دلێ ترکاندووم؛ چونکه دەبێ زمانم راگرم.

[هورهیشیو، مارسیلوس و بیرناردۆ دینه ژووری]

هورهیشیو: سلاو له جەنابت!

هەملیت: خۆشحالم بەکەبفت دەبینم؛ ئەتو هورەیشیوی یان گێژی لیبی داوم؟

(١) نیوی: ژنیکی لهخۆ رازی له ئەفسانەکانی یونانییە که له خوداوەندیکی بەنیوی لیتوگرژ دەبێ و ئەویش مندالەکانی لێ دادەبێ و خۆشی دەکا بەکوژتەلیکی بەردین که هەتا هەتایە بۆ مندالەکانی دەگری.

هورهیشیو: خۆم، قوربان! خزمەتکاری بچووی هەمیشەتان.

هەملیت: ئاغا! هەقالی هێژامی - ئەو نیوەت وەها لەبەر دەگۆرم. جا چی له ویتینبیرگهوه هەلیناوی؟ هورەیشیو! [روو له مارسیلوس] مارسیلوس!

مارسیلوس: سەرودری بەرێزم!

هەملیت: له دیتنت زۆر خۆشحالم. [روو له بیرناردۆ] ئیوارە باش. ئاغا، [روو له هورەیشیو] بەلام، چی بەراستی له ویتینبرگ هەلینای؟

هورهیشیو: هەوای هەلاتن، قوربان!

هەملیت: شتی وام له دوزمانیشت نەبیستوو؛ ناشتوانی ئەو ناتۆره بەگویمدا بکهی و بەخۆشکینی قسەکانت راس بنوینی. ئەمن دەزانم تۆ نەبانوک نیت. جا فرمانت له ئیلسینوردا چییە؟ تا بەدمەستی و تیر خواردنەوهت، بەرلهوهی بگەرێتیوه، فیر بکهین.

هورهیشیو: قوربان! هاتم له تازیه تباری باوکتاندا بەشداری بکه.

هەملیت: تکات لێ دەکەم گالتەم پێ نەکهی، دۆستی هاوپیۆلم! پیم وایه بەهۆی بەشداری له زەماوینی دایکدا بووی.

هورهیشیو: له راستیدا قوربان! بەپەله کرا.

هەملیت: دەس پیتوگرتن، دەس پیتوگرتن، هورەیشیو! دەنا گوشتە برژاوه کانی ئاهەنگی تازیه تباری بەساردی سفره کانی زەماوێنه کهی دەرازاندهوه. خۆزگه چاوم بەخوین تالترین دوزمانم له بههشتدا بکهوتبای و ئەم روژەم نەدیبا؛ هورەیشیو! بابم، پیم وایه بابم دەبینم.

هورهیشیو: حەیی، له کوی قوربان؟

هەملیت: له چاوی بیرمدا، هورەیشیو!

هورهیشیو: ئەمن جارێ چاوم پێ کەوتبوو؛ پاشایەکی پیکه وتوو بوو.

همملیت: پیاو بوو، بگره له همموو باریتکهوه هممبهری ئیتر نابینمهوه.

هورهیشیو: قوربان! پیتم وایه دوینتی شهو چاوم پی کهوت.

همملیت: چاوت پی کهوت؟ به کی؟

هورهیشیو: قوربان! پاشا، بابت.

همملیت: پاشا، باوکی من؟

هورهیشیو: بهوردی گوئی شلکردن تاوی تامازوویی داپسکینه تا بهشایهتی

نم پیاوانه ئه شته نامویهت راگهینم.

همملیت: بهشقی خودا، با بیزانم.

هورهیشیو: دوو شهوی لهسه ریهک نم دوو پیاوه (مارسیلوس و بیرناردو)

له کاتی ئیشکدانه که یاندا، له نیوه شهوی بی دهنگ و زردها

تووشی هاتوون؛ پهیکه ری و هکو باوکت؛ سه ر تا پی چه کدار له

پیش چاویان ده رکه وتووه؛ به پیاسه کردنیکی هیمن، آرام و

له سه رخو له ئاستیان تیپه ریوه.

سی جار له پیش چاوی داماو و ترساویاندا به دوژ و دوورایی

که وازه کهت ری دهکا و نمان له ترساندا ئارهق ده تکیتن و هاکا

بن به ده له مه؛ له زمان لال دهن و نایدوینن. ئه و به سه رهاته بیان

له په ناوه بو گیترا مهوه و منیش له گه لیاندا شهوی سییه م

پاسه وانیم کرد.

هر به و چه شنه که رایانگه یانده بوو، له هه مان کات و هه مان

شیوه دا قسه کانیان راست ده رکهوت و روچه که هاته وه. نمان

باوکتانم دیسو؛ ئه و ده ستانم ئه وه نده له یهک ناکهن، که ئه و

روچه لهوی ده کرد.

همملیت: جا له کویدا بوو؟

مارسیلوس: قوربان، له سه ر ئه و قه لایه وه که ئیشکمان ده کیشا.

همملیت: نه تاندواند؟

هورهیشیو: با، قوربان! من قسه م له گه ل کرد. به لام وه لامی نه دامه وه. پیتم

وایه له و کاته که سه ری هه لبری و خوئی خریدا بو قسه کردن -

به شپوه یه کی سه رده می ژیانی - که له شیری به بیان بهرز

قوولانندی و به و دهنگه، له زوبه ز هه لچرچا و له چاومان نوقم

بوو.

همملیت: زور سه مه ره یه!

هورهیشیو: جا چهنده راسه که من زیندووم و ده ژیم، سه ره ری هیژام،

ئه ویش هینده راس بوو.

ئیمه ش به ئه رکی نووسراوی خو مان زانی جه نابت ئاگه دار

بکه ین.

همملیت: به راستی، به راستی، ئاغایان! به لام کاس و که سه ری کردووم.

ئه مشه ویش ئیشک ده دن؟

مارسیلوس و بیرناردو [پتکه وه]: ده دهن، قوربان!

همملیت: گو تان چه کدار بوو؟

پتکه وه: چه کدار بوو، قوربان!

همملیت: سه ر تا پی؟

پتکه وه: قوربان! له سه ر تا پی.

همملیت: جا، روومه تیتان نه دی؟

هورهیشیو: با قوربان، باندیمه که ی هه لدا بو وه وه.

همملیت: چو ن بوو، تووره بوو؟

هورهیشیو: ره نگیتی پتر له خه مباری تا تووره یی.

همملیت: ره نگ بزرکاو یان ئالوگور؟

هورهیشیو: نا، زور هه لبرکاو.

کاته بسره وه، ئەی روحی من! کرد و کرداری چه پهل گهر خاکی
عالمه میشی بکیشیه سهر، ههر له پیش چاوی خه لک سهر
هه لده دا.

[ده چیتته ده ری]

هه ملیت: چاوی لی دابری بوون؟

هوره ییشیو: بی پلکه دان.

هه ملیت: بریا له وئی بوایه م.

هوره ییشیو: زۆری ده په شوکاندی.

هه ملیت: بی گومان، بی گومان. جا زۆر مایه وه؟

هوره ییشیو: ئەوه نده له سه رخۆ تا سه د بژمیتری.

مارسیلوس و بیرناردۆ [پتیکه وه]: زیاتر، زیاتر.

هوره ییشیو: نهک ئەو کاتهی من دیم.

هه ملیت: ردینی ماش و برنجی بوو، نا؟

هوره ییشیو: با، بهو جه شنه ی له ژیانیدا دیبووم. زتوره نگیی ره شباو.

هه ملیت: ئەمشه و ئیشک ده کیشم، رهنگه بیتته وه.

هوره ییشیو: بی گومان دیتته وه.

هه ملیت: ئەگهر له شتیه یه کی به شکۆدا - وهکو بابم - ده رکه وئی، قسه ی

له گهل ده که م؛ با دۆزه خیش خۆی ده م بکاته وه و فه رمانی بی ده نگیم

بدا. له هه مووتان تکا ده که م، ئەگهر تا ئیستا ئەو رووداوه تان

شاردوه توه، با ههر له بی ده نگیتاندا کر بی و له هه رچی تریش

ئەمشه و روو بدا سه رنج بدن، به لام زمانتان قورس بی. قه ره بووی

ئەو ئەمه گداریه تان ده که مه وه. ئیتر، خوداتان له گهل؛ له سه ر

قه لاوه، نیوان یازده تا دوازه ده تانبینمه وه.

هه مووان: ئەرکمان ریز و حورمه تی جه نابته.

هه ملیت: خوشه ویستیتان وه کو خوشه ویستی منه بو ئیوه. لای ئیوه خوش.

[هه مووان ده چنه ده ری جگه له هه ملیت]

رووحی بابم، چه کدار؟ به گشتی، شتیکی باش نابی.

گومان له ناله باریبه ک ده که م. خوژگه شه و زوو به اتبای! تا ئەو

شانۆى سى - ئىلسىنور مالى پولونىوس

[لەيرتېس و ئوفىليا دېتە ژوورئ]

لەيرتېس: كەلپەلمان لە باردراون. بەخودات دەسپېرم. جا، خوشكم! ھەر كەى با لەبار ھەلدەكا و قەتارچىيانى زەريا پى دەكەون، خەو نەتباتەوہ و با ھەوالت بزانم.

ئوفىليا: لەوہدا گومانەت ھەپە؟

لەيرتېس: سەبارەت بەھەملېت و مەبلە بى باپەخەكەى بەكازەى بزانە، ھەواپەكە لە خوتېندا، وەنەوشەپەكە لە تازى بەھارى سروشتدا دەبووژېتەوہ، نەك بۆ ھەمېشە. شېرىنە، بۆ ماوہپەك؛ بۆن و بۆ گەمەپە بۆ تاوئ. لەوہ زىاتەر نېپە.

ئوفىليا: ھەر ئەوہپە و زىاتەر نە؟

لەيرتېس: لەوہ زىاتەرى مەزانە؛ چونكە ھىلالى سروشتى مرؤث تەنيا پېتە و ماسوولكەى زىاد ناك، بەلكو لەگەل ئەوہدا كە ئەم كەواخە پەرەدەسېتتە، لە ناوخوہە بېر و رۆحېش - ھاوكات - بلاوہ دەكا. بەگومان ئېستا خۆشتى دەوئ و پەلە و پەلۆخى لە مەيلى بى خەوشى نەكەوتوہ؛ بەلام دەبى بترسى. پەلەوپاىەى بەرزى ھەلسەنگېتە؛ وېستى ھى خۆى نېپە؛ چونكە خۆبىشى پى بەسراوى شوپتەزايەتە. ناكىرئ بەرەوتى پىاوانى نەناسراو بۆ خۆى ئېش بكا؛ وېس و نەوېسى ئەو بەسراوہ بەساعى و سەلامەتەى تەواوى ولاتەكەپەوہ؛ كەوابو بەرى ھەلبىراردنى كورت دەبېتەوہ سەردەنگ و داخووزى پەيكەرى كە ئەو سەرىتەى [واتە دەنمارك].

جا كە دەلئ خۆشتى دەوئ، ئاوہز و بېرت ھېندە ھەلدەگرئ پرواى پى بکەى كە لەو پەلەوپاىە تاپپەتېپەدا دەتوانئ لەسەر

قەسەى راوہستتە، ئەوېش زىاتەر لە گرېنگاىەتە باروودۇخى گشتى دەنماركى بۆ نارەخسى. جا ھەلسەنگېتە چ زىانېك لە ئابرووت دەكەوئ ئەگەر بەگوئ گومان لئ براو ئاوازەكانى دلدارى بېسى، يان دلئ بدوړېتتە، يان دەركى خەزېتەى خاوتتە لە رووى تەكا و لالەى ھەوسار براوى بکەپتەوہ. بترسە، ئوفىليا! بترسە، خوشكى خۆشەوېستەم و خۆ لە پەناى دلوانىپەكەت راگرە با تىروتەوژمى ھەوہس نەتېپكى. پاكترېن كچ ئەگەر تەنانەت جوانى بەمانگى ئاسمانىش بنوئتتە، سووك و سەربزېتەوہ. پاكى لە زەپروژەنگى تانە و تەشەر گيان دەر ناك. كرم و كرموژنە نەمامە ساواكانى بەھار - زۆر بەر لە بووژانەوہى چرووہكانىان، پوچەل دەكەنەوہ. جا لە بەرەپەيانى گەنجى و تەرەشەوئى ھەرزەكارىدا تووشبوون و پتەوبوون زۆر ئاساىپە.

سا ئاگات لەخۆ بى؛ ساعى و سەلامەتەى لە ترس تەنراوہ. سەردەمى گەنجى لەخۆپەوہ ئەشقىپە، با ھۆپەكى تىشى لە پال نەبى.

ئوفىليا: «ئاخىەى» ئەو ئاموژگارېيانە وەكو پارېتەرىك بۆ «خېتەتەى» دلئ راودەگرم. بەلام براى چاكم، چەشنى كەشەى لە خودا بى خەبەر نەكەى؛ رېگای پىر ھەراز و نشېو و دىكاوى بەھەشتم پى بنوئتتە و خۆى وەكو كەپر سەوزى بى ئاوہز و پىفو، رېتى ھەوا و ھەوہس دەگرېتە بەر و گوئ بۆ ئاموژگارېپەكانى خۆى شل نېپە.

لەيرتېس: نا، لە من ترست نەبى!

[پولونىوس دېتە ژوورئ]

زۆرم درەنگ كرددوہ، ئەوا بام ھات. دووجار خوداھافىزى دوو

شوکرانه بژیری ههیه؛ وهختیش بۆ دووه خیراتن زهرده خه نه یه تی.

پولونیوس: هیشتا لیره، لهیرتیس؟ ده بچۆ سوار به؛ بچۆ، شهرم بکه! با له سهرشانی باده وان هکت سواره و چاوه پروانتن. ده بچۆ دو عام له سهرت! ئەو چەند ئامۆزگاریبەت له بیر بێ و ده کاریان بینه: به بیر و راویژت زمان نه دهی و بێ بیر کردنه وه ههول نه دهی. له گه له خه لکدا ئاشنا به؛ به لام قهت تیکه له مه به. ئەو ئاوه لانهی ههته و تاقی کراونه ته وه، به ئالقهی پۆلایین راگره؛ به لام بۆ میوانداری له دۆستی تازه له هیلکه هه لجه و قوا و په ر ده رنه کراو له واسه شل نه کهی. خو له شه روشور پیا ریزه؛ به لام که تیکه وتی وا ده رکه وه دوزمنت خو ی له تو پیا ریزێ. گو ی بۆ هه موان شل بکه؛ به لام که م ده نگت لیوه بێ؛ په خنه ی هه ر که سه ب بیسه؛ به لام داوه ریت مه در کینه. جلوه رگ و خو و خده ت هاوسه نگی پاره ی گیرفانت بێ؛ نه ک زه رق و به رقدار بێ، گران بێ، نه ک ئە لوان؛ چونکه رواله ت زۆر ناسینه ری مرو قه هه روه ها که چینه کانی ناسراو و پایه به رزی فه رانسه زۆر له و بابه ته وه هه ل بژارده و به ناوبانگن. نه قه رز که ر به و نه قه رز ده ر؛ چونکه قه رز هه م ده فه وتی و هه م دۆست ده فه وتینی، قه رز و هه رگرتیش تیخی ده س پیوه گرتن کول ده کا. له سه ر هه مووی ئە مانه ش، له گه له خو تدا راست به و وه کو شه و له دو ی رۆژ ئە و راستیه شوینت به رنه دا؛ که و ابو ناتوانی له گه له کس ناراست بی. خودات له گه له. ئاواتی خه یرم له ریت بێ!

لهیرتیس: به و په ری ریزه وه ئیزنی رۆیشتن و هه رده گرم، سه ره رم!

پولونیوس: زه مان خو لکت ده کا. بچۆ، خزمه تکارانت چاوه پروانن.

لهیرتیس: خودات له گه له، ئوفیلیا! چاکت ئە وانم بێ گوتی له بیر بێ.

ئوفیلیا: له بیرمدا قولفی ده که م و خو ت کلله که ی راگره.

لهیرتیس: لای ئیوه خو ش. [ده چینه ده ری]

پولونیوس: چیه، ئوفیلیا! چی بێ گوتوی؟

ئوفیلیا: خو شیتان، شتی که سه باره ت به جه نابی هه ملیت.

پولونیوس: به خودا چاکی له بیر بووه. پیم و تراوه زۆرت خه لوه ت له گه له ده کا. تو ش خو ت له و باره وه زۆر ده س و دل بازی. ئە گه ر و ابی - به و چه شنه تی گه یشتوم که له سه ر کار قایمی پیم و تراوه - ده بی پیت بلیم ئە وه نده جوان که شایانی پله و پایه ی خو ته و کچی من بی خو ت نه ناسیوه. نیوانتان چۆنه؟ راسته که م بێ بلتی.

ئوفیلیا: ئەو، قوربان! له م دوایه یان ده ا هه ستی که ی زۆری له خو ش و یستنی من نیشان داوه.

پولونیوس: خو شه و یستی؟ پفا! وه کو کچی که ی ناتا و ناشاره زا له وه ها دۆخی که ی پر مه ترسی قسه ده که ی. ئە تو به وه ی که به هه ستی ده زانی پروات هه یه؟

ئوفیلیا: من نازانم، قوربان، چۆن لی بی بکه مه وه.

پولونیوس: که و ابو، فیترت ده که م. خو به مندالی که ی ساوا بزانه، ئە گه ر ئە و هه ست و هه وایه به نه خت ده زانی؛ چونکه پولیکیش بایه خیان نییه. خو تو زۆی قورستر بنوینه؛ ده نا - نامه وی قسه ی ناشیرین درز بکات و بکه ویتته سه ر زاران - به نه فامیتکت ده زانم.

ئوفیلیا: قوربان! تکا کاری ئە وین له سه ر مۆدی که ی به هورمه.

پولونیوس: ئە ری! ئە تو به مۆدی بزانه. ده برۆ! سا، برۆ!

ئوفیلیا: به و قسانه سویندی خوار دووه، قوربان! لای که م به ته وای سوینده پیرۆزه کانی ئاسمانی.

پولونیوس: ئا، داو و تەلەكە بۆ پراوی مەل و مور. ئەمن دەزانم، ئەو دەمەى خوپن دیتە جۆش، چەندە دەسبلاو روح بەزمان سویتند قەررز دەدا. ئەم بریسكانە، كچه! تیشكیان لە تینیان زیاترە، كە دەرکەوتن نوقمیش دەبن. نابى بەئاوریان بزانی. لەم كاتەوه تا پادەیهك رژدتر بە لە نواندنی كچایە تییهكە تدا؛ داخوژەكانت بەرزتر بى لەوهى كە لەسەر فرمانیک خو بە دەستەوه بەدى. جەنابى هەملیتیش، هیندەى پروا پى بكە كە گەنجە و بەلەغاویكى درتتر لەوهى كە بەتۆ دراوه رى دەكا.

كورت و كارساز، ئوفیلیا! بەو سویتندانە پروا مەكە؛ چونكە ئەو سویتندانە دەلالن. لەو رەنگە نین كە پوالەتیان دەنوینى؛ بەلكو تەنیا تەككار و هاندەرى جووتبوونی حەرمان، وەكو پیاوانى ئایینی و پاك هەناسە دەدەن كە چاكتر فریو بەدن. دواى قسەم لە چەند وشەى راست و پىكداد ئەوهیه:

لەمەوپاش هیچ ساتىكى سونگەت لەگەل جەنابى هەملیت، بۆ قسەكردن و بەلیندان راناویری.

سەرنج بەدە! فرمانت دەدەم. پىگای خو بگرە.

[دەچنە دەرى]

شانۆى چوار - سەربانى قەلای ئیلسینور

[هەملیت و هورەیشیو و ماریسیلوس دینه ژوورى]

هەملیت: كزەى دى؛ زۆر ساردە.

هورەیشیو: بایهكى تەزدار و تیژە.

هەملیت: كاتژمىر چىیه ئیستا؟

هورەیشیو: پىم وایە ماویەتى بۆ دوازدە.

ماریسیلوس: ئا، دوازدەى زرانە.

هورەیشیو: بەراستى؟ ئەمن نەمبىست. كەوابوو وەختیەتى روخەكە لە شپۆكەیدا دەرکەوى.

[دەنگى دەهۆل و زورنا دى و دوو توپیش دەردەكرى]

ئەوه مانای چ بوو، قوربان؟

هەملیت: پاشا ئەمشەو خەوهرە و خەو زرانىەتى؛ مەبخۆرى دەكا و بەسەر مەستى سەما دەكا و كە بادە لە شەراوى پىنیش پر دەكا، دەهۆل و زورنا بەسەلامەتى ئەو دینه سەرە.

هورەیشیو: ئەوه دابونەرىتە؟

هەملیت: ئا بەخودای. بەلام بەبىرورای من - گەرچى ئیترە شوینەزامە و لەسەر ئەم دابونەرىتە لە داىك بووم - ئەو ئاهەنگە جوانترە لەبىر بكرى تا لە چاو بگىردى. ئەم بەزمە سەرگرانە لە سەرانسەرى جیهاندا بى بايەخ و بى ئا پرووى كردوین. بەدايمە مەستمان دەزانن و بەوشەى نالەبار سەر نیو و بەر نیومان چەپەل دەكەن و لە راستەقىنەدا لە دەسكەوتەكانمان - با بەرز و بلندیش هەلكرابیتن - نیو و ناوەرۆك دەپووكییتەوه. جا هات و نەهات، لە هەندى كەسىشدا بەهۆى نارىكییهكى سروشتى، گاهەس زگماكىش، - كە ئەوانیش بى تاوانن چونكە دەقى سروشتى هەلبژاردوو نییه - تاییه تییهكى جىسمانى لە رادە بەدەر پەردەستىنى، كە زۆر جار

پهژان و پهچینی له بار و باو تیکده شکیننی یان خو و خدهیه کیان
تووش دهبی که زور سنور په پرتنه.

ئو که سگه له - به پروای من - هلگری دیاردهی نوخسانتیکن. جا
خه لاتی سروشت بی یان له ئه ستیره ی بهخت، که تاییه تییه کانی
تریشیان، با پاک و پاراو وه کو بهر که تی خودا و تا ئو رادهیه بو
مرؤف دهره خسی بی بن و قوول بن، به هوئی ئو نوخسانه وه له
باوه ری کومه لدا چهوتی و چه په لی دهگر نه خو.

[روح دیتنه ژووری]

هوره ییشیو: چاو، قوربان، ئه وا دئی!

همملیت: ئه ی پهری و فریشته کانی به زه بی! بمانپارتین.

ئه تو روحی سه رکه وتوو بی یان دیوی لیکه وتوو، بای به هه شتت
هیئا بی یان بلتسه ی دوزخ، مه به ست چاره ره شی بی یان چاکه و
خوه شی، له وه ها شیوه یه کی پرستینه ردا هاتوی که قسه ت له گه ل
ده کم. به هه ملیتت ده زانم؛ پاشا و باوکی پاشایه تی ده مارک. جا،
په رسقم بده وه! با له نه فامیدا نه ته قیمه وه. ده بلتی! چون پیشه و
پلانی غوسل کراوت، له دار تهرم نیژراوت، لوی که فنه که یان
دریوه؟ چون ئه و زیده ی که له پیش چاوماندا هیمن تیدا
راکشابوی شه ویله کانی قورس و مه رمه رینی داچه قاندووه و
دیسانه وه دهری په راندووی؟ ئه وه مانای چ بی که تو - تهرمیکی
مردوو - دیسانه وه سهر تا پی چه کدار، له تریفه ی مانگه شه ودا خو
ده نوینی؟ شه و به سام ده که ی، له شی نیمه ی گیتژداماوی سروشت
وه ها زه نه قبه رانه به هزر و خه یالتی که له و په ری پرستی روحمانه،
ده له رتینتته وه؟

بلتی بو وایه؟ چونه؟ ده بی چ بکه یین؟ [روح ناماژه له هه ملیت

دهکا]

هوره ییشیو: به ئاشیره ت خولکتان ده کا له گه لی بچن؛ وا دیاره ده یه وی
نه یینییه کتان، به ته نیا پی بیژی.

مارسیلوس: چاو! به چ شیوه یه کی شینه به ره و شوینتیکی دوورتر، ده س با
ده دا. به لام له گه لیدا نه چن!

هوره ییشیو: نا، به هیچ جوژی!

همملیت: قسه ناکا، که و ابو له گه لی ده چم.

هوره ییشیو: نه که ی، قوربان!

همملیت: بو، ئه و ترسه له بهر چ بی؟ من ژبانم به پوولی نازانم و بو
روحیشم، ده توانی چی لی بکا؟ وه کو خوی شتیکی هره نه مره.

هممیسان دهستم بو باده دا. له دوی ده که وم.

هوره ییشیو: ئه گهر به ره و لافاو دنه ت بدا، قوربان! یان روو له ترؤپکی
تاشیک بنه که ی زه ریا بی و له وی شیوه یه کی زاله بهر بگریته
خوی که هوئ و بیرت لی بی ری و لیوه و شیتت بکا چی؟ بی ری
لی بکه وه! ئه و جیگایه هو و سونگه ی په ریشانی - گهر
هو یه کی تریش نه بی - له هه ر میشکیدا که له و به رزه وه چاو له
زه ریا بکا، چون له ژیره وه هاژه ی دئی، به دی دینی.

همملیت: هیشتا دهستم بو باده دا. ده بچو، له دوت ده که وم.

مارسیلوس: ئه تو ناچی، قوربان!

همملیت: ده ست لاده!

هوره ییشیو: ژیر به، نابی بچی.

همملیت: چاره نووسم هاوار ده کا و ره گ و ریشه ی بی که لکی ئه م له شه ی
وه کو ره گ و په ی شیره که ی نیمین^(۱) پته وه هلگرساندووه. [روح

ناماژه دهکا]

(۱) نیمین: شیرینی له ئه فسانه کانی یونانه که پروا و ابووه قهت نابه زئی؛ به لام هیرکول
دهیکوژی و له سهر یه کی له دوازه ره نجه که ی دیتنه ئه ژمار.

هیشتا بانگم لئ ده کړئ. دهستم لئ بهردن، پیاوان! بهو خودای،
ئوهوی بهرگرم بئ دهیکم بهروح.
گوتم، خو لادهن! ده بچو، له دوت دهکوم. [روح و همملیت دهچنه
دهرئ]

هورهیشیو: خه م بهخه یال داده پوښی.

مارسیلوس: با شوینی بگرین؛ له وهدا دروس نییه گوی له فرمان بین.

هورهیشیو: شوینی بگره، دواپییه که ی ده بیته چی؟

مارسیلوس: بئ گومان پیسی و پوخلییه که له ولاتی ده مارکدا پرووی داوه.

هورهیشیو: خودا راستی بگره پتینی.

مارسیلوس: نا، با به دویدا بچین. [دهچنه دهرئ]

شانوی پینج - شوینیکی تری سهر قه لا

[روح و همملیت دینه ژووری]

همملیت: بهرهو کویم ده بهی؟ قسه بکه! نه ولاتر نایه م.

روح: سهرنجم بده.

همملیت: ده دم.

روح: نیتر وه ختیته تی خو به دم بلتیه سه کانی هه لقرچینه ر و زرد و سوور

هه لکراوی ناگره وه بده م.

همملیت: به داخم! روحی بئ دهره تان.

روح: به زه بیته به مندا نهیت، به لکو نه و گوییه تی ژانته شل بئ بو نه وه ی

ده بدرکینم.

همملیت: قسه بکه! ناماده ی بیستتم.

روح: جا که بیستت توله ی ده که یته وه؟

همملیت: چی؟

روح: نه من روحی باوکتتم؛ فرمان دراوم بو ماوه یه که له شه ودا بکه ومه

گه شت و گیل؛ له درتیایی رژی شدا به زمانی رژی وو به ندی

بلتیه سه کانی ناووم تا سووچ و تاوانه کانی لئ قه و ماو له سهرده می

ژیانم بپرووزن و دارزن. به لام قه دهغه کراوم له درکاندنی راز و

رهمزی گوره خانه م؛ دنا چیروکتیکم بو دهرده خستی سووکتربن وشه ی

روحی له ناخی گیانت هه لکتیشایه، خوینی گه شتی برچاندبای، نه و

چاوانه ی وه کو نه سستیره تی له گلینه دهره پهراندبای، نیسک و

نیسقانی هه لبه سراوتی لیک هه لپهراندبای و هه ر تاله قرتیکتی

وه کو تیخه کانی ژیشکیکی تووره ره پ بکردبای. به لام نه و نه تییه

نه درکاوه بو گوی هه لبه سراو له پیس و خوین نابئ. گوی بگره،

گوی، نای، گوی شل که! نه گهر بابی به پرت خوش ده وی.

همملیت: وای، خودا!

روح: تۆله‌ی تاوانه‌که‌ی و پیاوکوژیبه ناپیاوانه‌که‌ی بکه‌یتته‌وه.

همملیت: پیاوکوژی؟

روح: پیاوکوژی زۆر پیسه، له جوانترین شیوه‌شدا؛ به‌لام ئه‌مه‌یان زۆر پیس و پۆخل و ناپیاوانه بوو.

همملیت: زوو ئاگادارم که تا به‌دوو بالئی تیژ وه‌کو خه‌یال یان ئاره‌زوی ئه‌ویندار بکشیتیم به‌ره‌و تۆله.

روح: زرک و وریات ده‌بینم؛ به‌لام له گه‌نه‌گیای گیپنی قه‌راخی لیتی^(۱) که له که‌مه‌تر خه‌میدا خۆ ده‌ژاکینئی شل و ولتری گه‌ر له پیتناویدا ته‌کان له خۆ نه‌ده‌ی. ئیستا، همملیت! بیسه: وا بلاوکراره‌ته‌وه کاتی نوستن له باخه‌که‌مدا مار گه‌ستوو میه‌تی؛ به‌م چه‌شنه گوی ته‌واوی ده‌نمارک به‌رووداویکی هه‌لبه‌سراو سه‌بارت به‌مه‌رگم هه‌لخه‌له‌تاوه؛ به‌لام بزانه ئه‌تو، لاوی په‌گه‌زدار! ئه‌و ماره‌ی که ژینی بابتی گه‌ست ئیستا تاجه‌که‌ی له‌سه‌ر ناوه.

همملیت: ته‌ححا، روحی پیشگوم! مام؟

روح: ئا، ئه‌و چه‌په‌لکاره، ئه‌و درنده زیناکاره، به‌سیحری زمان، به‌خه‌لاتی خه‌یانه‌تبار - ئاخ! له‌و زمان و خه‌لاته خه‌نزارانه که هیزی هه‌لخه‌له‌تانیا له‌به‌ره - له‌سه‌ر دلچه‌رینیه‌که ناحه‌ز به‌سه‌ر وره‌ی به‌رواله‌ت زۆر خاوین و پاکی خاتوو‌مدا زال بوو. ئای همملیت! چ سه‌رنخوونیه‌که بوو. له‌منه‌وه - ئه‌وینم به‌رز و به‌شکو، بئ که‌موکورت و به‌ینه‌تدار به‌و سوینده‌ی له‌ده‌سگرتنه‌که‌ماندا بۆی خواردم - راجه‌ماوه سه‌ر خوتیریه‌که، که تاییه‌تیه‌کانی سروشتی

به‌رانبه‌ر به‌وه‌ی من بووم بئ وه‌ج و به‌لاشه. به‌لام پاکی، گه‌ر چه‌په‌لی له شیوه‌یه‌کی ئاسمانیشدا خولکی بکا، قه‌ت رووی تیناکا و پیسی، گه‌ر له‌گه‌ل فریشته‌ی رووناکی جووت بئ - با له‌سه‌ر پیسخه‌وی ئاسمانیش بئ - خۆ ده‌نوینئ و له‌چری و چه‌په‌لی خۆی تیر ده‌کا.

بئ ده‌نگ، بئ ده‌نگ! پینم وایه بوونی سروه‌ی به‌یان هه‌ست ده‌که‌م؛ به‌کورتی بلتیم: له‌سه‌ر خوو و خده‌ی هه‌میشه‌یی پاش نیوه‌روانم له باخه‌که‌مدا نوستبووم؛ که هیتنی خه‌و دایگرتم. مامت به‌دزیبه‌وه شووشه‌یه‌کی شیره‌ی هه‌رمه‌ت لیکراوی هه‌لای هه‌ل له ده‌س - هات و ئه‌و ناراه‌ه‌ گول و پیسه‌ی له‌ گویم پژاند؛ جا کاربگه‌ری له‌سه‌ر خوتینی مرۆف ئه‌وه‌نده توندوتیژه که گورجوگۆل - جیه‌و ئاسایی - به‌رۆچنه و ریگاکانی سروشتیدا بلاوه ده‌کا و به‌و گه‌وشینه بو هه‌لگه‌رسان هه‌یه‌تی وه‌کو چه‌ن دلۆبی ترشی له‌ شیر بکه‌ی - خوتینی ته‌ر و تازه هه‌لده‌گرستین؛ هه‌روا که خوتینی منی گیرساند و له‌ناکا و لۆیه‌کی پیستی پیس و گه‌ر، چه‌شنی گولی، سه‌رانسه‌ری له‌شی نه‌رمی داگرتم. وه‌ها له‌ خه‌وندا به‌ده‌ستی برای خۆم له‌ ژین، له‌ تاج، له‌ مه‌له‌که، به‌یه‌کجاری بئ به‌ش کراوم و داپرام؛ ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می چرۆکردنی گونا‌باریدا بئ ئه‌وه‌ی ده‌رفه‌تی تۆیه‌م هه‌بئ، ناهومی، بئ رۆن هه‌لسوان^(۲)، بئ وریایه‌ک، به‌ره‌و سه‌ساو و ده‌فته‌ری رۆژی په‌سالنم - به‌ته‌واوی ناراستی و ناته‌واوییه‌کانی بارکراو به‌سه‌رمدا - به‌رئ کرام.

همملیت: ئای، به‌سامه! به‌سامه! زۆر سامداره!

(۱) رۆن هه‌لسوان: له‌ ناینی مه‌سیحدا که مرۆف ده‌که‌ویتته‌ ناو‌زینگ، به‌پیتی ناهه‌نگیکی ئایینی، له‌ هانییه‌ی رۆن هه‌لده‌سون.

(۱) لیتی: رووباریک بوو - له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی هه‌دیس خودای ژیر ئه‌رز - که ناوه‌که‌ی هۆی فه‌رامۆشی بوو بئ روحی مردوو‌ه‌کان.

روح: ئەگەر لە گیانتدا هەست هەبێ، نایبەژێری. پڕی مەدە تەختی پاشایەتی دەنمارک قەرەوتیلەیی خوەشگوزەرائی و ئیلاقەیی نوورە لێ کراو بێ. بەلام، گەرچی دەبێ شوێنی ئەو ئەرکە بگری، بیری پێس نەبێ و نەکەیی روح لە دژی دایکت هەلگەپێ؛ ئەو بەخودا بسپێرە؛ بەو دپک و دروانەیی کە لە سینگیدا پروان و کون کونی دەکەن و چزی لێ دەدەن. ئیتر خودات لەگەڵ. ئەستێروک نیشان دەدا بەیان نیزیکی؛ خەریکە تاگرە بێ تینەکەیی بپەرێ.

خودات لەگەڵ، خودات لەگەڵ، خودات لەگەڵ! بیرم بکە. [دەچیتە دەری]

هەملیت: ئەی فریشتەکانی ئاسمان! ئەی ئەرز! ئیتر هاوار بۆ چی بەرم؟ پروو لە دۆزەخ بکەم؟ ئوف! بێسەرە، بێسەرە، دڵەکەم! ئیو ئەی رەگ و پێشەم! پەرە بگرن. نەکا لەناکاو پیر بن. پتەو رابگرن.

بیری بکەم؟ باشە، لەسەر پەرەیی بیریما تەواوی تۆمارەکانی فیرۆ و فیشال، هەموو زانست و زانیاری پەرتووکان، هەر شپۆ و شوێنەواری لە رابردوو کە سەردەمی گەنجی نەخشانوویەتی دەسپرم و تەنیا فەرمانەکەیی تۆ - پوختە و بێ پەلە لە هەر خالیکی خەلەت - لە دەفتەری مێشکەدا زیندوو رادەگرم. ئەری، بەئاسمان سوێند! بەلام تۆ، هەی ژنی زیانەخورۆ! هەی پروو رەش! پروو رەشی پروو خۆش! پروو رەشی هەرمەت لێ کراو! رەواپە لە قەلەم بەدەم کە مەرۆف دەکرێ لێو بەزەردە بێ و دڵ رەشیش بێ، هەر نەبێ لە دەنمارک وایە. بەلام، مامە، ئەتو! وتەیی من بۆ تۆ ئەوویە: خودات لەگەڵ. خودات لەگەڵ، بیرم بکە، کە لە سەریشی سوێندم خواردوو.

هورەیشیو [لە پستی شانو]: سەرورەم! سەرورەم!

[هورەیشیو و ماریسیلوس دێنە ژوورەوه]

ماریسیلوس [بانگ دەکا]: جەنابی هەملیت!

هورەیشیو: خودا رزگاری کا!

هەملیت: یا خوا!

ماریسیلوس: ئەهای، ئەهای، سەرورەم!

هەملیت: ئەهەیی، وەرە! وەرە! کورو! وەرە، پەلەوەر! وەرە.

ماریسیلوس: چۆنە، سەرورەیی هیتام؟

هورەیشیو: چ خەبەر، قوربان؟

هەملیت: ها، زۆر سەیر و سەمەرە!

هورەیشیو: سەرورەیی چاکم، بیلێ.

هەملیت: نا، دەیدرکیتن.

هورەیشیو: ئەمن، قەت، قوربان، بەخودای!

ماریسیلوس: منیش، قەت، قوربان!

هەملیت: جا، چ دەلێن؟ ئاخۆ دلێ مەرۆف قەت بیری وای کردبێ؟ شەرت

بێ رازدار بن؟

هورەیشیو و ماریسیلوس پێکەوه: ئا، بەخودای، قوربان!

هەملیت: نەبوو لە سەرانسەری دەنمارکدا، ناپیاسۆی ژیاپیت و چەپەلکار

نەبووبێ.

هورەیشیو: پێویست نەبوو، قوربان! روحیک لە قەبر سەر هەلکا و

ئەوهمان پێ بیتێ.

هەملیت: بەلێ، وایە؛ ئەتو راس دەکەیی! کەواوو بێ هیچ قسەوباسی وای

بەباش دەزانم دەس لێخشتین و جیا بینەوه؛ ئیو بەرەو کار و

کەیفی خۆتان؛ هەر وەها کە هەر مەرۆفی کەیف و کاری تاییەتی خۆی

هەیه و دەبێ واش بێ و منیش لەبەر ئەو بەشە رەشە پێم براوه -

سەیر بکەن - دەچم بۆ دوعاکردن.

هوره‌یشیو: ئەو قسانە گۆراچوون و گیتزبێژین، سەرودەرم!
هەملیت: بېوورن، بەدڵ، کەوا دڵی ئێشانەن؛ ئا، بەدڵ داواى لیبووردن
دەکەم.

هوره‌یشیو: دڵ ئێشانەن نەبوو، قوربان!

هەملیت: با، بە پاتریک^(١) ی پیرۆز وایه. هورەیشیو! زۆریش جیبی دڵ
ئێشانە. ئەو شێوەیە لێرەدا بەدی کرا - با پیتانی بلیم - روحنی
راسته. بۆ تامازرۆ بوونیشتان، کە بزانی لێ نێوان ئێمەدا چ
روویداوه، بەکەیفی خۆ راوهی لەسەر بکەن. بەلام، ئاوه‌لانی ئازیز
لەسەر دۆستی و هاوڕێی و وره‌ی سەربازی تاکە تکایه‌کی بچووکم
وهرگرن.

هوره‌یشیو: چیبه‌ قوربان؟ بەچاوان.

هەملیت: قەت ئەوه‌ی ئەمشه‌و بەدیتان کرد نەدرکێن.

هوره‌یشیو و مارسیلوس [پێکەوه]: قوربان! قەت.

هەملیت: تا دەبێ سوتندی لەسەر بخۆن.

هوره‌یشیو: لەسەر باوه‌رم، قوربان! ئەمن قەت.

مارسیلوس: منیش، نا، قوربان! بەدینم.

هەملیت: لەسەر ئەم شیرەم - کە لە خاچ دەکا - سوتند بخۆن.

مارسیلوس: قوربان، هەر ئێستا سوتندمان خوارد.

هەملیت: هەر دەبێ لەسەر ئەم شیرەم سوتند بخۆن.

[روح له‌ پشتی شانۆوه‌ هاوار ده‌کا]

روح: سوتندا!

هەملیت: ئەها کورۆ، تۆش وا دە‌ئێتی؟ له‌وێ دای، هاوڕێی باش؟ وهرن،
خۆ دەنگی له‌ په‌ناوه‌ ده‌بیسن. مل بۆ ئەو سوتنده‌ کە چ کەن.

هوره‌یشیو: سوتنده‌کە بلین، قوربان؟

هەملیت: قەت باس له‌وه‌ی کە بەدیتان کرد نەکەن. بەم شیرەم سوتند
بخۆن.

روح [له‌ ژێره‌وه‌]: سوتندا!

هەملیت: لێره‌ و له‌ هەر جێگایه‌کی تریش؟ کەوا بوو، جێگاکه‌مان ده‌گۆڕین.
وهرنه‌ ئێره‌ ئاغانان! دیسانه‌وه‌ دەس لەسەر شیرەکەم قەت ئەوه‌ی
بەگوتاندا هات نەدرکێن؛ سوتند بخۆن بەشیرەکەم.

هەملیت: چاکت گوت، هەرموسکی پیر، چۆن دەتوانی وا گورج زه‌وی
بکۆلی. هەندیکه‌ی هەر به‌رزه‌. جارێکی تر جێگا ده‌گۆڕین،
هاوه‌لانی چاک.

هوره‌یشیو: به‌پۆژ و شه‌و سوتند، جگه‌ له‌ بێ په‌نايه‌کی په‌رته‌وازه‌ نیه‌!

هەملیت: گەر واش بێ وه‌کو بێ په‌نايه‌ک به‌خێرهاتنی بکه‌. گه‌لێ شت
زیاتر له‌وه‌ی کە خه‌یالی فه‌لسه‌فه‌ و زانست پێ رابگا، هورەیشیو!
له‌ ئاسمان و ئه‌رزدا هه‌یه‌. به‌لام وهرن! وه‌کو جارێ قەت به‌زه‌بیتان
بەمندا نه‌ییته‌وه‌؛ کە چەنده‌ ناحه‌ز و نارێکه‌ کاروبارم؛ چونکه‌ من
له‌مه‌وپاش ده‌مه‌وێ دیمه‌نیکه‌ نامۆ بگرمه‌ خۆ. ئێوه‌ش کە چاوتان
پێم ده‌که‌وئ، دەس هه‌لمه‌پێکن و سەر مه‌له‌قین و قسه‌ی گومان
هه‌لخر مه‌کەن؛ وه‌کو «باشه‌ باشه‌ ده‌زانین»؛ یان، «خۆزگه‌ بمانتوانیبا
و ئه‌گه‌ر وامان بکردبای»؛ یان «گه‌ر ئیزنی قسه‌مان بده‌ی» و
«ده‌بێ وابێ» و «ئه‌گه‌ر وایان بکردبای» و له‌م چه‌شنه‌ پراویژ و پراوه
ناکلۆکارانه‌ کە ده‌رکه‌وئ شتیک سەبارەت به‌من ده‌زانن، ئەم شتانه‌
نه‌بێ و نه‌وترئ.

زۆر سوپاس یاری و هاریکاریتان ده‌کەم. سوتند بخۆن!

روح [له‌ ژێره‌وه‌]: سوتندا!

[ئەوانیش سوتند ده‌خۆن]

هەملیت: هێمن بە، ئەى گىانى پەرىشانم. كەوابوو، ئاغيان! بەتەواوى
خۆشەويستيمەوه كە پيشكەشتانى دەكەم، لە پياويكى بى
دەرەتان، وەكو هەملیت. چ دەسەلات بى لە خۆشەويستى و
دۆستايەتى، بەئيزنى خودا، دريخ ناكەم. با پيكتەوه بچينه
ژوورئ. بەلام تا ماون قامك لەسەر ليو بگرن، تكا دەكەم.
پۆژگاريكى هەلپچراوه. ئەى چارەنووسى بەدفعە بۆچ من بۆ
هۆنينەوهى لە داىك بووم؟ وەرن پيكتەوه بچين. [دەچنە
دەرى].

ئەو بەج كە من دەزانم، زۆر دژ و در و وا و وەها پى كراو،
چەند بوختانى - بەكەيفى خۆت - بۆ ھەلبەستە؛ بەلام بۆ خاترى
خودا وا نەبى ئابرووى بۆ نەھيلى؛ وريا بە! شتگەلى وەكو
ژنبازى، جەنگەرانى و ئەو ھەلە و ھەلەشەبىيانەى كە
ھاوتەمەنەكانى دەزانن و ھاوسەنگى سەردەمى گەنجى و
ھەرزەكارىيە .

رېنالدۆ: وەكو قومار، قوربان!
پولونىوس: ئەى چى، يان خواردنەو، شيران، جنىودان، شەركردن،
فەلئەتە گەمە؛ ھەر ئەوئەندە .
رېنالدۆ: قوربان! ئەو بەج ئابرووى دەكا .
پولونىوس: بى گومان، نا؛ چونكە نەختى تام و تراوى تىكەل دەكەى . نابى
ھىندەى خراپە باركەى فەسات و فەوتاو بنوئىنى . مەبەستى من
ئەو نىيە . بەلكو ھەوايەك بەو خەلەت و پەلەتەنە بەدە كە
رەنگى رەبەنى ھەبى، بزىسك و پرىشكى بىرىكى ھەلگراو، لا
رېنگەرى و سەلكردنى خوئىنىكى كەوى نەكراو و ملھورىيەكى
گشتى بى .

رېنالدۆ: بەلام، سەرورەى بەرئىزم...
پولونىوس: بۆچ دەبى ئەو كارە بكەى؟
رېنالدۆ: ئا، قوربان، نازانم .
پولونىوس: بەلى، ئاغا! مەبەستەم ئەوئەى و پىم وايە رەوتىكى
دەستەبەرىيە . ئەتو ئەو بوختانە سووكانە لە كورەكەم دەدەى،
وەكو چۆن بەرھەمى لە ئىشدا چلك ھەلدەگرى؛ تىدەگەى! تا
لەگەل ئەو كەسەى بەقسە ھاتووى بۆت دەرکەوئى لەو
خراپەکردنە و ھەلبەستراوانەدا دىتراوە يان نا .

بەشى دووھم

شانۆى يەك - ئىلسىنور - مالى پولونىوس

[پولونىوس و رېنالدۆ دىنە ژوورى]

پولونىوس: ئەم پارە و پەيامانەى بدەرى، رېنالدۆ!
رېنالدۆ: بەچاوان، قوربان!
پولونىوس: رېنالدۆى بەرئىز! پىش لەوئەى دىتنى لەگەل بكەى، ژىرانە
سەرنجى بەدە و لە كاروبارى ورد بەو .
رېنالدۆ: قوربان، لەسەر ئەو مەبەستە بووم .
پولونىوس: بژى! چاكت گوت، زۆر چاك . لە پىشدا، بۆم پەيجور بە و بزەنە
دەفاركىيەكانى دانىشتووى پارىس چ دەكەن، چۆن دەژىن،
بەچى و لە كوئى و لەگەل كى خەرىكن . لە دۆستىيان،
دەسكەوتىيان .

جا لە دەوروبەرى ئەم پرسیارانەدا بزەنە كورەكەم دەناسن؛ لەوئەى
كە ئەركى تايبەتى خۆتە نىزىكتەر بەو . خۆ بەدە لەو رېنگايە كە
لە دوورەوئە ئاشنايىيەكت لەگەلى ھەيە؛ وەكو ئەوئەى كە بابى و
ئاوئەلانى و تا رادەيەكەيش خۆى دەناسم . سەرنج دەدەى،
رېنالدۆ؟

رېنالدۆ: ئا، قوربان! زۆر باش .
پولونىوس: بەلى، تا رادەيەك دەيناسم؛ بەلام بلى چاكى نانس . ئەگەر

خاترجه مېش به ئو گه نجه لى له گه لى ده دوتى، بهم ره وته خو
نيزيكت ده كاته وه:

ئاغاي به ريز، يان برادر، يان پياوى چاك، بهو شيوه يه كه
سهرناو و بهرناو بو پياو له و لاتنه دا ده زار ديتن...

رېنالډو: زور باش، دهى قوربان!

پولونيوس: كه و ابو، وا دهكا - چ دهكا - ئه رى چم ده ويست بلتيم؟
به خودا، ده مه ويست شتى بلتيم، له كويدا بووم؟

رېنالډو: كه نيزيكت ده بيتته وه به سهرناو و بهرناوى ئاغا و دوست و پياوى
چاك.

پولونيوس: ئا، بهم چه شننه خو نيزيكت ده كاته وه. وايه! نيزيكت ده بيتته وه و
ده لى: ئه من ئو پياوه ده ناسم. دوتنى يان چند رور له وه پيش
يان فلان و فيساره رور چاوم پى كه وتوه. وه ها و وه ها بووه؛
يان ههروه ها كه گوتت خه ريكى قومار بووه، زورى
خواردوه ته وه؛ يان له يارى تينيسدا به شه ر هاتوه، يان، بگره
بيژى: چاوم لى بووه چوه ته مالىكى خراب، فه لى ته خانه يه ك
يان شوينىكى تر. ئىستا تيگه يشتى چون به چه شه ي درو
ده له سه ماسى راسته قينه راو بكه ي؟ به لى ئيمه ي زانا و ژير له
كوپره رېگاوه - لاوه لا و ده وره كردن - مه به ست و مه خسه دمان
ده بينينه وه. جا بهو موچيارى و ناموزگار بيانه ي پيم گوتى
كوپره كه م بناسه. تيم گه يشتى، نا؟

رېنالډو: قوربان، تيگه يشتم.

پولونيوس: خودات له گه ل، لاي تو خوش!

رېنالډو: چاكه، سهروره ي هيترام!

پولونيوس: به چاوى خو ببينه تاو و ته مای له چ دهكا.

رېنالډو: به چاوان، قوربان!

پولونيوس: ئيتر وازى لى بينه سازى دلى بژهنى.

رېنالډو: باشه، قوربان!

پولونيوس: خودات له گه ل.

[رېنالډو ده چيته ده رى]

[ئوفيليا دتته ژوورى]

چونى ئوفيليا؟ چ خه بهر؟

ئوفيليا: ئاى سهروره رم! سهروره رم! زور ترساوم.

پولونيوس: له چى؟ يا خودا.

ئوفيليا: قوربان، له ژوره كه ي خودا خه ريكى دروومان بووم؛ جه نابى
هه مليت به كه وايه كى ليك بلاو سهرى بى كلاو، گوره وى پيس و
دامالډراو و لوچ داخراو تا قاپى پى؛ په نكي بزركاو وه كو
كراسه كه ي، دو ئه ژنوى له رزان له يه ك ده كوتران و به ديمه نيكي
دلته زين و بزركاو له رازيكت - وه ك بلتى له دوزه خه وه ناردراو
باسى غه يد و غه زه و بكا - له ئاستم ده ركه وت.

پولونيوس: لى وه ي ئه وينت بووه؟

ئوفيليا: قوربان، نازانم. به لام به راستى له وه ي ده ترسم.

پولونيوس: چى ده گوت؟

ئوفيليا: فه رشكى گرم و توندى راگرتم. جا به ديترايى باسكى ليم
دوره كه وته وه، ئو ده سه كه شى له سه ر برورى راگرتيو؛ وا به حث
و باهير سه ر رومه تم بوو؛ ده تگوت نه خشم ده كيشى. ماويه كه
هه روا مایه وه. له دواييدا، هه وايه ك باسكى له راندمه وه و سى
جاربش سه رى بان و خوار ته كاند؛ ناخىكى پر سوز و قوولى
كيشا وه ك بلتى گيانيان له له ش هه لكيشا و دوايى هه ناسه ي

ژبانی کیشا؛ جا وازی هینا و به ملی کزکه و تووی سهر شانی گه رایه وه. وا دیار بوو ریگای، بی چاولیکردن، دهناسییه وه؛ له ده رکیش -بی یارمه تی چاوانی- چووه ده ری و تا دواپی پیچکردنه وه نووری چاوی له سهر رووم بوو.

پولونیوس: وهره! وهره له گه لم پاشا ببینمه وه. ئه وه ئه وپه ری شیتی ئه وینه؛ گه وشینه پر مه ترسییه که ی خویه ختکردنه و هزر و بیرى مرۆف، وه کو ههر نا پوره به کی تری ئاسمانی که تووشمان ده بی، روو له سهر گهردانی هان ده دا. زۆر به داخم! ئاده ی، له م دوا بییه دا قسه ی تال و توندت پی نه کردوه؟

ئوفیلیا: نا، سهر وه ری به ریژم؛ به لام -به پیی فه رمانت- نامه کانم وهرنه ده گرت و خۆم له ده سپرستی لاده دا.

پولونیوس: سا ئه وه شیتی کردوه. به داخم له ریگا و ره وتیکی باشته وه سهر نچم له سهر نه دا؛ له وه ی ده ترسام به سووکایه تی و بی سهر خه ری داموت بکا؛ به لام تفو بی له و دل پیسییه م! جا ئه وه تاییه تی ته مه نی ئیمه یه:

له بیر و راویژماندا کار قامی و خۆپاراستن به لیشاوه؛ ههروه ها که لاوان بیرى دوا بییان نییه. وهره! وهره! با بچینه خزمه تی پاشا. ئه وه ده بی ئاشکرا بکری؛ چونکه تاقه تکردنی گیره و کیشه ی زیاتر ده بی له درکاندن.

[ده چنه ده ری]

شانۆی دوو - نیلسینور؛ ژووریک له قه لا

[به ریژ و حورمه ت، پاشا و مه له که و روزینکرانتز و گیلدینیستیرن و

خزمه تکاران دینه سهر شانۆ]

پاشا: به خیره اتن، به ریژان! روزینکرانتز و گیلدینیستیرن! جگه له وه ی که زۆر ئاره زووی دیتنتان بوو، پیویستی جیبه جیکردنی ئه رکیک هانی داین بو چاوپیکه وتنتان په له بکه یین. «ئاخۆ شتیکنان سه باره ت به تیکچوونی هه ملیت بیستی؟ ئه من به تیکچوونی ده زانم، چونکه روو و رواله تی یان بیروبا وه ری قه ت له وه ی ناکه ن که بوون. ئاخۆ چ بی زیاتر له مه رگی بابی، که وه ها فام و فکری لی داپریوه؟ به خه یالیش پی ناگه م. له ئیوه دوو که س، که له مندالییه وه له گه لی گه وره بوون و به که یف و که یین و به یینی ده زانن تکا ده که م ماوه یه کی کورت له دیواخانی ئیمه دا رابوین؛ به لکو به ها وه ده می ئیوه بیخه ینه وه سهر سه ما و هینده ی له گه ل کو ببینه وه؛ به لکو هه لکه وت، هۆی ئه و تووشبوونه -که بو ئیمه نادیاره- ده رخن؛ بگره ده رمانی له کن ئیمه دا بی.

مه له که: پیوانی به ریژ! زۆرتان باس ده کا؛ ئه من دلنیام دوو که سی تر له ژبانیدا نین وه کو ئیوه تیکه لاویان بی؛ ئه گه ر روومان پیشان بده ن و له سه ر ئه مه گداری و ئاره زوومه ندی سه رده میتکمان له گه ل رابوین، به لکو به و ئاواته مان بگه یین، ریژ و حورمه تی شاهانه تان لی ده گیردی.

روزینکرانتز: پایه به رزان! به پیی هیزی ده سه لاتدارییه ک به سه رماندا هه تانه، بو داخوزه کانتان فه رمان بده ن نه ک تکا بکه ن.

گیلدینیستیرن: ئیمه ش هه ردوو کمان سه ر له ریی فه رمانین، ئیستاش، به وپه ری شانازییه وه، خو ته رخان ده که یین بو به دل خزمه تکردنی به ریبتان و جیبه جیکردنی فه رمانتان.

پاشا: سوپاس له روزبنكرانتز و گيلدينيسستيرنى دلاوه!

مه له كه: گيلدينيسستيرن و روزبنكرانتزى دلاوه! ئيستا داواتان لى ده كه م له زوبه ز چاوپيښكه وتنيكي كوره هره ژله ژاوه كه م بكن. [پروو له خزمه تكاران] وهرن! يه كتان ټو ټاغايانه بو شويى همليت رينمونى بكا.

گيلدينيسستيرن: خودا بكا بوون و تيكوشانمان ببيته هوى كه لك و كه يفى! مه له كه: ټامين!

[روزبنكرانتز و گيلدينيسستيرن هاوړي چنه دپاكار ده چنه دهري]

[پولونيوس دپينه ژووري]

پولونيوس: باليوزه كان له نوروپزه وه، قوربان! بهر زامه ندى گه راونه ته وه پاشا: ټو هيتشا باوكى خوش خه به ريت.

پولونيوس: به راستى قوربان؟ سه روه رى به ريز! خاترجه م هه روه ها گيانم ده پاريزم، ټه ركيشم بپاريزم؛ هه ردو كيان پيشكهش به خودا و به پاشاى خه يرخوازم. به لام پيم وايه - گاهه سيش ټو ميشكه م ئيتر له رهدانان و راو كردنى كار و فرماندا وه كو جاران ټارخه يان نه بى - هوى ليوه بوونى همليتيم بينيوه ته وه.

پاشا: ټا، باسى بكه! زور به هه ويى بيستم.

پولونيوس: له پيشدا ئيزنى باليوزه كان بدن پينه ژووري؛ با ټو هه والهى من بى به پاش خوراكى ټو جيتنه گه وره يه.

پاشا: خوت شانازيان بده يه و بانگيان بكه ژووري.

[پولونيوس ده چينه دهري]

گيرترودى ټازيزم! ټه وا ده لى سه رچه مه و چاوكه ي ژله ژاوى كوره كه تى، ره به ق بينيوه ته وه.

مه له كه: گومانم هه يه شتيكى تر جگه له مهرگى بابى و ده سگرتنى به په له ي ټيمه بى.

پاشا: باشه، لى ده ټوژينه وه.

[پولونيوس و قولتيمه ند و كورنيليووس دپينه ژووري]

به خيره اتن، ټاوه لانى چاكم! بلنى، قولتيمه ند! چ خه بهر له برادر، پاشاى نوروپزه؟

قولتيمه ند: وه لام يكي زور باشى سلاو و ټاره زوو. ده سه به جى ناردى مله پورى برازاكه ي - كه واى زانى بوو له دژى پولا ندييه كان خوى ته يار كرده بوو - ده مكوت بكرى؛ به لام كه بوى ده كه وت له راستيدا مه به ستى جه نابتان بووه و نه خوشين و لاوازي ټووى ده زگره كرده بوو، زور تيكچوو. پاشان ناردى فورتينبراس قولبه س هيترا؛ ټه ويش، به كورتى بلنيم، پاش بيستنى سه ركونه كانى مامى، ملي بو پاشاى نوروپزه دانه واند و به خوشييه وه، به رانبه ر مامى سويندى خوارد قهت جاريكى تر له ئاستى جه نابتان دهس به چهك نه بى. جا پيره پاشاى نوروپزه، به كه يفه وه سى هه زار كراون مووچه ي سالانه و ده سخوشانه ي دايه كه هيزه كانى - وه كو بريارى دابوو - له دژى پولا ندييه كان رابينى. ټو تكانامه شى - كه ټاگه دارى زياترى تيدا يه - پيشكه شى جه نابتان كرد [نامه كه ي ده داتى] و داواى ئيزنى تپه رپوونى هيمنى هيزه كانى، بو هيرش له سه ر پولا ند، له هه ريمى ژير ده سه لاتى جه نابتان كرده وه. هاوړى ميرانه و مه رحه بايه ك كه تيدا ديارى كراوه.

پاشا: جى په سه ندمانه و له هه لپكى باشتردا ده بخوئينه وه؛ په رسقى ده ده ينه وه و ببرى لى ده كه ينه وه. هه روه ها سوپاستان ده كه ين بو ټو ټه ركه ي كه جوانتان جيبه جى كرد. بچن پشويه ك بدن.

شه و پيښكه وه ي راده و تيرين. زور به خيره اتنه وه!

[بالوتيزان ده چنه دهري]

پولونیوس: ئەو کارەش چاک جیبەجی کرا. پاشا و مەلەکە ی پاپە بەرزەم!
پاشە و پازە کردنی ئەوەی کە میرایەتی دەبی چۆن بێ، ئەرک
چیبە، پۆژ بۆ پۆژە، شەو بۆ شەو و کات هەر کاتە، چی
بەسەردا نیبە جگە بەفیرۆدانی شەو و پۆژ و کات. کەوابوو
کورت و کەم قسەکردن پۆچی ئاوەز و بیسەر و درێژدادپی بۆ
پوالەت نواندن و پەگ دەپەپاندنە؛ بەکورتی دەلیم: کورپی
پاپە بەرزەتان شیت بوو. ئەمن بەشیتتی دەزانم چونکە شیتتی
پاستەقینە پازەپەکی لەسەر ناکرێ جگە لە شیتتی. بەلام جاری
باسی لێوە مەکن.

مەلەکە: پتر لەسەر مەسەلەکە و بەپێزەریسی کەمترەو بەدو.

پولونیوس: خانم، سوێندە قەت پێزەریسی نەکەم. ئەوەی کە شیتتە راستە.
ئەو راستیبە جیبی داخە و بەداخەو وایە - نەخشبەندیکی
نەفامانە بوو لە واتە و وشە بەلام لێ گەرێ؛ چونکە نامەوێ
بەرزەبلیسی بەکەم. با بێ گومان بەشیتتی بزانی. جا ئیستا
ماوەتەو هۆی ئەو هاتە دەرخیەن یان بلیین، هۆی ئەو هومە
چونکە ئەو هاتە بەهومە هۆبەکی لەبەرە. کەوابوو، هەر ئەو لە
پاش ماوەتەو و پاشمەنش ئەو دێ.

سەرئەبەین! ئەمن کچیکم هەیه؛ هیتشتا هەر کچی منە.
لەسەر ئەرکناسی و فەرمانبەری ئەو نامەیه بەمن داو، سەپ
بکەن! جا وەرن و تیفکرن.

[نامەکە دەخوێنیتەو]

«بۆبوتی ئاسمانی و گیانیم، ئوفیلیای هەرە پازراو» ئەو
وشەیهکی ناخۆشە و وشەیهکی سووکە؛ «پازراو» - وشەیهکی
ناحەزە. بەلام جاری گوی پراگرن:
«لە سینگی جوانی سپیدا، ئەمانە...»

مەلەکە: ئەمە لە لایەن هەملیتەو بەو هاتوو؟

پولونیوس: خاتوونی خاسم! تۆزی خۆپراگرن، ئەمن راستۆکم.

[دەخوێنیتەو]

«لە ئاگر بوونی ئەستیران دوودل بە
لە هەستان و نەوینی تاو دوودل بە
لەوێ کە راستی درۆ بێ دوودل بە
بەلام لە عەشقی من موقمانە دل بە

ئاخ! ئوفیلیای خۆشەویست، پەدیف و پاشلەم لێ تیکچوو؛
هونەری هۆنینهوێ هانا و هەستم نەماو؛ بەلام زۆرتم خۆش
دەوێ، زۆر؛ پراو بکە. لای تۆ خۆش. ئەوینداری هەتاهەتایی
تۆ - ئەی ئافرەتی ئازیز! - تا گیانم لە لەش داوێ. هەملیت»
ئەمە، لەسەر ئەرکی فەرمانبەری، کچەکەم بێ نیشان داوم؛
جگە لەوێش، داوا و داخوێکانی، هەر بەو چەشنە کە دەرپراو
-کەنگی، چۆن و لە کوی- هەمووی گەشتوونەتەو گوتیم.

پاشا: جا ئەو چۆنی ئاوار داووتەو سەر ئەو ئەوینە؟

پولونیوس: بەچۆن پیاویکم دەزانن؟

پاشا: پیاویکی بەئەمەگ و ئابروومەند.

پولونیوس: بەهيوام وای بسەلمینم. تا بیرورای ئیوێ چ بێ. بەرلەوێ
کچەکەم باسی بکا، ئەو ئەوینە بەتینەم لەسەر پاساری دلێوێ
بەدی کرد. جا ئەگەر وەکو پەرتووکێکی بەسراو بێ دەنگ
بوابەم، یان چاوم لە دلێم داگرتبای، کپوکپ بێ، یان ئەو
ئەوینەم بەسووک چاوی لێ بکردبای، ئیوێ چتان بێر دەکردوێ؟
بەلام من لەسەری چووم؛ لەگەڵ کچەکەم بەقسە هاتم کە:
جەنابی هەملیت شازادەیه، لە ئەستیرە ی بەختی تۆدا نیبە و

شتی واقعت ناکرئ. جا فهرانم دا خو له ژوره که ی دور
بگری. هیچ پاسپارده یه ک پئ نه دا و هیچ پاسپتر و دیار بیه ک
وهرنه گری؛ که به گوتی کردم و بهری ئاموژگار بیه کانی هه لچنیم،
ئه و په کی کهوت؛ وه کو نه زیره یه ک بیگیترمه وه، کهوته گومی
خه م. پاشان خواردنی لئ هه لگیرا، جا وړ و واژ هه لگه را،
پرستی له بهر برا، سووک و بی سینگ کهوت، سه رنخوون
کهوته شتواوی و شیتیبیه ک کهوا ئیستا وراوه و وربیژی دهکا و
هه مومان له بهری به داخین.

پاشا [پرو له مه له که]: ئه تو پیت وایه هوی ئه وه بی؟

مه له که: وا ویده چی، بگره زوریش له وه دهکا.

پولونیوس: تا ئیستا هه لکه وتوو - پیم خوشه بزنام - گوتوبیتم وایه و
پیچه وانه که ی دهر که وتبی؟

پاشا: نا، تا ئه و جیگایه من بزنام.

پولونیوس [ئامازه به سه ر و شانی دهکا]: ئه مه له وه جوئ بکه نه وه ئه گهر
وانه بوو. گهر بارودوخ ساز بکری، دهری ده خه م راستی له کویدا
شار دراوه ته وه؛ با له دلئ ئه رزیش وشار درایی.

پاشا: چوئی پتر تاقی بکه ینه وه؟

پولونیوس: ده زانن جاری وایه به له هۆله که دا چوار سه عات له سه ر یه ک
هاتو چوو دهکا.

مه له که: به لئ به راستی وایه.

پولونیوس: له وه ها کاتیدا کچه که می بوشل ده که م. جا جه نابتان و من
پارده یان لئ ده گرین. چاو له دیتنیان ده برین؛ ئه گهر مه یلی لئ
نه بوو و له بیر و ئاوه ز دهر نه چوو، با من راویژکاری دیواخان نه بم
و جوتیاری و کاشه دار بی بکه م.

پاشا: تاقی ده که ینه وه.

[هه ملیت خه ری کی خویندنه وه ی په رتووکی دیتنه ژوو ره وه]

مه له که: ها، چاوی لئ بکه ن! هه ژاره بی دهره تانه که، مل چهوت، خه ری کی
خویندنه وه دی.

پولونیوس: لاده ن! تکایه، هه ردووکتان خو لاده ن! هه ر ئیستا به رۆکی
ده گرم؛ ئیزنم بده ن!

[پاشا و مه له که ها وری پا کاران شانو چۆل ده که ن]

سه روه ری هیژام، جه ناب ی هه ملیت، چونه؟

هه ملیت: چاک، شوکور بو خودا.

پولونیوس: ده مناسیه وه، قوریان؟

هه ملیت: زور چاک، ئه تو ماسی فرۆشی.

پولونیوس: ئه من! نا، قوریان!

هه ملیت: جا خوژگه وه ها پیاویکی راستال بوابی.

پولونیوس: راستال، قوریان؟

هه ملیت: ئا، جه ناب! راسته که ی به م چه شنه دنیا ده سووری له ده هه زار
که س یه کیان راس هه لده که وئ.

پولونیوس: به ته وای وایه، قوریان!

هه ملیت: چونکه ئه گهر هه تاو له سه ر که لاک ی سه گی توپیو کرم هه لدین،
ئه و لاشه توپیوه ش تیشکی خودای هه تاوی لئ که وتوو. ئه تو

کچت هه یه؟

پولونیوس: هه مه، قوریان!

هه ملیت: با ئه ویش تیشکی هه تاوی لئ نه که وئ؛ دوو گیان که وتنی ژن
خه لاتیک ی خوداییه؛ به لام نه ک به و چه شنه ی کچه که ت ویده چی

دوو گیان بکه وئ. ئاگات لئ بی، ها وری!

پولونیوس [له بهر خوځېده وه]: جا نه مگوت؟ هیتشتا پټی به سراوی کچه که مه.
به لامل له پیشدا منی نه ناسیبه وه؛ گوتی ماسی فروشم. له خوځی
چووه، زور! راسته که ی منیش له سهرده می گه نجیدا ره نجی
نه وینم زور کیشاوه؛ وهخت بوو وام به سهر بی. با دیسانه وه
بیدوینم. چ ده خوځینی، قوربان؟

همملیت: وشان، وشان، وشان.

پولونیوس: قسه وباسی چیه، قوربان؟

همملیت: له نیوان کیدا؟

پولونیوس: مه به ستم، نه وهی دهی خوځینی وه، قوربان!

همملیت: درووده له سه، ناغا، نه م گالته چیه چه نه بازه لیره دا ده لی: پیره
پیاوان ردین و ریشیان سپی هلگه راوه، دیمه نیان مونه و چرچ
داشوراوه، له چاوانیان زهردایی زیقن و تراوی دار هل لوروه به لیشاوه
و زوریان له ناوه ز بی بهش ماوه و پیسه و ماسووله یان بو نه ماوه.
ته وای نه شتانه، ناغا! گهرچی به پرشت جیتی باوهر و پروای منه،
جوان نیبه له قه له م بدرین؛ چونکه نه تو خوځیشت، ناغا، وه کو من
پیر ده بووی، نه گهر بتوانیبا قرژال ناسایی دوا دوا ریت بکردبای.

پولونیوس [له بهر خوځېده وه]: گهرچی شیتی دهنوځینی، نوکته ی تیدایه.

قوربان! ده کړی له وه وایه بچنه ده ری؟

همملیت: به ره و نیو گوره که م.

پولونیوس: به راستی نه وه یه له هه و او چوونه دهر.

[له بهر خوځېده وه] جار جار وه لامله کانی پر مانایه! توانایه که شیت به ری
ده که وئ و بیرایی و پیری ری پټی نابه. با به جیتی بهیلم و
هه ئیستا کارسازی دیتنیان له گه ل کچه که م بکه م.

سهره ری پایه به رزم! به ریزه وه ئیزی روځیشتنم له جه نابت ده وئ.

همملیت: ناتوانی، جه ناب! شتی کم لی وهر بگری له وه زیاتر پیتم خوځ بی،
جگه له ژینم، جگه له ژینم، جگه له ژینم!

[روزینکرانتز و گیلدینیسستیرن دپنه ژوروی]

پولونیوس: لای جه نابت خوځ، قوربان!

همملیت: نه م پیره، نه فامه، نه گه ویسانه!

پولونیوس [پروو له دوو که سه]: له دوی جه نابی همملیت ده گهرن. نه وه تا
له و پیبه.

روزینکرانتز [پروو له پولونیوس]: خودا رزگارت کا، ناغا!

[پولونیوس ده چپته ده ری]

گیلدینیسستیرن: سهره ری به ریزم!

روزینکرانتز: سهره ری ههره هیژام!

همملیت: هاوه لانی چاک و باشم. چوځی، گیلدینیسستیرن؟ ها،
روزینکرانتز! ها ورتیانی چاک، چوځن به جووت؟

روزینکرانتز: وه کو رو له کانی ناسایی سهر زه وی.

گیلدینیسستیرن: به که یف له وهی که زوریش به که یف نین؛ له سهر کلاوی
به ختیاریشه وه دو گمه یه ک، حه یف نین.

همملیت: خو ژیره ی پتلا که شی نین.

روزینکرانتز: شوکور، نا، قوربان!

همملیت: که و ابو له ده ورو به ری نیوقه دیدا ده ژین. یان له ناوه ندی
خو شییبه که یدا، ها؟

گیلدینیسستیرن: کوره! ههر له شهر مین گاکه ی داین.

همملیت: له به شه داپوشراوه که ی به ختیاریدا؟ به راستی وایه! وه کو
فه لیته یه. ده ی چ خه به ر؟

روزینکرانتز: هیچ، قوربان! جگه له وهی که جیهان پروو له راستی ده کا.

همملیت: که وایی، رۆژی پهسلان نیتزیکه! بهلام ههواله که تان راس نییه. با وردتان لی بکوڵیمه وه. دادهی؛ له دهستی بهختیاری، به چ خهلاتی شواش کراون که بهریتانی کردوه ئه م بهندیخانهیه؟

گیلدینیستیرن: بهندیخانه، قوربان؟

همملیت: دهفمارک بهندیخانهیه.

روزینکرانتز: که واپوو جیهان بهندیخانهیه که.

همملیت: بهندیخانهیه کی ته و او؛ پر له گرتوو خانه و بهستویه ندی رهشویه شه، دهفمارک له و ناله بارییه دا یه که.

روزینکرانتز: ئیمه پیمان و نییه، قوربان!

همملیت: جا، با هه ره له لای ئیوه وانه بی چونکه هیچ شتییک خاس یان خراب نییه، به لکو بیروباوه وای دهنوتینی. له لای من، گرتوو خانه یه.

روزینکرانتز: ئه وه بهرزه فری جه نابت وای دهنوتینی. دیاره زۆر تهنگه به ره یه بۆ بیری جه نابت.

همملیت: نا، به خودا. ئه من ده توانم خو له تو یکل گوتیزیدا جی بکه مه وه و خویشم به پاشایه کی بی سنور بزائم؛ بهلام نه گهر خه و و خه یالی خراپم نه بوايه.

گیلدینیستیرن: هه ره ئه و خه یالانه، بهرزه فرییه؛ چونکه بهرزه فری، ته نیا سیبه ریکه له خه یال.

همملیت: خه یالیش خو جگه له سیبه ریک نییه.

روزینکرانتز: وایه، ئه من بهرزه فری ئه وه نده به هیچو یوچ ده زانم که بهلامه وه سیبه ریکه له سیبه ری.

همملیت: که واپوو سوالکه ره کامان جه ستهن و پاشا و پاله وانه په لما وه کامان سیبه ری ئه و سوالکه ره انهن.

واز بێن، با بچینه دیوه خان، چونکه به نایم پیتم ناسه لمی.

ههردووکیان: له خزمه تکاری داین.

همملیت: نا! شتی و مه بیژن. ئه من ئیوه له ریزی خزمه تکاری ترم

نازانم. راسته که ی، ئه م رۆژانه قورس چاوه دیری ده کریم؛ جا له سه ر

ریتگی کۆن و کوتراوی براده ریمان، چ بووه هاتوونه ته ئیلسینور؟

روزینکرانتز: بۆ چاوپیتکه وتنی جه نابت، قوربان! هۆیه کی تری نییه.

همملیت: چه نده لا که وتووم، ته نانه ت بۆ سوپاسکردنیکیش سړ و سه په لم؛

بهلام سوپاستان ده که م و بی گومان براده رانی به ریتز! سوپاسه کهیشم

نیوه پولیکیش ناکا. سا ئیوه نه ناردراون؟ له سه ره که یفی خو تان

هاتوون؟ ئه م چاوپیتکه وتنه ش بی خورتییبه؟ وهرن له گه لمدا راست

بن. وهرن قسه بکه ن.

گیلدینیستیرن: چ ده بی بلتین، قوربان!

همملیت: بۆ چ بلتین؟ هه رچی؛ بهلام سه باره ت به مه به سه ته که تان بی؛ ئیوه

ناردراون و رواله تتان ئه و راسته قینه یه وه ها ده درکینی که خو

وه شارتنان شاره زایی ئه وه ی نییه بیره نگینی. ئه من ده زانم پاشا و

مه له که به دوی مندا ناردووتانیا ن.

روزینکرانتز: به چ مه به سستی، قوربان؟

همملیت: ئیوه ده بی به من بلتین. بهلام سوپاندتان ده ده م به حه قی براده ریمان،

به هاوده نگی بواری مندالیمان، به ئه مه گی دۆستی هه تاهه تاییمان و

به وه ی که پیروژتره و بیژهریکی چاکتر ده توانی سوپاندتان له سه ری

بدا له حه نامدا راست و ریک بن؛ ناردراون، یان نا؟

روزینکرانتز [له به رخۆیه وه روو له گیلدینیستیرن]: ئه تو چ ده لیتی؟

همملیت [له به رخۆیه وه]: سا، به س که ن چاوم لیتانه. نه گهر خو شمتان

ده وی خو رامه گرن.

گیلدینیستیرن: قوریان، نار دراوین.

همملیت: جا، من بلیم بۆ، با پیشگفتی من ئیوه له خو به دهسته وه دان
بپاریزی و په نامانتان له گهڵ پاشا و مهله که پرده در نه کا. ئەمن
له میژە - به لām له بهرچی نازانم - وره و که یفم نه ماوه؛ وازم له گشت
کرد و کۆشی هیناوه و له راستیدا ئه وهنده باره کهم قورسه، ئەم
قالبه قه شه نگه م - دونیا - به لاوه بهژن بهرزیکی نه زۆکه؛ ئەو
خیوته خه لاتە - ئاسمان - چاوی لی بکه ن، ئەو گهردوونه
هه لئو اسراوه هه ژیا یه، ئەو سرمیچه بهرزه که به ئالتوونی ناگر
نه خشیتراوه، ئاخۆ بۆ، له کن من جگه له کۆمه له ته میکی درژ و
دهغه زدار نییه؟ مروف چ دهستکردیکه؟! چهنده بی بنه له
بیروباوه پردا! به بهژن و بهره چهن جوان و جی په سهنده! له کرداردا
وهکو فریشته وایه! له زانستدا وهکو زانایه! جوانی جیهانه،
گه وهری گیانله بهرانه، به لām له لای من پرسیاره:

ئەم له قور گرساوه چیه؟ پیاو که یفم کۆک ناکا، نا؛ ته نانه ت
ژنبش، گه رچی به زرده خه نه بیان ده یانه وئ بلین: با.

پوزینکرانتز: قوریان! شتی وا وهبیری مندا نه هاتوه.

همملیت: ئەی بۆچ پیکه نیت که گوتم پیاو که یفم کۆک ناکا؟

پوزینکرانتز: لهو بیرهدا بووم، قوریان! ئەگه کهس که یفتان ساز نه کا، ئەو
یاریکارانه چهن پیشوازییه کی ساردوسر له جه نابتان وهرده گرن؛
ئیمه له ریپدا تووشیان بووین؛ خه ربکن بۆ خزمه تکردنتان دین.

همملیت: ئەوه بیان که دهوری پاشا ده گیتی به خیر بی و بگره خه لاتیشی
بکه م، شامیریکی شه رفانیش شیر و قه لغانی ده کار دینن؛ ئەوهی
که دهوری ئەوینداری هه په هالوو و هاواری بیهوده نه کا؛ دهورگیتی
حه نه کچیبش به هیمنی و بی دهنگ و هه را دهوره کهی دوایی بینن؛

گالته چیش ئەوانه ی که په له پیتکه ی قدیله بیان شله دینیتنه پیکه نین
و خاغه کهش بی په رکه م باسی دللی بکا با دیالۆگه کهی ناته واو
نه پچری.

کام یاریکه رانن، ئەوانه؟

پوزینکرانتز: هه ر ئەوانه ی که جه نابت که یفیان بۆ ده که ی، له
تراژیدیکارانن شار.

همملیت: چۆنه که وتوونه ته گهشت و گیل؟ له یه ک جی مانه وه بیان هه م له
باری ناو دهرکردن و هه م له باری دهسکه وتیا نه وه باشت ده بوو.
پوزینکرانتز: پیم وایه ناکۆکی کاروباریان به هۆی تازه داها تووه کانی ئەم
دواییه بی.

همملیت: ئاخۆ، ناوبانگیان وهکو ئەو دهمه ی من له شاردا بووم هه روه ها
ما بی؟ بهو چه شنه ئیستاش لایان ده گرن؟
پوزینکرانتز: نا، راسته که ی وه ها نه ماون.

همملیت: له بهرچی؟ ژهنگاریان لی که وتووه؟

پوزینکرانتز: نا، کاروباریان هه ر بهو چه شنه ماوه ته وه؛ به لām، قوریان!
پۆلیکی مندال - با بلین بیچوووه باز که زیاتر له
مه به سته که بیان زیره و سیره ده که ن و چه پله و چه پکی زیاتر بیان
بۆ لی دده ن - ئیستا بوونه ته مه وده و شانۆکانی
خه لکیخوازیان - خو یان ئەو نیوه بیان له سه ر ناوه - وه ها
کردوووه به ریشه نجار که زۆریه ی شیر له شاله کانیش، له
قه له میان ده ترسن و به ده گمه ن لهو شو تیا نه دهرده که ون.

همملیت: چی، ئەوانه مندالن؟ کی رایان ده گری؟ چۆن پشتیوانی ده کرین؟
جا که توانای سترانبیژیان نه ما، له سه ر ئەو ئیسه به رده وام ده بن؟
پاشان که خو یان په روه رده بوون و بوون به یاریکاری ئاسایی -

ههرواش دهبی ئه گهر دهسکهوتی تریان بهرنه کههوی - نالین
نووسه ره کامان بههله دا هانیان داین و له دژی کار و ئیشی
دوایمان دنه یان داین؟

روزینکرانتز: له سهه بروام، له هه دوو لایه نه وه - نووسه و یاریکار - نه و
کیشه و دووبه ره کییه زۆر کراوه و خه لکیش به تاوانی نازان
هانیان بدن بۆ ده مه قهره؛ ماوه یهک وای لئ هاتبوو پاره یهک
نه ده درا بۆ دیتنی درامایه ک مه گهر نووسه و یاریکاران
له سهه ری قۆلبه ست بوایه ن.

هه ملیت: جا، شتی وا ده بی؟

گیلدینیستیرن: ئا، قوربان! هه ره مه ژگ و مه لازه له و ناوه پشراوه.

هه ملیت: جا منداله کان ده ره قهت دین؟

روزینکرانتز: ئا، قوربان! هیرکول و کوله که یشی.

هه ملیت: زۆریش سههیر نییه! مام ئیستا پاشای ده مارکه و نه وانه ی که له
سهه ده می ژبانی باجدا گالته یان پی ده کرد، ئیستا به بیست و سی و
چل و په نجا و سهه د پاره ده دن بۆ وینه به کی بچووی. به خودای
نوکتیه که، پتر له باری ئاسایی له وه دا هه یه؛ خوژگه زانست ده ری
بخستبای.

[چه پله ریزان بۆ یاریکاران]

گیلدینیستیرن: یاریکاران.

هه ملیت [روو له گیلدینیستیرن و روزینکرانتز]: به ریزان! به خیره اتنه
ئیلسینور. لئ خشین، وهرن! شیوازی نه و تو بۆ پیشوازی
دابونه ریته. با منیش به و چه شنه له گه ل ئیسه گهرم رابیم نه کا
گهرموگوو پیشوازی بکردم له یاریکاران - که ده بی پیتان بلیم
زۆربه ی رواله تییه - به تینتر له به خیره با یی بکردم له ئیسه بنوینتی.

به خیره بین سهه ری چاوم. به لام با بزانه، مام - واته باوه پیاره م - و
ئاموژنم - واته دایکم - هه لخه له تاوان.

گیلدینیستیرن: له چدا، قوربان؟

هه ملیت: ئه من، کاتی بای شه مال روو له رۆژاوا هه لده کا، شیتی لیم
ده دا؛ که زریان هه لده کا، باز له بازر لیک ده ده مه وه.

[پولونیوس دپته ژووری]

پولونیوس: لای ئیوه خوش، ئاغایان!

هه ملیت: گوئی بگره، گیلدینیستیرن - تو ش ههروه ها - هه ره گوئیه کتان
گوئگری بی! نه و کۆریه که له گه ته له ویدا ده بیین، هیشتا له قوناخه
نه کراوه ته وه.

روزینکرانتز: به گومان، دووه جار به تی قوناخه ده کری؛ چونکه ده لئین پباو
که پیر ده بی، دیسان مندال ده بیته وه.

هه ملیت: پتیشبنیم وایه هاتوه باسی یاریکارانم بۆ بکا؛ جا سهه رنج
بدن!... به لئ ئیوه راس ئیژن ئاغا؛ له راستیدا، به ره یانی
دووشه مه یه که بوو.

پولونیوس: قوربان، هه والم پییه بۆ راگه یاندن.

هه ملیت: قوربان هه والم هه یه بۆ راگه یاندن: کاتی روسیوس له روومدا
یاریکار بوو...

پولونیوس: یاریکاران روو له ئیره خه ریکن دین، قوربان!

هه ملیت: وزه وزا!

پولونیوس: له سهه شه ره فم

هه ملیت: جا هه ره یاریکاری کیش له سهه گوئدریژه که یه تی...

پولونیوس: چاکترین یاریکارانی جیهان، شاهزا له تراژیدی، کومیدی،
میژووی، لادیی، لادیی، کومیدی، میژووی - لادیی،

تراژیدی - میژوویی، تراژیدی - کۆمیدی - میژوویی -
 لادییی؛ شانۆیان له بابتهی ماوا و ماوهوه رێک و هاوسهنگه؛
 دیالۆگیان رهوان و بێ لهنگه. **سینیچا** [درامانوسی رۆمی]
 له بهریان هینده قوول و قورس نییه و **پلاتووس** یش (نوسهری
 کۆمیدی رۆم) بههههه سووک و ساکار نازانن. له ژبه چا و گرتنی
 یاسا و دهستووری نووسین و نازادانه قهلهم لیداندا تا کانهن.
 ههملیت: **ئای، ژتیپیتا** - دادگهری ئیسرائیل - چ گهنجیکت ههبوو و
 قوربانیت کرد!

پولونیوس: چ گهنجیکتی ههبوو، قوربان؟
 ههملیت: چۆن؛ جوانه کچیک و له مالتی دنیا چی تری نهبوو؛ زۆری خوێش
 دهووست جگه له و ئیتر هۆگری نهبوو.

پولونیوس [له بهرخۆیهوه]: هیشتا له سههر کچه که مه.

ههملیت: راستی نایم، ژتیپیتای پیر؟

پولونیوس: ئه گهر ئه من به ژتیپیتا دهزانن، قوربان، ئه منیش کچیکم ههیه
 زۆرم خوێش دهوێ.

ههملیت: نا، به شوێنیدا ئهوه نییه.

پولونیوس: ئهی چیه به شوێنیدا قوربان!

ههملیت: چۆن نازانی: خودا له ههموو شت ئاگه داره جا چیه؟ تۆ بیلانی
 ههروا بوو چاره نووسی - که خودا له پیش بۆی نووسی - یه کهم
 بهشی کتیبی پیرۆز باشترت نیشان دهدا. سهیر بکه مه لاژی
 مه بهستم له کوتیبه وه دێ.

[چوار یان پینچ یاریکار دینه ژووری]

به خیرهاتن، ئاغایان! ههمووتان به خیرهاتن! زۆر به که یفم به که یفتان
 ده بینم؛ به خیرهاتن، براده رانی ههتا! ها، ئهوه تۆی دۆستی دیره نه م؟

بۆ وا دیمهنت، له دوایی جاره وه که دیوتم، خهتی داوه.

به مه به سستی ها و ریش بوونم بۆ ده تمارک ها تووی؟ ئه تۆ چی، **خاتوونی**
جهوان و خانم؟ به خودا له دوایی جاره وه که به قونده ره ی به رزه وه
 چاوم پێ که وتی، نیزی کتر له ئاسمان ده نویتی. له خودام داوایه
 دهنگت، وه کو ورده پولیتیکی بێ بایه خ، درزی له دهور نه که وێ و گر
 هه لنه گه ری.

ئاغایان! هه مووتان به خیرهاتن؛ ئیمه وه کو راو چییانی فه رانسه یی
 به بازارا ده که یین؛ به ره وه هه رچی به دی بکه یین بال لی ده ده یین. هه ر
 ئیستا دیالۆگی ده گه یین. وه رن! تۆزی شاره زایی خو بنوین. وه رن
 بۆ دیالۆگی گه رمو گو ر.

یاریکه ری ۱: چ دیالۆگی؟ سه ره ره ی به رتیم!

ههملیت: جارێکیان بیستم باسی دیالۆگیکت کرد؛ به لام قهت نه گه یردا.
 یان ئه گه ریش با، نه ک پتر له جارێک؛ چونکه ئه وه درامایه - وام
 له بیره - جیبی په سه ندی جه ما وه ر نه بوو؛ وه کو خاویار بوو له کن
 خه لکی. به لام هه ره ها که من ده سگه یرم بوو و به قسه ی ئه وانه ش
 بیرو با وه ریان له و بابته وه زۆر له وه ی من به رزتره، درامایه کی چاک
 بوو. جوان دا به ش کرابوو؛ به زیره کی به کی ژیرانه نووسرابوو. دیته
 بیرم یه کت گوتی به یته کانی نه تیژ تام کرابوون که مه به سته که ی
 ته زدار کردبێ، نه ش ره وتیکی وای هه بوو که نووسه ره که ی به خو
 هه لکیشان تا وانبار بکری؛ به لکو به شپه یه که ی راشکاو ی ده زانی،
 شیرین وه کو شه کرۆکه و زۆر جوانتر له جوانی بوو. دیالۆگیکی تیدا
 بوو زۆرم پێ خوێش بوو. **چیرۆکی ئه ینیاس** [شازاده ی رۆمی] بۆ
دیدو (مه له که ی کارتاژ). له و باره وه بوو. به تایبهت له ویدا که
 باسی کوشتنی **پریام** (پاشای ترۆی) ده کا. ئه گه ره له بیرتدا ماب،
 له م دیره وه ده ست پێ بکه، را وه سته بزانه م:

«پيروسى درې، وهكو درندهى هيركاني» نا، وا نه بوو؛ به لآم ههر به پيروس ددس پخ دهكا:

«پيروسى درې، نه وهى كه دهستى وهكو مه بهستى رهش وينهى شهو بوو

نه و كاته كه خوئى له دلئى ته سپه وهيشومه كه يدا له چاو ون ده كرد

روومه تى درژ و رهش هه لگه راوى

تيكه لاو شكو و شوره و شه پ بوو.

-كه لئوى تيژى شيره كه تى ته زاند-

سه ر تا پخ ته مجا سوورى دهنواند.

چهنه زاله بهر بوو!

ههر خوئنى باب و داىك و مندالان

تك تك له په نجهى سوورى ده تكان

به سه ر كوژان و شه قامه كانى تاو لى دراودا

[ليرهده] هه ملليت روو له ياريكاريكى پياو قسه دهكا كه

دهورى ژن ده گيرئ]

هه لده قرچان و هه لده برژان و

به خوداى خوئيرئى تيشكى ئال و سوور نووره يان دهنوان.

له ر قوقيندا سوور هه لگه را بوو.

ئاميز ئاخراو له خوئين داگرساو

به چاوانى سوور له رهنك يا قووتى،

-پيروسى چه به ل-

بو كيشان گيانى پيرام باپيرى

جموجوئى بوو نه رزى ده پئوى».

جا، نه تو بيلئى.

پولونيوس: به خودا، قوربان! جوانت به يان كرد؛ به ره وتيكي پر ههست و رتيكويك.

ياريكه رى ۱: زورى پيناچئى؛ ده بيبيته وه.

كورت و داماو و برست لى براو

له شه رى له گه ل يونانييه كاندا،

شيره پيره كهى شيوارهى باهوى

له كوئدا كهوت رانا بيته وه، ياخى له فه رمان.

ر كه به ريبه كى نابه رام بهر بوو.

پيروس به سه رى پيرام ده گورئى،

ئاژر و تووره شير ده وه شينئى

به كفه و كيفه ي شيرى داوه سراو

بابى بئ دهمار له گيان سر ده بئ و له پخ ده كه وئى.

جا قه لاي ئيلوم، بئ گيان و بئ ههست

- كه له به رزه وه بيته زيبييه كى وا به دى دهكا

بلئسه ي ئاگر له سه رى ددها و

تا قوولايى پخ سه رنخون ده بئى.

به و نر كه به رزه، گوئى پيروسى درې ده زر پته وه؛

شيرى هه لكرد و كه دابنه وئى سه رى به رهنكى سپى هه لگه راو

پيرامى داماو تا بن شهق بكا

نووكى به سينگى ئاسماندا چه قى؛

وهكو نه خشيكى كيشراو له زالم، پيروس كروكپ له جئى

وشك ده بئى و

كه تره خه م ئاسايى له مه يل و مه رام، هيجى پخ ناكريئى.

به لّام ههروهه ها که پيش کپتوه ئاسمان مهنگ دهين ،
ههوره رهش لهسهه چوکی بهند دهين ،
گژهبه ههوههه له کپوکپ دهين و
زهوی له ژئيردا وسکوت و بين دهنگ وهکو مهنگ دهين ،
له ناکاو شهقهه بهرزی تریشقهه يهک
سینگی ئاسمان شهق دادهدرين ؛
پيروسیش هه بهپير ،

توون و تين تۆله تون تاوی ددها .

قهت کوتکی **سیکلپ** دپوهههه **فولکان**

وا نهکو ترايه سهه زری و زنجیر **مارس** خودای خهبات ،
بوو به داخیکی قهت نه برابه وهش
که شیري به خوین شواری پیروس له پیرام کهوت .

.....

دهبرۆ ، گوم به ! فه لیتتهه فه له که !
خودایان ! ئپوهه به گه له کۆمه بهک بگری بیرتان ،
بپوهه بهکن له هپیز و توان ؛
لی بپرن ته لویه لی که مه کهه ،
تل بکه نه وه چه رخی گه مه کهه
له و په ری به زایی ئاسمانه وه
هه تا قوولایی دیو و درنجی په ستهه بین هه ستهه .

پولونیوس : ئه مه زۆر دوور و درتیره .

هه ملیت : با له گه ل ئه و ردینهه تۆدا بیدهه به سهه رتاشیک .

[روو له یاریکاره که] تکایه ، بیلی ! ئه وه مه ته لی گالته و چیرۆکی
دهلالی نیوان ژن و پیای پی خۆشه ؛ دهنه خهون دهیباته وه . دهی
بیلی !

وه ره سهه ری **هیکیویا** (خیزانه کهه یه پریا) .

یاریکهه ری ۱ : به لّام کئی ، ئاخ کئی مه له کهه دیبوو خۆی هه لپیتچایی .

هه ملیت : مه له کهه هه لپیتچاو ؟

پولونیوس : وا چاکه ! مه له کهه هه لپیتچاو چاکه .

یاریکهه ری ۱ : پیتخاوس په ییتا سهه و خواری ده کرد ؛

به سوژی ئه سهه رین گهف و گوره شهه له ئاگر ده کرد .

پینه په رۆیه کهه له سهه ر کردبوو له جیی تاجه کهه ،

که وای به ره کهه

په توهه شهه په که بوو ؛ له ته پ و تلی ترس و هه لاتن ده ستهه
که وتبوو .

له دهووری قهده داچرووسکاوی هه لی پیتچابوو .

کئی ئه وهه دیبوو ، زمانه له بهه زارای ده کرد ،

له دژی فه له که - که چه نه چه پگه ره ده - هاواری ده کرد .

ئه گهه خواوه ندان چاویان لی بوایه ،

که به چاوه و بوو ،

چۆن پیروس خه ریک ئه نهجنگردنی

ئازای میترده کهه به شیره کهه بوو .

ئه گهه خواوه ندان گوئیان لی بوایه

چۆن دلی تره کی و هاواری هه لدا

- مه گهه مهینه ته ئه وهه که مردن دواپی به شهه ته هه ستهه یان

نه جمنی -

چاوی بپه زه بی ئاسمانیان ده کرد به گۆمی ئه سهه رین .

هه ست و به زه بییش له خواوه نداندا ده هاته جۆشین .

پولونیوس: چاوا! ئەوا نییە پەنگی هەلگەراوە و فرمیسک کەوتووە
چاوانی. تکایە ئیتر بەس!

هەملیت: جوان بوو. درێژەکەشی بەم زووانە دەبێ بگێریتەووە [پروو لە
پولونیوس] ئاغای چاکم! سەرنج بدە، یاریکارەکان چاک خزمەت
بکرتن؛ گوێم دەدە؟ با جوان میواندارییان لێ بکری؛ چونکە
ئەوانە راپۆرتەکانی کەم و کورت گوتراوی کەمە زەمانن؛ پاش
مەرگت چاکتر ئەوویە دێرپکی چەوت لەسەر بەردی گۆرەکەت بێ،
نەک لە ژیانندا خراپەت بلێن.

پولونیوس: قوربان! خزمەتیان دەکەم بەو چەشنە کە شایانن.

هەملیت: بەشقی خودا، کابرا، زۆر باشتر! جا خزمەتی هەر کەسێ بەو
چەشنە کە شایانەتی بکری، کێیە لە ژێر قەمچین گیان دەربا؟
بەو چەشنە خزمەتیان بکە شیاوی پلەوپایەیی خۆتە؛ هەرچەندە
شایانی کەمتر بن، دەسبلاوی تۆ هیژاتر دەبێ. خولکیان بکە
ژووری.

پولونیوس: وەرن، ئاغایان.

هەملیت: لە دوی کەون، هاووەلان! سبەینی درامایەک دەبیسین.

[پولونیوس و یاریکاران دەچنە دەری جگە لە یەکەم یاریکار]

گوێ بگرە، هاوڕێی کۆنم؟ دەتوانی دەوری کوشتنی گونزاگو بگێری؟

یاریکاری ۱: ئا، قوربان!

هەملیت: سبەینی شەو دەیبینن. دەتوانی -گەر پیتویست بێ- دوازدە یان
شازدە دێرپکی دیالوگ -کە من دەینوسم و تێدەگونجینم-
بخوێنێهە، چاکە؟

یاریکاری ۱: بەلێ، قوربان!

هەملیت: زۆرباش؛ لەگەڵ ئەو ئاغایە بچۆ؛ ئاگات بێ گالتەیی بێ نەکەن.

[یاریکاری ۱ دەچیتە دەری]

[پروو لە روزنکرانتز و گیلدینیستیرن] هاووەلانی باشم! تا شەو،
لای ئیوێ خۆش. بەخێرھاتنە ئیلسینور.

روزنکرانتز: چاکە قوربان!

هەملیت: بەلێ، ئیتر خوداتان لەگەڵ!

[روزنکرانتز و گیلدینیستیرن دەچنە دەری]

ئێستا تەنیام. ئاخ! چ بەنییەکی دەبەنگ و نەفامم ئەمن! سەمەرە
نییە، ئەو یاریکارە لێرەدا لەسەر ئەفسانەیک، بەهەستیکی
خەیاڵی، تەوانی وەها بەزۆر روحی خۆی تیکەلی دەورەکەیی بکا و
کاریگەرییەکی وای لەسەر بکا، پەنگی لە روخسار بپری، چاوی
بەئەسەری تەر بێ، روومەتی رەق هەلگەری، لە دەنگی لەرزە
بکەوی و گیانی، رەبەق، دەق بەدەقی دەروونی ریتک بکەوی؟
هەمووی لەسەر هیچ! لەسەر هیکیویا. هیکیویا چی بەسەر ئەو داوہ
یان ئەو بەسەر هیکیویا، کەوا بۆی بگری؟ ئاخۆ چی بکەدای ئەگەر
هۆ و هەوای هەستی منی لە دل بواوە؟ شانۆکەیی خنکاوی
فرمیسک دەکرد و گوێ گشتی بەھاواری هەرەبەرز شەق دەکرد؛
تاوانباری شیت و بێ تاوانی جەرگبەر دەکرد، بێ ئاوەزی و
بەراستی هێزی لە چا و گوێ قەلت و بر دەکرد. بەلام ئەمن گیل و
خوێرییەکی نەوێرۆک، نەگۆمە وەکو حەمە خەیاڵ، نەزۆک گەرچی
زکپرم و ناوێرم بلێم لەل. نا، ناوێرم لەسەر پاشایەیک کە دەولەت و
ژیانی هەرە گرینگی تەفروتوون کرا. ئەمن کەم دلەم؟ کێ بەدەدەرم
دەزانێ؟ میتشکم دەهاری؟ ردتیم دەرنێ و بەروومدا دەیدا؟ بەکەپۆ
کیشەم دەکا؟ بوغزی درووی گەرروم تا قوولایی شیشارم دەبا؟ کێیە
وام لێ بکا، ها؟

ئەو بەشمە و بەگیان دەیکیشم. ئەمانە هەمووی لەبەرئەوویە کابوکە

جهرگم؛ زراوی وەم نییە ژین لە ئەستەم تال بکەم؛ دەنا مەشیا
تەواوی قەل و دالەکانی ئەم ولاتەم بەرپێلەخۆی ئەو ناپیاوێ قەلەو
بکەردبای.

خوێنپێژ! چەپەلکاری پیس! دل بەرد! خاین! دلچەپین! چەپەلکاری
بیبەزەیی! ناخ، تۆلە! جا بۆ وا؟ چ کەرێکم! زۆر سەیرە، کە من
کووری بابێکی پایەبەرزێ کوژراو، لە ناسمان و دۆزەخەوێ بۆ
ئەستاندنی تۆلەم هاندراوم - وەکو فەلێتە یەک، دل بە خراپە گوتن
سوکنایی بێنم و کارەکەری بن کوانو ئاسایی و سەلێتە گەفت، جنیو
بەدەم شەرم بکە. تفو! تەکان دە لە خۆت هەمی مێشک! وام بیستوو
مروۆقینەمی تاوانبار کە بۆ سەیری درامایەک وەر دەنیشن، لە دیتنی
ئەو بەشەمی کە جوان دارپێژراوێ و لاسایی تاوانەکیان دەکاتەوێ و هە
زەبری لە روحیان دەکەوێ، بێ ئەمان تاوانباریان دەدرکێنن؛ چونکە
گەرچی پیاو کوژی زمانی نییە، بە ئەندامێکی هەرە سەمەرە دیتە
دەنگ! دەسپێرم بەم یاریکارانە شتیکی هاوچەشنی پروو داوی
کوژرانی بابم لە پێش چاوی مامم بگێرن؛ لە روالەتی ورد دەبەوێ،
چاکی لی دەتۆژتیمەوێ، ئەگەر پەنگی لە پروو بێ، جا ئەرکی خۆم
دەزانم. شا بە تیش ئەو رۆحە بەدیم کردووێ. شەیتان بووبی و شەیتان
توانای ئەوێ هەبە لە روالەتیکی دلپێندا خۆ دەرخا. ئا، بگرە
لەبەر بێ هێزی و سەرلێشیاویم بیههوی فریوم بەدا و نوقمە سارم
بکا؛ چونکە بەسەر حال و حەوالی ئەوتۆدا زۆر زالە. دەبێ پێ
لەسەر پردیکی نێزیکتر بۆ پەڕینەوێ دانیم. ئەو درامایە داویکە؛
دەتوانم دەروونی پاشای پێ دەرخەم.

[دەچیتە دەری]

ناسراو بووین. سه بارهت بهوانه ناگه دارمان کرد و دیار بو له بیستنی گه شایه وه. ئهوانه، ئیستا له دیوه خانن و پیم وایه فرماندراون ئه مشه وه له خزمه تیدا درامایه ک بگپن.

پولونیوس: به لئی راسته و به منیشی راسپاردووه له جه نابتان بۆ بیستن و دیتنی ئه و درامایه داوه ت بکه م.

پاشا: له کانگای دلّه وه؛ زۆر جیتی ره زامه ندییه که ده بیسم هینده دلنه رم بووه. پیاوانی هیترا! زیاتر دنه ی بدن و بیرو پای بۆ ئه و چه شنه سهیرانه هان بدن.

روزینکراتنز: به چاوان، قوربان!

[روزینکراتنز و گیلدینیستیرن ده چنه ده ری]

پاشا: گیر ترودی ئازیز! تۆش ئیمه به جی بهیله؛ چونکه له په ناوه ناردوومانه شوین هه ملیت لیره دا له گه ل ئوفیلیا - وه کو هه لکه وت - یه ک بگرن. من و باوکیشی - که مافی ئه و شو قاریبه مان هه یه - خو به چه شنن حه شار ده ده یین که بیین و نه بینین و له سه ر ئه و یه کگرتنه یان، راسته وخۆ و له نیتزیکه وه، داوه ری بکه یین: که ناخۆ ئه و رهوت و رهفتاره له سۆزی ئه وینیه تی تازاری ده دا، یان نه.

مه له که: گوئی له فه رمانم؛ جا، ئوفیلیا! - سه بارهت به تۆش - هیوادارم ئه و جوانییه ت هۆی دلخۆشکه ری په تیراوییه که ی هه ملیت بی؛ به هومیدم دلپاکییه که ی تۆ دیسان بیگه ریتیتته وه سه ری ریتگی ئاسایی. روو له به خته وه ری هه ردو وکتان.

ئوفیلیا: خانم، به ئاواتم وای.

[مه له که ده چیتته ده ری]

پولونیوس: ئوفیلیا! لیره دا پیاسه بکه. قوربان! له جه نابیشته تکایه خۆمان حه شار به دین.

[روو له ئوفیلیا]

به شایه سییه م

شانۆی یه ک - ژوو ری له قه لادا

[پاشا، مه له که، پولونیوس، ئوفیلیا، روزینکراتنز، گیلدینیستیرن و

پایه به رزان دینه سه ر شانۆ]

پاشا: ناخۆ نه توانن به ریتی له ملا و ریتی له ولا لی بکشینه وه بۆچ ئه و گیتزییه ی له بهر کردووه. رۆژانی ره حه تی، ره به ق، به شیتزییه کی پر مه ترسی و په تک پرا و ده رپن؟

روزینکراتنز: دانی به سه ردا دنه که خو ی تووشی سه رلیتشیواوی کردووه؛ به لام، له بهر چی؟ به هیچ جو ری نادوی.

گیلدینیستیرن: نایشی بینین دلّی پتوه بی، دنه گی لیوه بی؛ هه ر که ی سازی ده که یین بۆ راس رۆینی دلّ و ده روونی به شیتزییه کی شاره زایانه خو لاده دا.

مه له که: به ده ماخ وه ری گرتن؟

روزینکراتنز: زۆر، وه کو جو امیتریک.

گیلدینیستیرن: به لام هه ولی ده دا وا بنوین.

روزینکراتنز: رۆژد و ره چوو بوو له پرسینه وه دا؛ به لام ئازا و ئاوه لا بۆ په رسفدانه وه ی پرسیاره کائمان.

مه له که: هه ولتان له سه ری دا بۆ گه شت و گیل؟

روزینکراتنز: خانم! وا هه لکه وت له ریتگادا تووشی چه ند یاریکاری

ئەو كىتئىبە بخوئىنەو بەرەنگى تەنبايىت لى كەوئى. ئىمە زۆر جار شىياوى سەركۆنەين و فرەيش بەدى كراو بەروالەتەتى خۆبەختكەرەنە و ئىشى ئىنسانى نواندن، شەيتانىش شەكرمالئۆ دەكەين.

پاشا [لەبەرخۆبەو]: بەراستى واىە! چۆن ئەو قسانە وەكو شرىخەى شەلاخ لە وىژدانم دەكەون.
گونای گەنە ژنى هەلسواو لە سووراو و سپىاو، ئەوئەندەى كردهوئى من و قسەى رەنگىنراوم ناحەزتر لە مەبەستەكەى نىبە. ئاخ. بارى گرام!

پولونىوس: ئەوا دەبىسەم خەرىكە دى. با خۆ بکیشینەو، قوربان!

[پاشا و پولونىوس دەچنە دەرى، هەملیت دیتە ژوورئ]

هەملیت: مان يان نەمان، كىشە ئەوئە. ئاخۆ ژىرانەترە تىر و تەوژمى بىبەزەبىيانەى بەخت بەگيان بکیشى يان لە دژى زەربايەكى ئەستەم دەس بەكەيتەو و بەدژ راوستان دوايىيان پى بىنى؟ مردن، خەونىتک و چى تر نە؛ بەو خەونە - تۆبلى - لە دلە خورپى و هەزاران تەكان و شەكان - كە خەلاتى سروشتە بۆ لەش - رزگار بىن. جا ئەو ئەوپەرى ئاواتە و بەدل دەبخوازين. مردن، نوستن، نوستن يان شايەتیش خەو بىنن؛ بەلى، گرفت ئەوئە! ئاخۆ لە نوستنى مەرگدا - كە ئەم رەسنە بى بەقامانە پچراند - چ خەونى دەبىنن و ناچارى كردهووين لە مردن دەس راگرين؟ ئەوئە ژانى ژيانى بەدريژايىمان خستووئە گىانمان؛ دەنا كىبە قايش و قورچى رۆژگار، ملهوپى ستمكار، سەركۆنەى خاوەن دەمار، ژانى ئەوئە خەسار، گىروكىشەى ياسا و پىيار، بى حورمەتى خاوەن كار و ناپىياوى نەرم لەگەل نەجىو و نەرمونىيان بەگيان بکیشى، لە حالئىكدا دەتوانى بەخەنجەرئىكى روون خۆ بسرهوئىنى؟ كىبە ئەو

ناحەزىيانە بەكۆل بکیشى و لە ژىر بارى ژيانى ژاكىنەردا ئاخ هەلکىشى و ئارەق برىژى؟ بەلام ترس لە پاش مردنە؛ ئەو شوئە نادىارە كە لە سنوورىبەو، رىبوار نەگەر اوئەوئە؛ ورەى وركردوو و ناچارمان دەكا ئەو ژال و ژانەى هەمانە بکیشىن و بەرەو ئەوانى كە لىيان نازانين نەفرىن. كەوابوو زانستە، هەموومان ترسنۆك هەلگەرپىنى و برىقەى سروشتى دەسكردنەو بەرەنگى بزركاوى بىرکردنەو بوولن دەكا جا كرد و كۆشەكانى بەكات و كەلپن، بەم بۆنەو كە زىگەيان كەچ دەبى و نىوى جىبەجىبوونىيان لى ون دەبى. جارى بى دەنگ بە.

ئوفىلىياى جوان! - ئەى خوداى جوانى! لە نەزر و نزاكانتدا گشت گوناكانى منىش وەبىرتدا بى.

ئوفىلىيا: سەرورەى هىژام! بەرپىزان پاش ئەو هەموو رۆژانە چۆن؟

هەملیت: بەرپىزەو سوپاست دەكەم؛ چاك، چاك، چاك.

ئوفىلىيا: قوربان! چەند دىارىبەكى جەنابتانم لەلايه و لەمىژە دەخوام بىياندەمەو؛ تەكاتان لى دەكەم ئىستا وەريان بگرنەو.

هەملیت: نا، من، نەبووم، ئەمن قەت پىشكەشىم بەتۆ نەداو.

ئوفىلىيا: سەرورەى بەرپىزم، خۆتان چاك دەزانن وابوو. لەگەل ئەوانەشدا

قسەى جوان و بۆن خۆشان خەلات دەكردم كە پىشكەشىبەكانى

بۆندارتەر دەكرد. ئىتر بۆنىيان پەربو، وەريان بگرنەو؛ چونكە لای

هەستىاران واىە كە پىشكەشكەشكەران وەفايان نەما،

پىشكەشىبەكانىشيان بى بايەخ دەبن. فەرموو قوربان!

هەملیت: ها، ها! ئەتو راست و پاكى؟

ئوفىلىيا: قوربان؟

هەملیت: ئەتو جوانى؟

ئوفىلىيا: مەبەستى جەنابتان چىبە؟

همملیت: ئەوێی که راست و پاک بێ، ئەو راستی و پاکییەت نابێ ئیزنی خۆنۆندن بە جوانیت بەدا.

ئوفیلیا: جا قوربان! جوانی دەتوانی هاو دەمیکی باشتەر له راستی هەبێ؟
همملیت: ئا، بە راستی؛ چونکه هیزی جوانی - زووتر لهوێی که هیزی راستی بتوانی روو له شیوه و شونینی خۆی تاوی بەدا، بە راستی له باره کهی دەترازینێ و دهیکا به تاوکه و دهلال. جا ئەوه له سهردهمی کهدا واژی بیژی بوو؛ بهلام ئیستا زهمانه سهلماندووویهتی. ئەمن ماوهیهک زۆرم خۆش دهویستی.

ئوفیلیا: بە راستی، قوربان! واتان کردبوو منیش بروام وابوو.
همملیت: نه مه شیا بروات بکردبای؛ چونکه پارێزکاری ناتوانی له سهه کۆتیره ی کۆنی گیانماندا پێوه ند بگری، گهرچی واشمان پێ خۆش بێ. ئەمن تۆم خۆش نه دهویست.

ئوفیلیا: که وابێ زۆر هه له خه له تام.

همملیت: روو بکه له دهیری؛ له بهرچی تۆش چه په لکار بخه یته وه؟ ئەمن - بو خۆم - پیاویکی کهم و کورت راست و دروستم؛ بهلام ده توانم خۆ له شتگه لیکێی نه وتۆدا به تاوانبار بزاتم که باشتەر بوو دایکم نه میدیبای. ئەمن زۆر خۆخوایم، قین له دلیم، بهرزه فرم، هینده زۆر گونا و گه نه کاریم له سهه پێ ناماده ی فه رمانن، بیه و بوچوونم نایانپه ژیری، خه ون و خه یالیم نایاننه خشین، نه وه ندهش مه ودا و مۆله تم نییه بیانره خشینم. جا بو، گیانله بهرانی وه کو من له نیو نه رز و تاسماندا خۆ کیشه بکه ن؟

ئیمه هه موومان، تا بلتی، چه وتین. به هیج کامان پروا مه که. پتی خۆت بگره و بچوو ده بیریک.

بابت له کو تیه؟

ئوفیلیا: له ماله، قوربان!

همملیت: با ده رکی به سه ره وه داخرا بێ؛ به شکوو جگه ماله که ی خۆی، له جیگایه کی تر دا نه فامی نه نویتنی.

خودات له گه ل!

ئوفیلیا: ئە ی خودای مه زن! فریای که وه.

همملیت: ئە گه ره له سه ره ئەوه ی شوو بکه ی، نه و توانجه ت خه لات ده که م: گه ره وه کو سه هۆل ساردوسر بی، پاک و سپی وینه ی به فر بی، له تانه وته شه ره زگار نابێ؛ سا خۆ بخه دهیری. ده بچۆ خودات له گه ل! یان ئە گه ره به نیازی میتره بکه ی، شوو به نه فامی بکه؛ چونکه پیاوانی ژیه ره و وریا باش ده زانن بو پاکانه ی خۆکردن، چ ده عبا یه کیان لی ساز ده که ن. روو له دهیری بکه، به په له و خیرا. به سه لامه ت.

ئوفیلیا: ئە ی هیزه کانی تاسمانی! ده رمانی بکه ن.

همملیت: سه به ره ت به نه خش و نیگار بشتان به س بیستوو مه. خودا روومه تیکێ داو، ئیوه خۆ به دهیمه نیکێ تر ده نه خشین. به سه ما کردن ری ده که ن، به لاره له نجهن و پسک قسان ده که ن، له سه ره ده سه کرده کانی خودا نیو و نیته که ساز ده که ن و سووکا یه تیتان به خه له تی تاسایی ده زانن. ده برۆ، ئیتر من له سه ره ئەو شه رته م نیم. هه ره ئەوه شیتی کردووم. ئەمن ده لیم ژن و ژنخوای و میتره کردن هه ره نه بی نه وانیه که زه ماوه نیان کردووه، تازه با بژین؛ جگه له یه ک که س. پاشمه نه کانیش با وه کو خۆیان بمیننه وه. ده سا روو بکه له دهیری ک، بچۆ!

[همملیت ده چینه ده ری]

ئوفیلیا: ئاخ، چ بیریک به رزه وه ها دارووخواه. چاو و زمان و شیریه دیوه خان و سه ربازان و زانایان، هومید و گولی هیوای ئەو ولاته

جوانه، ئاويتهى داب و نمونهى پرفتار، چاو ئهنگاوتهى چاو ئهنگيوان، بهتەواوى بهتەواوى، ژاكاوه و منيش ناھمى و ناشادترينى ژنان، كهوا ههنگوينى بهلئيه ستران ئاساييهكانيم بهگيان ئهسمى، ئيستا چاوم له بهرزه پياوى ولاته كه وهكو زايلاهى زهنگ خووش ناكوك و گري زرهى دئ؛ بالا و بهژنى بي وئيهى لاويهتى بهگژهباي ليوهيه ههلهپرژاوه. ئاي له من، چيم دى چ دهبينم!

[پاشا و پولونيوس دئيه ژوورى]

پاشا: ئهوين، ههست و ههواى بهو بارهدا ناچهمى؛ ئهوهش كه ئيژى - گهرجى توژى ناپيكة - له شيتى ناكا. شتيك له ميشكى دايه كه پهروشييهكهى لهسهرى كره ههليپينى؛ بهگومان ئهوهى كه ههلهدى و دهردهكهوى مهترسييهك بي. جا بو بهرگرىكردى، برباريكم ههيه كه دهبي بهپهله جيبهجي بكرى:

دهسهجي، بو ههگرتنى پيتاكي دواكهوتوو، روو له ئينگليز بهري بكن. بهلكو زهريا و ولاتانى جوړبهجوړ بهشتومهكى رهنگامهيان ئه و رازه داپسكاره له دليدا - كهوا ميشكى دهژهنى و له خوئى بردوه - كش بدەن.

ئهتو لهسهر ئه و برباره بيروپات چييه؟

پولونيوس: جوان كارى تى دهكا. بهلام ئهمن هيشتا لهسهر ئه و باوهردم سهرحهههه پهروشييهكهى له ئهوينيكي ئاور لى نه دراو ههلهدهقولئى. دهى ئوفيليا چوئى؟ پيوست ناكا پيمان بلئى جهنابي ههمليت چى گوت، ئيمه خويمان ههموومان بيست.

جا قوربان! ئهوهى كه پيتان خووشه بيكهن؛ بهلام - ئهگه بهرپكى دهزانن - پاش دراماكه، با مهلهكهى داپكيشى، له

پهناوه، لى بلالئيهوه پهژارهكهى بدركيئى؛ با ئهويش خهلوهتيكى لهگهله بكا و منيش - لهسهر ئيزنى جهنابت - پاردهيان لى دهگرم و گشت وتهكانيان دهبيسم؛ جا ئهگه ر بو ئهويش هيج دهرنهكهوت، روو له ئينگليزى بهري بكن؛ يان له ههه جيايه كدا پهسهندي جهنابتانه چوار دهورى بگرن.

پاشا: با وا بي. شيتى له گهوره پياواندا ناكري بي چاوهديرى بهرهلا بكرى.

[دهچنه دهري]

شانۆی دوو - ھۆئی له قەلادا

[ھەملیت و سنی یاریکار دیتە ژوورەوہ]

ھەملیت: تکاتان لی دەکەم دیالۆگە تان بەو چەشنە کە بەیانم کرد -
رەوان- بخەنە سەر زمان. بەلام ئەگەر بەھاوار و دا بیلین - بەو
چەشنە کە زۆریە نە یارانمان دەیلین - پیم خۆشتر دەبوو جارچی
شار نووسراوە کانی بخویندبایتەوہ. ئەوئەندەش بە دەسبادان ھەوا
ھەرە مەکن. بەلکو جوان و ژیرانە دەس بگەرین؛ چونکە لە تۆف و
لاسامە و -با بلین- گیتە لووکە ھەست و ھەوادا ئیوہ دەبێ
رەوتیکی ھیمن بگرنە خو، کە ئەو ھەستە دامرکینێ. ئای چەند
تازاری گیانم، کە دەبیسەم زەلامیکی لە خو رازی، کلاو قژ لەسەر،
ھەست و ھانایەک بەھاوار و ھەنسک دادری و کوت کوت و پەل
پەلی دەکا لە بەرئەوہی کە گوپی چاولیکەران و دانیشتان بزین؛
ئەوانە ی کە زۆریە یان ھۆگری ھیچ نین جگە لە شانۆکانی بێ
ناوەرۆک و پر ئاژاوە. من دەدەم ئەو کابرایە کە دەوری
تیرمەگەنت (۱) دەگێری و ھەنگاوی ئەواتر ھەلدەگۆزی یان لە
ھیرو (۲) ھیروتر خو دەنوینێ شە لاخکاری بکەن. تکایە خو لەو
ناحەزیانە بپارین.

یاریکار: بەریتان دلنیا بێ.

ھەملیت: بەلام نەک زۆریش ساردوسر بن. ئەوہی کە ھەستتان دەجووینێ
رینموونتان بێ. جموچوولتان ھاوسەنگی وتووینتان بێ. وتووینتان
لەگەل جموچوولتان ریک بکەوئ. ئەو تایبەتیە سروشتییە

(۱) تیرمەگەنت: خواوندیکی ناوچە رۆژھەلات لە دراماکانی کۆنی ئاکاریدا کە لە
روالەتی شەیتان دەردەکەوت و ھەرا و ھاواری زۆری دەکرد.

(۲) ھیرو: لە دراماکانی کۆندا بەشیوہی میلودراماتیک - واتە پر ھەست -
دەردەکەوت.

لەبەرچاو بگرن کە لە ھەر ھەولیدا ناوہنجییە کە ی پشیل نەکن؛
چونکە ھەر شتی لە رادە بەدەر نوینرا لە مەبەستی شانۆکردنە کە
دوور دەکەوینتەوہ کە ئامانجی - بابلین - لە یەکەمین شانۆوہ تا
ئیسستا ئاوینە گرتنی بووہ و ھەبە بەرانبەر بەسروش. بۆ راست
نیشاناندانی تایبەتیەکانی، گالتە بەوینەکانی و نواندنی روالەتی
زەمان و شیواز و شوینەوارەکانی. جا ئەو خو بادان و خو لادانە،
گەرچی ھۆی پیکەنینی ناھالییەکانە، قەسە ی رەخنەگیرانە؛
داوہریەکی ئەوانە دەبێ لە چاوی ئیوہدا قورس و قانجتر بێ لە ھی
تەواوی جەماوہر. ناخ، یاریکارانی وا - کە لە دەورگیراندا دیومن
یان بیستومن کەسانی تر چەندە بەگور شاواشیان کردوون، - نەک
بەو ی زمان بەکوفر بگێرم، بەلام نە زمان و زاری دینداریان ھەبە،
نە ریتگا و رەوشتی دیندار، نە کافر، نە ئادەمیزاد؛ ھیندە قنجە
قنجیان کردووە و قیزیان لیتوہ ھاتوہ کە پیم وابووہ بەردەس و
پاکارەکانی خودا مرۆفیان خو لقا ندووہ؛ جا، نەک ریکوینکیش؛
لاساوییەکی زۆر نالەباری مرۆف دەکەنەوہ.

یاریکار: ھیوادارم ئیمە تارادەبەک لەو بارەوہ ریک ھاتبیتین، قوربان!

ھەملیت: ئا، رەبەق ریک بن. ئەوانە ی کە دەوری ریشخەنجار دەگێرن، زیاتر
لەوی کە بۆیان دانراوہ، نەدون؛ نەک خو یان بەخو پیبکەن
لەبەرئەوہی کە ژمارەبەک چاولیکەری ناھالی پیبکەنیتن؛ گەرچی
پیسوستییەکانی شانۆش دەبێ لەبەرچاو بگێردی. بەلام ئەوہ
ناشیرینە و نیشانەری ئاواتیکی خوارەلۆکانە یە لەو گالتەچیەدا
کە دەکاری دینێ. دەبچن خو ئامادەکن.

[یاریکاران دەچنە دەری]

[پۆلونیوس، روزنکرانتز و گیلدینیستیرن دیتە سەر شانۆ]

دە، ئاغا! پاشا مەیلی لەسەر بیستنی ئەو درامایە ھەبە؟

پولونیوس: مەلەكەش ھەيەتە و ئەوا ئامادە دەبن.

ھەملیت: فەرمان بدە یاریکەرەن پەلە بەکن.

[پولونیوس دەروا]

تکایە ئیوھش یارمەتە بدەن پەلەیان لێ بەکن.

ھەردووکیان: بەچاوان، قوربان!

[دەچنە دەری]

ھەملیت: ھا، لە کوێ دای ھورەیشیو!

[ھورەیشیو دیتە ژووری]

ھورەیشیو: لێرەم، گەورە خۆشەویست! لە خزمەتدام.

ھەملیت: ھورەیشیو! ئەتو تاکە پیاویکی پاکێ قەسەم لەگەڵ کردووە.

ھورەیشیو: نا، قوربان!

ھەملیت: نا، وانەزانێ خولتەت پێ دەکەم؛ ئاخەر ئەمن چ نیازیکم ھەيە

تەکاکاری تۆم. ئەتو چ دەسکەوتیکت ھەيە بۆ خواردن و

جلوبەرگت جگە لە رووحی خاوینت؟ خولتە بەنەدار بۆ بکری؟ نا، با

ھەر زمانێ شیرینکراو خوانچە و خەلات بلیسیتەو و جومگەي

خری زانی لەویدا خولتە خەلات دینی دەچەمیتهو. گویت شلە؟

لەو کاتەو رووحی رەوانم بوو بەعازەوژن و ھەستی دیاریکردنی لێ

دەرکەوت، لەنیو پیاواندا مۆری ھەلبژاردووی لەسەر تۆ داناو.

چونکە تۆ پیاویکی لەو پەری رەنجدا، رەنجت نەواندووە؛ بۆ خەم و

خەلاتی رۆژگار یەکسان شوکرت کردووە. سەر بەرز ئەوانەي کە

ھەست و ھۆشیان وا جوان تیکھالاو کە نەبوونەتە شمشال بۆ

قامکی رۆژگار و بەکەیفی ئەو سۆزیان لێو بێ. ئەو پیاوھم پێ

بناسینە خولامی ھەوا و ھەستی نەبێ، تا لە ناخی دلەمدا جێ

بکەم؛ ئەری، لە دلی دلەمدا، ھەر و ھەا کە تۆم داناو. با لەو بارووە

بەس بێ! ئەمشەو لە پێش چاوی پاشا شانۆیەک دەگێردی.

بەشیکی دەقی ئەو مەسەلەيە کە پێم گوئی. چۆنیەتی مەرگی بابم.

تکایە، کاتێ ئەو بەشە دەبینی، بەچاوی گیان چاوی لە مامم دا بەر.

ئەگەر سووچە شاراو کەي لە بیستنی یەک دیالوگ خۆیە دەستەو

نەدا، رۆحیکی شەیتانیمان بینیو و خەیاڵەکانی من رەش و پیس

و ھەکو کورەي **فولکانە** (ناگر و ئاسنگەري). زیت سەرنجی بدە.

ئەمنیش چاوم بەروومەتیدا دەدووڕیم. پاشان پیکەو

داوہیبە کاتمان سەبارەت بەروو و روالەتی لێک دەدەینەو.

ھورەیشیو: باشە قوربان، ئەگەریش لە کاتی شانۆگێرانی دراما کەدا بتوانی

شتیک بدزیتەو، ئەمن تاوانی ئەو دزینەوہیە دەدەم.

[دەنگی گروپی موزیک، دھۆل و ترومپیت ژەنانی سروودی دەنمارکی دینە

ژووری

پاشا، مەلەکە پولونیوس، ئوفیلیا، روزینکراتز، گیلدینیسستیرن و

پایە بەرزانی تر لەگەڵ کۆمەلێ چرا بە دەستی پارێزەري پاشا دینە ژووری]

ھەملیت: ئەوا دین بۆ دراما کە. من دەبێ خۆ گێژ و وێ بنوینم؛ تۆش

جیگایەک بۆ خۆت خۆش بکە.

پاشا: برا زامان ھەملیت چۆنە؟

ھەملیت: زۆر چاک. سوتیندە، لە سفرەي سووسەماری ھەوت رەنگ ھەواي

پێ ھومبید دەخۆم؛ کەلە شیری ئەختەش و ھەا دان نادەن.

پاشا: ئەو وەلامە چي بەسەر پرسیارە کەي من داو، ھەملیت! ئەو قسانە

قەسەي من نین.

ھەملیت: نا، ئیتر ھی منیش نین. [روو لە پولونیوس] ئەری جەناب! ئەو

جاریک لە زانکۆدا دەورت گێراو، خۆت گووت؟

پولونیوس: وایە قوربان! بە یاریکاریکی قەوەتیش دەرچووم.

ھەملیت: چ دەوریکت گێرا؟

پولونیوس: دەوری ژولیوس سیزار؛ له کاپیتولدا کوژرام؛ بروتوس
کوشتمی.

همملیت: له درندهخویی بووه وها گۆرتیکی گهوردی کوشتووه. یاریکاران
ئامادهن؟

روزینکرانتز: ئا، قوربان! چاوه پیتی فرمانی جه نابتن.

مه له که: وهره ئیره. همملیتی خوشه ووست! له تهنیستم وهرنیشه.

همملیت: نا، دایکی باشم؛ ئەم جیگایه دلرفینتره [له تهنیستی ئوفیلیا].

پولونیوس [له بهرخۆبهوه روو له پاشا]: هه! هه! گویتان لیبه؟

همملیت [روو له ئوفیلیا]: خانم، دهکری له سه رانت پراکشم؟

ئوفیلیا: نا، قوربان!

همملیت: مه بهستم، سه رم له سه رانت بی؟

ئوفیلیا: ئا، قوربان!

همملیت: پیت وایه مه بهستی ناحهزم هه بوو؟

ئوفیلیا: ئەمن هیچ نازانم، قوربان!

همملیت: پراکشان له نیو لنگانی کچاندا خوشه.

ئوفیلیا: چی، قوربان؟

همملیت: هیچ.

ئوفیلیا: سه رخۆشی، قوربان!

همملیت: کئی، ئەمن؟

ئوفیلیا: به لئی، قوربان!

همملیت: ئای خودا، تاکه رشخه نجاره که ی تۆم. جا پیاو سه رخۆشیش نه بی
چ بکا؟ ئە ی بۆ چاو له دایکم ناکه ی چهنده به که یفه، له حالیکدا

باوکم دوو سه عاته مردووه.

ئوفیلیا: نا، زۆر زیاتر؛ دوو مانگه، قوربان!

همملیت: هه یهوهو چهنده له میژه؟ که وابوو شهیتان ده بی ره شپۆش بی، ئیتر
من جل له پیستی سه مۆره ده که م.

ئە ی خودا! دوو مانگه مردووه و هیشتا له بیر نه کراوه؟ سا جیی

ئومیده یادی پیاویکی مه زن نیوه سالی میتی. به لام به خودای، ده بی

که لیسسه ساز بکا؛ دنا ره نجی له بیر نه مان، له گه ل ئە سپه چیتونه

ده کیشی و له سه ر زیده که یه وه دپری «ئاخ! ئاخ! ئە سپه چیتونه له بیر

کرا» هه لده کری.

[شه پیور و دوو زله دینه دهنگ. شانویه کی بی دهنگ ده گپدری]

پاشایه ک و مه له که یه ک به ئە وین نواندنیکتی زۆر به یه کتر دینه سه ر

شانۆ. مه له که، دهس له ملی پاشا ده بی. چۆکی له بهر ددا و

قوولایی ههستی پی ده نوینی. پاشا رایده وه سستیته وه؛ سه ر له سه ر

شانی داده نی و پاشان له سه ر باخچه گولتی رایده کیشی. که خه و

ده بیاته وه، مه له که خۆ ده کیشیتته وه و به جی دیتتی؛ جا پیاوی دیتته

ژووره وه؛ تانجه که ی پاشا له سه ر ده کاته وه. ماچی تاج ده کا و له

گوتی پاشا ژاراو ده پتیی و ده چیتته ده ری. مه له که دیتته وه؛ که پاشا

مردوو ده بی نی، دهس ده کا به خۆ زین. کابرای ژه حرجی، هاو پیتی دوو

سعی پیاوی لال، دیتته وه. له گه ل مه له که رۆ رۆ ده که ن. ته رمی پاشا

له شانۆ ده رده خه ن. کابرای پیاو کوژ - دیاری و خه لات له دهس -

روو له مه له که ده که ویتته مۆزه مۆز کردن. مه له که ش لالووت و بی

ههست خۆ ده نوینی، زۆر ناخایی و له ئاکامدا دهستی ئە وینخوازی

کابرا ده گوشتی].

[شانۆ چۆل ده که ن]

ئوفیلیا: ئە و کارانه مانای چ بوو؟ قوربان!

همملیت: «الحانة في الخفاء»؛ مانای پۆخلکار بیه له په ناوه.

ئوفيليا: گومان، ئەو شانوه مەبەستى دراماكه پيشان دەدا.

[وتاربيژ ديتە سەر شاتۆ]

هەمليت: لەم كابرايه تىدەگەين. ياريكاران شاردنەويان پى ناكړئ؛ هەموو شتتېك ئيژن.

ئوفيليا: پيمان دەلئ ماناي شانوهكه چ بوو؟

هەمليت: ئا، يان هەر شىوهيهكى تر كه پى بنوتى. ئەتۆ شەرم مەكه له خۆنواندن، ئەويش شەرم ناكا و پيت دەلئ ماناي چيبه.

ئوفيليا: ئەتو هارى، هار! من شانوهكه چاو لئ دەكه م. (١)

وتاربيژ: وا ئيمه و ئەوهش تراژيديمان پانتە دەكهين بۆ ليپووردنتان تكايه هيمن گوى بگرن بۆمان.

هەمليت: ئەوه وتاربيژى بوو يان دروشمى سەر گۆرەپان؟

ئوفيليا: كورت بوو، قوربان!

هەمليت: وهكو خوشهويستى ژتان.

[دوو ياريكار ديتە ژوورئ؛ پاشايەك و مەلەكه يەك]

پاشا: سبى جار تەواوه گاريهى فيبوس (٢)

له دەورى شۆلاؤ نيپتون (٣) و تيلوس (٤)

(١) له دهقه ئینگليزييهكهيدا hoppy - horse هاتوه و ئاشيرت بهكوله چيتيکه؛ وهكو ئەوهى كه مندالان سواری دهبن و لاسايى سواری دهکەنەوه. كه له سهما و گۆبهنى رۆژى مۆريسى مانگى مهيدا سواری دهبوون بۆ رەخنه له بهحرام زانينى سهير و سهفا لهسەر باوهري پيۆريتهنهکانى ئايينى مهسيح. له زمانى ئەورۆکهى ئینگليزیدا hoppy - horse بهماناي بيروراى تايبهتى مرۆقه كه لهسەرى زۆر سوور بى.

(٢) فيبوس: هەتاو.

(٣) نيپتون: زهريا.

(٤) تيلوس: زهوين.

وا هەلسووراوه،

سى دوازده مانگيش تيروژ و تيشكى هەتاو قەرز دەكهن

تا دوازده سى جار له دەورهى جيهان خۆيان با بدەن.

هيشتا هەر دلمان ئەويندار بهكه و

هايين (١) دەسمانى بەدەسپينكى دين

توند گرى داوه.

مەلەكه: با هيندهى تريس خۆرهتاو و مانگ لهسەر ئەوينمان خۆ

هەلسوورپين.

بهلام ئاي له من!

لهميژه رەنجوورى؛ زۆر له كهيفهكهى جارانت دوورى،

ئەوهيه هينده بۆت پەرۆشام.

بهلام، گەرچى من وا داگيرام،

گه ورەم!

هيچ نيبه،

رادهى ترس و عەشق له نيوژاندا ئەندازەى نيبه؛ يان هەر نيانه،

يان پر گيانبانه. ئبستا ئەوينم له ئاستت چەنده، پيت سەلمينراوه؛

ئەوينم له لات چ ئەندازەيه

ترسيشم وايه و هەر بهو راڊهيه.

له كوئيدا ئەوين بهرز خۆ دەنوئىن

شك و - دوولئى با زۆر كه ميس بى - هەر ترس دەنوئىن.

له كوئيدا ترس كه م و زۆر دهبى، ئاوازي ئەوين بهسۆزتر دهبى.

پاشا: بهتايين سوئند، دەسهلاتى ژين،

- ئەي ئەوينهكه م! -

(١) هايين: ژيانى هاوبهشى.

له لیم پراوه،
 فره‌ی نه‌ماوه هیتز و برستی تازام نه‌مینتی
 گیانم ساکن بی له پرووی دونیاوه.
 جا تو،
 پاش مهرگم
 له دونیای جوانی
 میتردیکی گه‌وره، دل‌توان و مه‌رد
 دیاری بکه
 به‌ده‌زگیرانی.
 مه‌له‌که: نای توخوا به‌س که!
 وه‌ها نه‌وینی
 له دل‌ی مندا
 گهر نیازی بئ
 ههر خه‌یانه‌ته.
 دووهم شووکردن
 به‌لای منه‌وه
 وه‌ک جه‌نایه‌ته.
 که‌س دووهم تاهه‌نگ زه‌ماوه‌ن ناگری
 مهر یه‌که‌م دل‌ی به‌ده‌سی بمری.
 هه‌ملیت [له په‌ناوه]: هه‌ی کاله‌که‌مارانه، کاله‌که‌مارانه!
 مه‌له‌که: هوی میتردی دووهم ههر مال و مولکه
 نه‌ک بۆ نه‌وینه.
 میترده‌که‌ی مردووم زیندوو بیتته‌وه و دیسان بیکوژم
 گهر ماچی میتردی دووهم لیم که‌وی و لیبوی بمژم

پاشا: گومانم نییه نه‌وه‌ی که ده‌لئی قوولایی بیرته،
 به‌لام جاروبار
 نه‌وه‌ی به‌لینه و له زاری دینین،
 بۆمان نار‌ه‌خسی، ناچار ده‌بشکینین.
 په‌یمان خولامی حافظه و بیره
 پته‌وه ده‌به‌سری، خو پراوه‌گیره
 وه‌کو میوه‌ی کال
 چۆن تون خو ده‌گری به‌لق و په‌لکا
 به‌لام که گه‌یشت، بی شه‌کانه‌وه
 لی ده‌که‌ویت و لق له‌بیر ده‌کا!
 ئیمه‌ش هه‌روه‌ها
 نه‌وه‌ مه‌به‌سته‌ی وا له‌سه‌ری سوورین جیبه‌جی بکه‌ین،
 لیتمان ده‌که‌وی و له‌بیری ده‌که‌ین.
 نه‌وه‌ی که له‌سه‌ر هه‌ست و هه‌واوه به‌لیمان داوه
 که هه‌ست دامرکا به‌لینه‌که‌یشی وا به‌سه‌ر باوه.
 لافاوی خه‌م و خو‌شی که هه‌ستا
 هوی خه‌م و خو‌شیش له‌گه‌ل خو ده‌با.
 له کویدا شایی پروومه‌ت دهرده‌خا
 خه‌م تازیه‌تباره و هه‌نسکی دده‌ا
 که خه‌م سه‌رخو‌شه، شایی خه‌میننه
 هات و نه‌هاتی بی بایی ژینه.
 نه‌ئه‌م جیهانه‌ بی پراوه‌ه‌س
 نه‌ دل‌ گورائمان به‌پیتی چاره‌نوس، شتیکی تازه‌س؛
 ته‌نیا پرسیارئ که ماوه‌ته‌وه و وه‌لامی نییه:

ئاخۆ ئەوینە و چارەنووسمان لە دوو دەکیشتی
یان چارەنۆسە بەهەوسارەکەى ئەوین دەکیشتی؟
گەر بەرزە پیاوی سەرگەردان بێی
کەسوکاری لێ رووگەردان دەبێ
هەژار گەر هەلى جوانی بۆ پەخسى
دوژمنانیشی دەبن بەدۆسى؛
بۆیە وا دیارە
ئەوین لە کۆلى چارەنۆس سوارە،
چونکە بێ نیاز بێ یار ناکەوئ
ئەو هەش بەنیازە
گەر دەستی بێ کەلک بۆ یار داکیشتی
راستەوخۆ دوژمن بۆ خۆ دەتاشی.
جا، بچینیەو هەسەر مەبەستەکە؛
ئەو هەى و یستمانە و
ئەو هەى بەشمانە
هیندە ئاوەژوو رینگا دەپتون،
را و راویژمان لێ وەر دەگێرن.
بیروپروامان هەر لە خۆمانە
بەلام ئاکامی جگە لەو هەى کە و یستومانە.
جا تۆ پیت وایە قەت ناکەى شایى دوو هەم مێرد بگری؛
بەلام کە ئاغای یەکەمت بمرئ
ئەو بیروپروا لە دلت دەفرئ.
مەلەکە: زەوى خواردن و ئاسمان هەتاوى
لێم حەرام بکەن،

شەو رۆژ خۆشى و خوەراسەم لێ کەن،
هومیئد و هانام هەمووی روو بکا لە پەرتیشانی،
تەنیا و تاق روانگەم دار و دیوار بێ وەکو زیندانی
نامەتێ - کە روو لە خۆشى بکا رەنگی لێ دەپرئ - روو بکا لە
ژینم،
چم بۆ نەهیلئ لە زیندگانی، بەیەکجار پرمئ پەردوو و پەرزینم.
نەگبەتێ - شوینم، نەک لەم دونیایە - لە قیامەتیش بەرنەدا ئەگەر،
پاش بیوژنی قەت شوو بژینم.
هەملیت: بگرە هەر ئیستا پەیمان بشکینئ!
پاشا: سوئندیکی قورسە.
ئازیزم! دەمئ وازم لێ بێنە تەنیا بێنم.
رۆحم گیراوە، بەش بەنوستنی زووخ و زاخ رۆژم بخلافتیم.
مەلەکە: با خەو جۆلانەى کیانت بجوینئ.
[پاشا دەنوئ]
یاخوا ناکۆکی هەرگیزاو هەرگیز بەبنمان نەشوینئ.
[دەچنە دەرئ]
هەملیت [روو لە دایکی]: خانم! ها، ئەو شانۆوەت پێ چۆن بوو؟
مەلەکە: پێم وایە، ژنەکە سکالای زۆری دەکرد.
هەملیت: با، بەلام لەسەر بەلئینیەتێ.
پاشا [روو لە هەملیت]: ئەو وتارەت بیست؟ بێ حورمەتێ تێدا هەست
نەدەکرا؟
هەملیت: نا، نە! هەر تەوزە و حەنەک بوو؛ تەوزە یەک ئاوتیتەى تالی؛ هیچ
بێ حورمەتێ نییە.
پاشا: ئەتوچ نیوئ لەسەر ئەو شانۆیە دەنێی؟

هەملیت: تەلە مشک، ئا، جا چۆن؟ بەشیتووی دیالۆگ، ئەو درامایە
وینە یەكە لە پیاو کورژییەك لە **فیین دا**.

گوانزاگو نیوی سانە کە یە؛ ژنە کە شی باپتییستایە، ئیستا دەبیین.
پۆختی و پیسیییەك دەنوینن؛ بەلام چ مەسە لە یەكە؟ جە نابتان و
ئیمە کە روحمان خاوتین و پاکە، پیمانە وە نالکی. با ماینە پیری
لیکە و توو سل بکا، ئەسپە کویتتی ئیمە بەکارە.

[لوسیانوس دیتە ژووری]

ئەمە لوسیانوسە، برازای پاشا.

ئوفیلیا: راقە کارێکی باشی، قوربان!

هەملیت: بگرە بزانیبنا نیوانی تو و ئەویندارە کەت، چۆنە ئەگەر
بوو کە گێرکانم بدیبا.

ئوفیلیا: چزداری، چزدار.

هەملیت: زپرەت لێو دە دێ گەر چزە کەم دە رکیشی.

ئوفیلیا: ئای، ئای، تیژتر و تالتر.

هەملیت: **خاس یان خراب دەبی میرە کانتان راگن** (۱).

دەه! دەس پێ بکە، هەه پیاو کوژ. چە پەل. گوم کە ئەو رەنگە

هەرمە تکراره و دەس پێ بکە!

زووبە! قەلە کە لە ژیرە وە قرقرینیە تی بو تۆلە.

لوسیانوس: بیرم رەش هەلگە راو،

قوله کانم هەلداو،

ژە حراوم گیان سێ دەکا

کاتژمێر خۆ خێ دەکا

کات ئارام و هیتمنە

(۱) ئاماژە بەو پەیمانە یە کە لە ئاھەنگی دەسپێکردنی ژبانی هاو بە شیدا دەگوتری.

گیاندار لە چاوم ونە

ئەو ژەحرەم پیکهتیناوە

لە گیایەکی بێ ناو

لە بن رەشی رواو

خودای نفرین و نوورە

هیکات (۱) ی دژ و توورە

سێ جار سیحری کردووە

کە گیای بیسمی مردووە

[ژەحرە کە لە گوێ «نەخشگێری پاشا» دەکا]

هەملیت: لە باخە کە یدا بە تەمەسای تەخت و تاجە کە ی، ژاراژنی کرد؛ نیوی

گونزاگو. ئەو چیرۆکە هەر ماو. بە زمانیکی جوانی ئیتالی

نووسراو. جا ئیستا دەبیین چۆن پیاو کوژە کە دلی ژنە کە ی

گوانزاگوش دەرفیتتی.

ئوفیلیا: پاشا هەستاو.

هەملیت: بۆ، لە ئیترە کلی ترسا؟

مەلە کە: قوربان! بۆ و تیکچووی؟

پولونیوس: شانۆو کە بێرن.

پاشا: شولە یە کەم بۆ هەلکەن، دە بچن!

هەمووان پیکه وە: چرا، چرا، چرا!

[هەموو شانۆ چۆل دەکەن جگە لە هەملیت و هورەیشیو]

هەملیت: با ئاسکی زامار بارە بار بکا

کە لێ نە پیکاکا و بۆ خۆی غار بکا

(۱) هیکات: دۆزەخ.

کۆمه‌لێ له خه‌و، چه‌ند چا‌وکراوه

چه‌په‌گه‌ردی گه‌ردوون هه‌روا سو‌وراوه

باشتر نه‌بوو، ئا‌غا! که به‌خت وه‌ها که چه‌مه‌داریم له‌گه‌ڵ ده‌کا، هه‌ندی

په‌لوپۆ و دوو پیل‌لاوی ره‌نگامه‌ی گو‌له‌نگدارم له‌په‌ی بکه‌ردبای و

ها‌وده‌نگی ئه‌و یاریکارانه بو‌ایه‌م.

هوره‌یشیو: نی‌وه به‌شپه‌کیش له‌ ده‌سکه‌وتیان.

هه‌ملیت: هه‌مووی هه‌ر بو‌من!

چونکه ده‌زانی، دامون^(١) ی برا!

ژوپیتر^(١) له تانج و ته‌ختی کرا

ئیس‌تا لپه‌ده‌دا که‌سه‌ی که‌وتوو هه‌ر

له ئینسان نا‌کا زۆر ده‌کا له...

تاوس^(٢)

هوره‌یشیو: ده‌کراش پاشله‌که‌ی ریتیک به‌خن.

هه‌ملیت: ئای، هور‌ه‌یشیوی هه‌یژا! قسه‌ی ره‌حه‌که به‌هه‌زار پان‌دی ئینگلیزی

ده‌کرم. ته‌یگه‌یشتی قسه‌کانی پاس بوو؟

هوره‌یشیو: زۆر باش، قوربان!

هه‌ملیت: له‌و کاته با‌سی ژه‌حراژن کردن بوو؟

هوره‌یشیو: زۆر چاکم له‌سه‌ر سه‌رنج دا.

هه‌ملیت: جا، وه‌رن، بو‌ به‌شپه‌کی موزیک. وه‌رن، با‌له‌بانه‌کان!

پاشا له ته‌وزه ئه‌گه‌ر بپه‌زاره

به‌شقی خودا سا، مه‌یکه‌ن نا‌باره

وه‌رن، بو‌ پارچه‌یه‌کی ئا‌واز.

[روزینکرانتز و گیل‌دینیس‌تیرن دینه ژووری]

گیلدینیس‌تیرن: سه‌روه‌ری به‌رپه‌یژ! ته‌یه‌کی کورتم له‌ خزمه‌تتان هه‌یه.

هه‌ملیت: کوره، قوربان! ته‌واوی مه‌یژووم بو‌ نه‌قل بکه.

گیلدینیس‌تیرن: پاشا، قوربان!

هه‌ملیت: ئاده‌ی، جه‌ناب، چه‌یه‌تی؟

گیلدینیس‌تیرن: له‌ خه‌له‌وه‌ته‌که‌ی دا‌یه. زۆر ته‌یکه‌ه‌لا‌وه.

هه‌ملیت: له‌ خوارده‌وه، ئا‌غا؟

گیلدینیس‌تیرن: نا، قوربان! له‌ زرز و زرا‌و.

هه‌ملیت: ئا‌وه‌زت ده‌شی ئا‌ورینگ‌دارتر خۆ بنوینێ و به‌په‌زیشه‌که‌ی

په‌یگه‌یه‌نی؛ چونکه، ئه‌من، گه‌ر به‌ه‌وێ ده‌رمانی گیانی بکه‌م،

بگه‌ر خن‌کاوی زرا‌وی بکه‌م.

گیلدینیس‌تیرن: سه‌روه‌ری هه‌یژام! شه‌په‌یه‌که به‌ئا‌خاوتنتان بده‌ن و هه‌ینده

سه‌ری‌تیوانه له‌و ئه‌رکه‌م سه‌ن مه‌که‌ن.

هه‌ملیت: ئه‌من که‌ویم، ئا‌غا! زمان بگه‌رپه‌ینه.

گیلدینیس‌تیرن: مه‌له‌که - دا‌یکتان - رو‌حی زۆر شه‌له‌ژا‌وه و به‌رپه‌ی کردوومه

خزمه‌تتان.

هه‌ملیت: به‌خه‌یره‌هاتی.

گیلدینیس‌تیرن: نا، سه‌روه‌ری باشم. ئه‌و په‌یژگرتنه‌تان له‌ په‌وتیه‌کی پاس

نیه‌یه. ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر په‌زامه‌ندی وه‌لامیه‌کی به‌ی تو‌کل و پوخته‌م

ده‌ده‌نه‌وه، فه‌رمانی دا‌یکتان پاده‌گه‌یتم؛ ده‌نا دا‌وا‌ی لیب‌ووردن و

گه‌رانه‌وه‌م دا‌ویی ئه‌رکه‌م و لای ئی‌وه خۆش.

(١) دامون و پیتیا‌س دوو دۆستی گیانی له‌ ئه‌فسانه‌کانی کۆنی یۆنان بوون؛ کاتێ که

حوکمی مه‌رگی پیتیا‌س له‌ لایه‌ن خون‌کاره‌وه ده‌رده‌چێ، دا‌وا‌ی ده‌رفه‌تیک ده‌کا بو

په‌کویه‌یک‌کردنی کاروباری به‌رله‌وه‌ی به‌ری که‌ دامون حازر ده‌بێ گه‌ر نه‌گه‌رپه‌ته‌وه له

جێگای بکوژێ.

(٢) تاوس: بو‌ پاشله‌ی ئه‌و شه‌یعه‌ نابێ. هه‌ملیت نایه‌وێ وشه‌ی که‌ر (ass) ده‌کار

به‌ینه‌ی؛ بو‌یه پاشله‌ی فیدای مانا کردوو و تاوسی هه‌ناوه که‌ په‌نگ ده‌کوژێ.

هەملیت: ناتوانم، ئاغا!

گیلدینیستیرن: چی، قوربان؟

هەملیت: وەلامی جوانت بدەمەو؛ بیری لێ براو. بەلام، ئاغا! تا ئەو جیگایە پێم بکری وەلامی ئەوتۆت دەدەمەو،

جا فرمانت چیبە؛ بەقسە ی تۆ، فرمانی دایکم چ بێ؟ کەوابوو بێ درێژەدان، راست بچوو سەر مەسەلە کە.

دایکم... دە ی تۆ بیژە.

روزینکرانتز: ئا، وا باشە؛ دەلێ پەوت و کەوتی جەنابت تووشی دامان و سەر سوورمانی کردوو.

هەملیت: ئە ی کوری ئازا! کە دەتوانی وا سەر لە دایکت بشیوتینی! بەلام ئاخۆ لە پال پازنە ی پەرۆشاوی ئەم دایکە پاشکەوتیکی تر نەبێ؟ پێم بلێ.

روزینکرانتز: پێی خۆشە لە ژووڕە کەیدا - بەر لە نوستنی جەنابت - قسەتان لەگەڵ بکا.

هەملیت: ئیمەش فرمانبەرین، ئەگەر نە یەک جار، دە جاریش دایکمان بوایە. فرمانی تریشتان لەگەڵ ئیمە هە یە؟

روزینکرانتز: قوربان! سەردەمی زۆرتان خۆش دەویستم.

هەملیت: ئیستاش هەر. بەسەر ئەم قامکە قەپینەر و قەمکانە.

روزینکرانتز: کەوا یە، قوربان، هۆی ئەو ناکۆکییەتان چیبە؟ بێ گومان دەرکی سوکنا یی گیان بەسەر خۆتانەو دادەخەن، ئەگەر خەمی دل لە دۆس و یارتان بشارنەو.

هەملیت: جەناب! هێزی پێ هەلگۆزانم نییە.

روزینکرانتز: چۆن شتی وا دەبێ؟ نەبوو کە جەنابت لە پاشا، خۆی، بیستت جیگری پاشایەتی دەمارکی؟

هەملیت: با، قوربان! بەلام «چووژە ی کەما دیارە» مەتەلێکی لە مێژینە یە.

[یاریکاران بە نامێرەکانیانەو دینە ژووری]

ها، نامێرەکان، دادە ی یەکیکم بدەن، بزانی! [روو لە روزینکرانتز و گیلدینیستیرن] ئەری خۆمانین، بۆ ئەو نە پێدا دەچن بزانی چ هەوا یەکم لە دل دایە؛ ئەکا بەرەو داو و تەلە کەم هان بدەن؟

گیلدینیستیرن: نا، قوربان! ئەگەر ئەرکە کەم رووی دامالراو لە بەرئەو یە خۆشە ویستی یە کەم پەتی براو.

هەملیت: چاکی تیناگەم. دەکری تۆزی ئەم شمشالە بژەنی؟

گیلدینیستیرن: قوربان! ئەمن نازانم.

هەملیت: تکا دەکەم.

گیلدینیستیرن: پروام پێ بکەن، نازانم.

هەملیت: لیت دە پارێمەو.

گیلدینیستیرن: هەر نازانم چۆنی لە دەس بگرم، قوربان!

هەملیت: بەئاسایی درۆکردنە. بەقامک ئەو کونانە راگرە، بە دەم تێ توورینە و ئاوازی جوانی لێ دەردی.

چاو! ئەوا کونەکانیەتی.

گیلدینیستیرن: بەلام ناتوانم بەوانە نەغمە یە ک ساز بکەم. شارەزا نیم.

هەملیت: کەوابوو سە ی بکە، ئەتۆ چەندە بە شتێکی بێ با یەخم دەزانی! دەمژەنی و وا دەنوینی لە کون و قوژینی گیانم دەزانی؛ نەهینی دلەم دەدرکینی؛ نوتی دەنگی نزم و نەهینیم دەزپینی، کەچی ئەم نامێرە بچوو کە، پێ لە دەنگی ناسک و جوانە و ناتوانی لێ داکیشی. بەراستی پیت وایە لەو نامێرە کەمتر و ئاسانترم بۆ ژەنین؟ بەهەر نامێرێکم دەزانی، بزانی؛ گەر زەخمە و زامیشم لێ دە ی، ناتوانی بژەنی و دەنگم لێ بینی.

[پولونیوس دینە ژووری]

مهرحهبا، جهناب!

پولونيوس: قوربان! مهلهكه دهيانهوي هه ئيستا قسهتان له گهل بكن.
همليت: نهو پهله ههوره لهو پهروه سهير دهكه، رادهيهك له وشتر ناك؟
پولونيوس: نهو كومهله؟ با، له وشتر دهكا بهراستي.
همليت: پيتم وايه له سموره دهكا.
پولونيوس: نا، وهكو سموره كووري كردين.
همليت: يان وهكو نههنگ وايه.
پولونيوس: زور له نههنگ دهكا.
همليت: كهواوو دهسبهجي دهچمه لاي دايكم؛ خهريكه بهتهواوي شيتيم
بكن. هه ئيستا هاتم.
پولونيوس: نهوا پرايدهگهينم.

[دهچيته دهري]

همليت: [دهسبهجي] گوتني ناسانه... هاوهلان! لام چول كهن.

لهم كاته سيعراوييهي شهودا كه گورهخانهكان باويشك ددهن و
زاربان دادراوه، كه دوزهخ هه ناسه ي گهني گوناكاري بهسهر نهرزدا
پفدراوه، ئيستا دهتوانم خوييني گهرم بمژم و وها ههولتيكي ههژين
بدهم كه رور چاوي لي كردهوه، بلهريتهوه. جاري هيمن به! ئيستا
بو لاي دايكم بچم. نه ي دل! نه كا سروشتت بدوريني؛ قهت نهكه ي
ئيزن بده ي روحي نيرو^(۱) سينگي پتهوم كون بكا. با در بم، نهك
درنده. بهزمانه خه نجهر له گهلي به قسه ديم به لام دهكاري ناهينم. با
زمان و روحم لهم بارهوه دوراز بن. با به قسه كانم پر شهرمه زار بي،
به لام مزي دهسكردنه ويان قهت لهسهر دانانيم. نه ي روح! نارام.

[دهچيته دهري]

(۱) نيرو: نهمپراتوري روم كه دايكي خوي - ناگريپينا - له گيان بيهور كرد.

بهشی سئ - ژووری له قهلاډا

[پاشا، روزبنکراتنز و گیلدینیسیتیرن دینه سهر شانۆ]

پاشا: خوښم ناوئ و بئ مه ترسیشی نازانم له گه له ئیمه دا بئینیتته وه و واز بئین شیتیبیه که ی شه ماله بکا. که و ابوو خو ناماده بکن. ئە من فه رمانه که تان ده سبه جئ ده دم؛ روو له ئینگلیز له گه له ئیوه بهرئ ده که م. بارو دۆخی پاشایه تیمان هه لئاگرئ مه ترسییه کی و امان له بنچه کدا بئ که سععات نه سععات شیتیبیه که ی بلاوه ده کا.

گیلدینیسیتیرن: خو ته یار ده که یین. دل په رو شیبیه کی ئایینی و خودا په سه ندانه یه بو پاراستنی ئە و هه موو که سه ی له ژیر سبیه ری پاشایه تی جه نابتاندا ده خو ن و ده ژین.

روزبنکراتنز: ژیانئ تاییه تی و تاکانه ی هه رکه سئ به هیز و توانی بییه وه دو وراوه، که خو له توو شبوون پیا ریزئ؛ به لام گرینگتر ئە و گیانه یه که له سه ر ئاسایشییه وه، ئارامی و هیمنی ژیانئ میلیله تیکه. فه وتانی پاشایه ک ته نیا مردنی خو نییه؛ به لکو وه کو لافاوه چ له ده ورو به ریدا بئ دایده مالتئ. که مه یه کی که ئینه که له سه ر ترۆپکی به رزترین چیا وه هه لواسراوه و به لقو پۆیه وه ورده له و ورده لانه به هه زار ئاو تیزانه؛ که تل بووه وه، ئە نجامه که ی زۆر گرانه. هه ر پرکیکی پئ به سراوی پاشینه که ی هه ر نه مانه. قه ت پاشایه ک بو خو ئی ئاخ هه لئاکیشئ هاواری جه ماوه ریککی له گه له نه بئ.

پاشا: خو خپکه ن، تکایه؛ بو ئە و سه فه ره بئ دره نگه؛ چونکه ده بئ ئە و زه نه قبه ره - وه ها خو ریا یانه هه نگا و هه لده گرئ - زنجیر بکه یین.

پیکه وه: په له ی بو ده که یین

[هه ردووکیان ده چنه ده ری، پولونیوس دینه ژووری]

پولونیوس: قوریان! ئە و بو ژووری دایکی ده روا. ئە من خو له پالی پارده وه داده گرم باسه که بیسم. گومانم نییه زۆری سه رکۆنه ده کا. جا له سه ر فه رماوای جه نابت - که زۆریش ژیرانه بیژی بو - له و چاوپیکه و تنه دا ده بئ - جگه له دایکی، که سی تریش به گوئ بئ؛ چونکه سه روشتی دایک و زاوایی دوور نییه ریکییان بئنی. با و توو پیزان له کونجیکه وه بیسری. لای جه نابتان خوښ، سه ره رم. ئە من پیش له وه ی بو نوستن بچن، به خزمه ت ده گه م و چم ده زگیر بئ رایده گه یینم.

پاشا: سوپاس، ئاغای خوښه و بیستم!

[پولونیوس ده چینه ده ری]

ئاخ! سووچه که م پیس و پۆخله؛ بوئوبه رامه ی بو ئاسمان ده روا؛ یه که م نه حله تی هه ره کۆنی له سه ره له مرۆف کرا، که برا کوشتن بئ. دو عا و لاله شم پئ ناکرئ. گه رچی مه یلیشم وه کو مه به ستم تیژ هه لگه راوه، تاوانی به هیزترم ته ما ی به هیزم تیکده شکینئ و وه کو پیاوئ له سه ر دوو کار بئ، سه ر ماومه ته وه؛ کام بخه مه به ر و هه ر دوو انیشی له کیسم ده چئ. جا ئە گه ر ده ستی هه رمه تکرانم له خو ئینی برا گه وزاوه و له راده که ی خو ئی قه له و تر بووه، ئاخۆ نه بئ له و ئاسمانه جوانه بارانی ره حمه ت هینده بیاری ئە و سووچه م ره به ق لی دابشوئ و سپی وه کو به فر رهنگی هه لگه ری؟ جا لیبووردن و به خشینی خودا له کوئ به کار دئ، گه ر له سه ر ته شککی تاوان نه که وئ؟ یان له دو عا کردندا چی هه یه جگه له دوو هیز؟ یان به ر له که وتن ده ستمان بگرئ و ئاگه دارمان بئ، یان چووین و که وتین لیمان بیووری و رزگاره ده رمان بئ.

که وایه ئە و سه رم هه لده بزم؛ تازه تاوانم روئی و رابگرد. به لام، ئاخۆ چ دو عایه ک بکه م باره که م بخا؟

خودایا! پیاوکوژییه ناله باره کهم بیسوره؟ شتی و نابیی؛ چونکه هیتستا هر له بهرزه و هندی نه وهی که له بهری پیاوکوژیم کرد، به هره و هرده گرم: تاج و تخته کهم، به خته بهرزه کهم، یان خاتوونه کهم. جا ده کرئ پیاو به خشینی بکه وئ و تاوانه کهشی له باوهش بگری؟ له پیچ و پلویچی چهوتی دنیا دا دهستی تاوانبار له زیر ده گیردرئ و ده توانی ده لک دادگه ری بدا و زوریش دیتراوه به سوودی سپلوتی تاوانه کهی یاسا و دهستووریش مامه له بکا؛ به لام له و بهرزه بهم چه شنه نییه. نه و جیگه جیگای گه پرکردن نییه؛ کرده وهی له وئ و هکو خوی دیاره، ناچارمان ده کهن دان و دم و چاو نه شیوا و کانی خو نیشان بدهین، له سهر دهقی خوی به زمانی خو شایه تی بدهین.

جا ئیستا چی؟ چ ماوه ته وه؟ تاقی بکه مه وه بزانه تویه ده توانی چ بکا. چی پین نا کرئ؟ ته نانهت که پیاو تویه ی پین نه کرئ، جا ئیتر تویه ده توانی چ بکا؟

ناخ چ باریکی بهرته نگ! ناخ دلئ رهش له رهشایی مه رگ! ناخ روحی داماو له ته له که و تووم. هه ته قالات کرد بو رزگاریت و ته قالات ته له ی لئ توندتر کردووم. ئای فریشته کان یارمه تیم بدهن! سا فریام کهون! دهی دابینه وه، هه دوو زرانی لاسار و لاریم! هه ی دلئ تانویۆ له پولاکه م وهک پیشه و پلانی مندالی ساوا نهرم بینه وه! به لئکو باره کهم له کوۆل بکه وئ.

[ده که ویتنه سهر نه ژنۆ]

[هه ملیت دیتنه ژوورئ]

هه ملیت: ئیستا و هختییه تی دهستی لئ بکه مه وه. ئیستا خه ریکی نزا و نیازه و ئیستا چاری ده کهم. جا بهم چه شنه بئ، به شی به هه شته و نه وه منم و تۆله م لئ کراوه. ده بی به وردی لیک بدریته وه: نه توو پیاوی بام ده کوژئ؛ له سهر نه وه، من - ته نیا

کو ره کهی؛ نه و ناپیاوه به ری به هه شته ده کهم. جا خو نه وه عانه یه و ده سخوشانه یه؛ نه ک تۆله.

نه و بابی منی له گیان بی بهش کرد؛ له بواریکدا خاو و خافل بوو، له گرتک پر بوو، گوناکانی گهش وه کو گول گولا و مانگی گولان بوو. جا دهسکه و دهفته ر چونی هه لده گری؟ کییه بزانی خودای لئ ده رکه ییت؟

به لام له سهر برئا و باوه ری ئیمه، گونا و گه نه کاری نه م پیاوه قورسه. جا نه وه من نیم ده که ومه بهر تۆله گه ر گیانی بگرم، له حالئ خه ریک پاک کرده وهی روح و گیانیه تی که و ا تاماده و کوک هه لگه راوه بو کوچی دوایی؟

نا...

بهرز، نه ی خه نجه ر! خو راگره؛ به لام گاهیتی گوناته و گه مر هه لپیره. کاتی که مهسته و خه ون لئی داوه، یا کو ئازریه و رکی هه ستاوه، یان سه رخوش له ژیر لینه ی زیناوه؛ خه ریک قوما ر بی، جنیو بفروشی، یان هه ر ئیشی تر که رزگاری نه و دنیای لئ نه بی؛ جا لیده، وای لیده به پانییه ی پین ئاسمان بییکی؛ روحی ره جمین و رهش هه لگه راوی له دۆزه خ بکا، هه ر نه و جیگایه که پرووی تی ده کا. بهس با بچم دایکم چاوه روانه.

[که پیچ ده کاته وه برئا روو له پاشا] نه و دیه نه دلته زینه ته نیا رۆژه کانی ره نجت دریتتر ده کا.

پاشا [را ده بیته وه]: دوعا و لاله کهم بالیان گرته وه

بیر و خه یالم هه ر ماونه ته وه

نویتی که باوه ر ها و ده نگه نه بی

ره نگه لای خودا هه ر ره نگه نه بی

[پاشا ده چیتنه ده ری]

بهشی چوارم - ژووری مهلهکه

[مهلهکه و پولونیوس دینه سهر شانۆ]

پولونیوس: ئەوا ئیستا دێ. راس و رهوان له گه‌لی رایی. بلتی، لا ریتگه
ریتییه که‌ی له راده‌به‌ده‌ر له ریی لای داوه و که‌س هه‌لگر نیییه و
ئه‌وه‌ش که‌ ریز و حورمه‌تی ئیوه به‌ره‌ه‌ست بووه و به‌رز
راوه‌ستاوه له نیوان ئه‌و و داخ‌کردنیکی ده‌مار ده‌ره‌ینه‌ر. ئه‌من،
له‌م پال‌ه خۆ بێ ده‌نگ ده‌که‌م. تکایه‌ ره‌پ و راست له‌گه‌لی
راییین.

همه‌لیت [له‌ودیبوی شانۆ]: دایه! دایه! دایه!

مه‌له‌که: خاترجه‌م به، ترست نه‌بێ. خۆ وشار بده؛ ده‌بیس‌م که‌ دێ.

[پولونیوس پارده‌ ده‌گرێ]

[همه‌لیت دیته‌ سهر شانۆ]

همه‌لیت: ده‌ی، دایه! چ بووه؟

مه‌له‌که: همه‌لیت! ئه‌تو زۆر بابت قه‌لس کردووه.

همه‌لیت: دایه! ئه‌تو بامت زۆر قه‌لس کردووه.

مه‌له‌که: شرت‌ه شرت! به‌زمان فرده‌دان وه‌لام ده‌ده‌یت‌ه‌وه.

همه‌لیت: تۆش، فلته‌ فلته‌ و به‌زمانی گێر پرسیار ده‌که‌ی.

مه‌له‌که: چیییه، چ بووه. همه‌لیت؟

همه‌لیت: چ رووی داوه، ئیستا؟

مه‌له‌که: ئه‌منت له‌بیر کردووه؟

همه‌لیت: نا، به‌خاچ سوپنده، وا نیییه! ئه‌تو مه‌له‌که‌یت، ژنی هێوه‌ره‌که‌تی و
- خۆزگه‌ نه‌بوایت - دایکمی.

مه‌له‌که: نا، که‌وا‌بوو ده‌بێ بتسپیرم به‌وانه‌ی که‌ ده‌توانن له‌گه‌لت قسه‌
بکه‌ن.

همه‌لیت: وه‌ره، وه‌ره، دانیشه، ناتوانی خۆ بکیشییه‌وه! ئه‌تو ناچی تا
ئاوینه‌یه‌کت له‌ روودا بگرم، قوولایی گیانت تیدا به‌دی بکه‌ی.

مه‌له‌که: ده‌ته‌وی چ بکه‌ی؟ به‌ته‌مای بکوژی؟ ئای! فریا، فریا، فریام
که‌ون!

پولونیوس [له‌ پشتی پارده‌وه]: ئه‌ی هاوار، فریا، فریا، فریا، فریا که‌ون!
همه‌لیت [خه‌نجهر ده‌کیشی]: ها! چ بوو؟ مشکه؟ مه‌رج بێ له‌سه‌ر
تاکه‌یه‌کی ته‌لا که‌ مرد، مرد!

[به‌خه‌نجهره‌که‌ی دلێ پارده‌ ده‌درێ و پولونیوس ده‌کوژی]

پولونیوس [له‌ پال پارده‌وه]: ئاخ! کوژرام!

مه‌له‌که: ئای له‌ من، چیت کرد؟

همه‌لیت: نا، نه‌مرانی. پاشایه؟

مه‌له‌که: ئای، چ هه‌له‌کاری و هه‌ولتیکی خراب و خویناوییه!

همه‌لیت: هه‌ولتیکی خویناوی هینده‌ خراب، دایکی باشم! وه‌کو پاشایه‌ک
بکوژی و شوو بکه‌ی به‌براکه‌ی.

مه‌له‌که: وه‌کو کوشتنی پاشایه‌ک؟

همه‌لیت: به‌لێ، خانم، هه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ گوتم.

[پارده‌که‌ لا ده‌دا و پولونیوس ده‌بینی]

هه‌ی کابرای په‌ستی هه‌له‌کاری لاپلاری نه‌فام! ده‌بچۆ گوم به! تۆم
له‌ جیگای باشت‌ر له‌ تۆ به‌هه‌له‌ گرت. بگره‌ ته‌نجامت. با چاک بزانی
خۆ خه‌ریک‌کردن له‌ راده‌ به‌ده‌ر بێ کیشه‌ نابێ.

[روو له‌ دایکی] تۆش که‌م ده‌س بگوشه‌. بێ ده‌نگ! وه‌رنیشه! با
من نه‌ختی ئه‌و دلته‌ بگوشم؛ ئه‌رێ، ده‌یگوشم گه‌ر له‌ نه‌رمکی
نه‌رم ساز کرابێ و نه‌رم‌زان بکری؛ گه‌ر دابونه‌ریت نووره‌ لێ کراو
وای نه‌ره‌قاندبێ دژه‌ و له‌ دژی هه‌ست هه‌لگه‌رابێ.

مهلهكه: من چم كردووئه ته تو دهو پیری و هها زمانت به دهنگیگی در له حه نام بله قینی؟

همه ملیت: کاری که شهرم و سوورایی حه یا ده بزکیینی؛ که داوین پاکي دوراز ده نوینی؛ گولاله سووره له هه نیه ی جوانی ته وینی تارا داده وهرینی و داخی دلچه رینی له سه ده لکیینی. به لینه کانی نیوان میرد و ژن وه کو سونده کان گه لی قومارچی قه لب و قور ده کا. ناخ و هها کاری، له په یکه ر دوو که س که پیک بران، گیان بچراندنه و تاییینی پیروز ده کا به په یفی فشه و فشه لوک. دیمه نی تاسمان له شهرم سوور هه لده گه ری؛ نه ری، تم هه مبانه هامیتته و پته و هه لبه سراوه، دیمه نی درژه و له و کرده ویه و ا داگیراوه و هک بلینی سه لای له پیش چاو دایه.

مهلهكه: کی؟ من؟ کام کاره ساته و ا به رز ده گورینی و پیشا ماکه ی هه وره گرمه یه؟

همه ملیت: سه یری تم وینه بکه و تم دانه که ش، وینه ی ده ق گیراو له دوو برایه. چاو! چ شهرافه تی له سه ر پوترکی ته میان نه خشین بوو؛ زولفی لوول وه کو **هایپیریون**^(۱)، هه نیه ی، هه ر هه نیه ی **جهوف**^(۲) چاوی وه کو مارس هه ره شه ده کا و فه رمان ده رده کات. قامه تی هه ر له **میرکووری**^(۳) ده کا، له سه ر به رزه ترۆپکی - که لیوی سینیگی تاسمان ماچ ده کا - ده درۆشیتته وه؛ به راستی په یکه ریگی هه لبراره دیه که هه ر خودایه ک موری بی خه وشی مرۆفایه تی له سه ری ده نی. نه وه میردی تو بوو. جا نیستا سه یر بکه چ جیگری بوو.

(۱) هایپیریون: جوانخاسی.

(۲) جهوف: یان ژوپیتیر باوکی رووناکی.

(۳) میرکووری: پاسپارده ی خودایانی رومی.

ته مه ش میردی نیستا که ت؛ هوشه گیایه کی بی لاسک و لاکک که بو به رزبوونه وه خو هه لده پیچیتته سه ر به ژن و بالای به رزی براکه ی و برای به رزی خو ی گیان بیوه ر ده کا. جا چاوت هه یه؟ چلونت توانی له و شاخه به رزه سه رنخوون بیته نیو تم زه لکاوه بو چلپ و لیس و زک له وه راندن؟ بیناییت هه یه؟ ناشتوانی نیوی نه شقی لی بیینی؛ له ته مه ن تو دا خوین له خرۆشی ته وین که وتوو؛ هیمن و هییدی فه رمان له بییر و ئاوه زت ده گری. جا کام به ئاوه ز هه نگاو هه لدینی له و به رزه کاوه بو تم که لاه؟

بی گومان له سه ر هه سته وه بووه؛ دنا ته کانی وات قه ت نه ده دا. به لام شک نییه ته و هه سته تووشی هه رزلی بووه؛ چونکه لیوه بییش خه بتی و ا نا کا. ته نانه ت هه سستی له خو بی خو بوون تا ته و راده یه خو به ده س نادا و تو ژقالتی هیزی هه لبراردنی له به ر ده میینی ته و جیا وازییه به چاو بوینی. کام شه یتان بوو له و چاوشاره کییه دا هه لیخه له تاندی؟

چاوانت هه بی و له هه ست بی به ش بی. هه سستت بمینی چاوت نه بیینی. هه ر گویت هه بیت و بی ده س و چاو بی. هه سستت نه ما بی هه ر بونی ما بی. ته نیا تو ژقالتی له هه سستیگی راس، هه رگیز به و چه شنه ده سخه رو نابی.

ئی شهرمه زاری! کوانی سووریه که ت؟ ته ی دۆزه ی یاخی! نه گه ر بتوانی له پیشه و پلانی ژنی به هره مه ت هوی سه ریزتیوی فه راهه م بیینی، با پاریزکاری له بلتیه سی به رزی هه رزه کاریدا وه کو شه م بیت و به ئاگری خو ی بتا ویتته وه.

شهرم شاواش مه که کات که هیزی هه ژینی هه وه س په لامار ده دا؛ چونکه له و کاته سه هۆلش ناگر له خو به رده دا و ته ما ته دبیریش ده کا به تاوکه ر.

مه‌له‌که: ئای، هه‌ملیت! ئیتر مه‌دوو. چاوانت کرد به‌قوولایی گیانما و له‌ویدا هینده خالی رهش و ئال چه‌سپاو ده‌بینم، ره‌نگ بزرگانیان تازه مه‌حاله.

هه‌ملیت: نا. به‌لام له‌نیو لێفه‌یه‌کی ئاره‌قینی چه‌ور و چلیک، خه‌لپانی فزو و فه‌سات، خو تیهه‌لسوون و ئیلاقه‌کردن له‌گه‌ل ئه‌و به‌رازه بوگه‌نه.

مه‌له‌که: ئای هه‌ملیت، وازیته و ئیتر قسه‌م له‌گه‌ل مه‌که. ئه‌و قسانه وه‌کو خه‌نجه‌ر به‌گوتمدا ده‌چن. به‌س بی سا، هه‌ملیت گیان!

هه‌ملیت: پیاوکوژ و درنده‌یه‌ک؛ به‌نی و خولامی که یه‌ک له‌ بیستی کوتی له‌ ده‌ش، له‌ گرانیره‌که‌ی پیشووت ناکا؛ په‌سقه‌له‌ی پاشایان، کیسه‌بری ئه‌مپراتوری و فه‌رمانگیی، که تاجی گرانبایی له‌ رفه‌وه رفاند و له‌ گیرفانی نا.

مه‌له‌که: به‌سه سا!

[روح‌که ده‌رده‌که‌وی]

هه‌ملیت: پاشای په‌ل په‌ل و په‌ریوت! رزگارم که‌ن و بالم به‌سه‌ردا بکیشن. ئه‌ی پارێزه‌رانی ئاسمانی! چت ده‌وی، ئه‌ی شیوه‌ی شه‌ره‌ف؟ مه‌له‌که: ئه‌ی هاوار، شپت بووه!

هه‌ملیت: ژبو سه‌رگۆنه‌ی کوپه‌ که‌مه‌ترخه‌مه‌که‌ت نه‌هاتووی، که له‌ وه‌خت و وره‌ لای داوه و بو جیه‌جیکردنی فه‌رواری به‌سامت ساوه‌ساویه‌تی؟ ده‌سا، بلتی!

روح: له‌بیری نه‌که‌ی، ئه‌م ده‌رکه‌وتنه‌م ته‌نیا بو تازه ساوکردنی مه‌به‌ستی کول هه‌لگه‌راوته. به‌لام سه‌یر بکه، سه‌رلێش‌سی‌واوی دایکتی داگرتوو. زوو، له‌ نیوان خو‌ی و روحی راپه‌ریوی ناو‌بژی بکه. خه‌یال له‌ دلی بی هه‌تیزترین له‌شدا به‌هه‌تیزترین کار ده‌کا. بیدوینه، هه‌ملیت!

هه‌ملیت: چیته، خانه‌که؟

مه‌له‌که: زور به‌داخم. ئه‌تو چیتسه، وه‌ها چاوت له‌ هیج دابریوه و له‌گه‌ل هه‌وادا خو‌ریی ده‌دویتی؟ له‌ چاوانته‌وه روح بیبه‌زه‌بییانه هه‌ژه ده‌کا و قره‌ خاوه‌کانت وه‌کو سه‌ربازانی راجله‌کاوه‌زه‌نگی وریایی و زینه‌وه‌ری نیو پیسی ئاسایی، قنج بوونه‌ته‌وه سه‌ر پی. کوپه‌ ژیره‌که له‌ سه‌ر برژه و بلێسه‌ی ئالۆزیت هه‌یمی فینک به‌رینه! چاوت له‌ کوئی دابریوه؟

هه‌ملیت: له‌ ئه‌و، له‌ ئه‌و. چاو، چه‌نده ره‌نگ بزرکاوه‌ سه‌یر ده‌کا. به‌و مه‌وژ و مه‌به‌سته‌وه که یه‌کیان گرتوو، روو له‌ به‌ردیش بکا، ده‌بیزوینی. چاو لێ مه‌که، نه‌کا به‌و باره به‌زه‌بییداره باوه‌ری پته‌وم بترازینی. جا ئه‌وه‌ی ناچارم بیکه‌م ره‌نگی راستالی نابتی، بگره ئه‌سربین له‌ جیتی خو‌ین برژینم.

مه‌له‌که: ئه‌وه به‌کی ئیژی؟

هه‌ملیت: ئه‌تو له‌ویدا هیج به‌دی ناکه‌ی؟

مه‌له‌که: هه‌ر هیج؛ به‌لام هه‌رچی هه‌یه ده‌بینم.

هه‌ملیت: هیج‌بشت نه‌بیست؟

مه‌له‌که: نا، هیج جگه‌ ده‌نگی خو‌مان.

هه‌ملیت: چۆن، سه‌یری ئه‌ولا بکه. چاو، چلۆن به‌ئه‌سپایی خو ده‌کشیتته‌وه، بابم، له‌سه‌ر خو و خده‌که‌ی سه‌رده‌می ژینی! چاو، هه‌ر ئیستا که له‌ دریواسه‌که‌وه ده‌چیتته‌وه‌ری.

[روح ده‌چیتته‌وه‌ری]

مه‌له‌که: ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه هه‌لبه‌ستراوانه‌ی میشتکه‌ته. ئه‌و خه‌یال خو‌لقانده له‌ خو‌لیا بیدا زور فریوده‌ره و له‌ خسته‌به‌ره.

هه‌ملیت: خو‌لیایی؟ شو‌ارم وه‌کو شو‌ارت ریک و له‌سه‌ر وه‌خت پته‌و لێ دده‌ا و به‌و چه‌شنه ئاوازی سه‌لامه‌تی به‌رزه. ئه‌وه‌ی که گوتم له

سه‌رشیتی نییه. تا قییم بکه‌وه. دهق به‌دهق دیسان ده‌یگتیره‌مه‌وه که بۆ شیت ناکری و شرت و پرت نیژی. دایه! له‌به‌ر پیزگرتن له‌راستیش بووه، مه‌له‌می ژانبر به‌روحدا مه‌سوه؛ که خه‌له‌تکاری تو نییه به‌لکو شیتی منه‌وا ده‌نگی لیوه‌دی. ئەو کاره‌ته‌نیسا په‌ترۆکه له‌سه‌ر زامه‌که‌ت ده‌خا و زام له‌ژیره‌وه بلاوه‌ده‌کا و چلک و چه‌په‌لی گیانت داده‌گری؛ به‌لام ناوینری. روو له‌ئاسمان، ئەری له‌سووچ و تاوانت بکه، په‌ژیوان به‌روه‌له‌وه‌ی کراوه. روو هه‌لچه‌رخینه‌له‌وه‌ی که ماوه. به‌س کوود بیژینه‌له‌هه‌رزه‌گیا با مل نه‌گریت و بلاوه نه‌کا. په‌ندی پاکبوونی منیش بیوره؛ چونکه له‌چه‌وتی ئەم دهره‌چه‌فته هه‌ر پاک‌ی ده‌بی له‌پییسی داوای لیبووردن بکا. ئەری! ده‌بی چۆکی بۆ دادا و خولته‌ی پی بکا تا ئیزن بدا چاکه‌ی بۆ بکا.

مه‌له‌که: ئای، هه‌ملیت دلمت دوو قاشه‌قه‌لشاندا.

هه‌ملیت: جا له‌ته‌پیسکه‌ی فرده‌وه و له‌ته‌پاکه‌ی پوخته‌تر بژی.

شه‌وت باش! به‌لام نه‌چیبه‌جیتی خه‌وی مامم. پاک‌ی بنۆینه؛ گه‌رجی پاک نه‌وی. ئەو مـلـۆزـمه -واته‌شاوازه‌بوونه‌وه- که هه‌موو هه‌ستیکی شه‌یتانی هه‌لمه‌قووت ده‌کا، له‌باریکه‌وه‌فریشته‌خوه‌که بۆ ده‌کاره‌یتانی کردووی جوان و جی په‌سه‌ن که‌وا و که‌واخه‌پیشکه‌شی ده‌کا که سانا و ئاسان له‌به‌ریش ده‌کرتین.

ئه‌مشه‌و خۆ بپارێزه و ئەو پاراستنه‌رێبازیکێ ره‌حه‌ت بۆ پارێزگارییه‌کی تر به‌ده‌سته‌وه‌ده‌دا. هه‌نگاوی هه‌تیره‌ش سووکتر ده‌بی. چۆن ده‌کاره‌یتانی په‌یتا په‌یتا هه‌تا راده‌یه‌ک مۆره‌که‌ی سروس‌ت مه‌راشته‌ده‌کا، یان به‌یه‌کجاری پیسی ناهیتلی یان به‌هیزیکێ هه‌ره‌سه‌مه‌ره‌هه‌لی ده‌فرینتی.

جاریکی تریش شه‌و باشت ده‌که‌م و هه‌ر که‌ی ئاره‌زووی پاکبوونه‌وه‌ت کرد، منیش داواکاری دوعای خه‌یرتم. بۆ ئەم

ئاغایشه‌زۆر په‌ژیوانم؛ به‌لام گاهه‌سیش ره‌زای خودا له‌وه‌دا بووبی من به‌کوشتنی ئەو قه‌زا بدریم و ئەویش به‌و جووره‌سزای درایی. ئەمن کرامه‌قامچی و قه‌زاده‌ر ئەو سزاگه‌له. خۆم ئەبوژتیرم و خۆم پاگۆده‌ری ئەو مه‌رگه‌ی ده‌بم که پیشکه‌شم کرد. جا دیسانه‌وه‌شه‌وت باش!

ناچارم در بيم تا دلۆوان بيم؛ که خراپه‌تازه‌سه‌ری هه‌لداوه‌خراپتر له‌وه‌ش ها به‌دواوه. ته‌نیا قسه‌یه‌کی تر، خامه‌خاسه‌که!

مه‌له‌که: چ ده‌بی بکه‌م؟

هه‌ملیت: ئەوه‌ی که وتم نا، ده‌زانم قه‌ت بۆ ئەوه‌ی که قاخه‌م لی کردی به‌گویم ناکه‌ی. با ئەو پاشا زک زله‌دیسان دنه‌ت بدا بۆ نیو لیفه؛ گۆنات به‌قامک بگوشی، مشکه‌که‌ی خۆی بانگت کا، به‌دوو ماچی بۆگه‌ن یان په‌نجه‌ی نفره‌کراو گیردان له‌گه‌ردنت و خۆ ئاوێزانکردنت هه‌لتخیرینی. ئەم شتانه‌ی ره‌به‌ق بۆ بدرکینی؛ پیی بلینی له‌راستیدا من شیت نیم و خۆم له‌شیتی داوه. هه‌ر باشته‌ناگه‌داری که‌یت. ئاخ‌مه‌له‌که‌ی جوان! وریا، به‌هزر و بیر چۆن گرینگایه‌تیبه‌کی ئەوتۆ له‌بۆقی، له‌شه‌مشه‌مه‌کویره‌یه‌ک، نیره‌پشیله‌یه‌ک ده‌شاریتته‌وه؟ کێ کاری وا ده‌کا؟ نا! گویت شل نه‌بی له‌راویچکه‌و رازگری، سه‌ر سه‌وه‌ته‌که‌له‌سه‌ریانه‌وه‌لا‌ده‌و په‌له‌وه‌ره‌کان بفرینت، مه‌سه‌لی مه‌یوونه‌که‌یه. تۆش خۆ بترنجینه‌نیو سه‌وه‌ته‌که‌بزانه‌له‌وتیوه‌بۆت ده‌کری بفری و مل خۆ بشکینی.

مه‌سه‌لی مه‌یوونه‌که‌یه که ویستووویه‌تی لاسایی بال‌گرتنه‌وه‌ی په‌له‌وه‌ر بکاته‌وه، قه‌فه‌زه‌یه‌ک پر له‌په‌له‌وه‌ره‌ی بردوو سه‌ریان و ئەوانی په‌ره‌وازه‌کردوو و خۆی ترنجاندوو نیو قه‌فه‌زه‌که و له‌لجی بانه‌وه‌خۆی خستوو خواری؛ به‌و خه‌یاله‌که‌له‌قه‌فه‌زه‌ده‌رچوون هیزی بال‌گرتنه‌وه‌به‌گیانه‌وه‌ده‌دا.

مهلهكه: وا نيبه؛ خاترجه م به. نه گهر قسه بهه ناسه دپته دهر و هه ناسه ش
هوئى ژينه، نازيم با هه ناسه نه دهم و نه وانهئى پيټ گوتم نه دركيتيم.

هه مليت: ده بيټ روو له ئينگليز كه م، ده زانى؟

مهلهكه: نه رى، له بېرم چوو! به و تاكامه گه يشتوون.

هه مليت: له سه ر فه رمان پيكي ديار ده كراوه و دوو هاوپوټم - كه چه نده له
گه ستنى مارتووله دلتيام نه وه نده ش له وان - به رپوه به رى نه و
فه رمانه ن. ده بيټ شوټيم لپره ون و نوقمه سارم كه ن؛ با بيكه ن. زور
سه يره هه لدانى هه لادوشه كه ر به هه لادوشه ئى خوئى، دياره
زه حمه ته؛ به لام تووزئ خو شل ده كه م و جا به ته و ژمئ تا مانگيان
تيهه لده دهم.

به خودا زور سه يره، كاتئ له سه ر هپلئ دوو فيټل ده سه ويه خه بن. نه م
پياوه ناچارم ده كا سه ر خو م هه لگرم. رپخو له كه ئى كيشه ئى ژوورى
پالده ستين ده كه م. دايم! شهوت باش.

به راستى نه م شالياره ئيستتا زور بيټ ده نگ، مه نگ و مه زن
ده نوئينئ؛ به لام له ژيندا فتنه يه كي فه حه ئى فلته ده مه بوو. وه ره
ئاغا، بو كيشه كردن به ره و نه نجامئ له گه ل توو. شهوت باش دايم!

[هه مليت به كيشه كردن تهرمئ پولونبوس ده چپته ده رئ]

بهشی چوارهم

شانۆی یهك - ئیلسینور - ژووری له قه‌لادا

[پاشا، مه‌له‌كه، له‌گه‌ل روزینكرانتز و گیلدینیسیتیرن دینه ژووره‌وه]

پاشا: ئەم ئاخو داخه‌ت كیشه‌یه‌ك ده‌نوینێ. ئەو هه‌ناسه‌ قوولانه، ده‌بێ ئاشكرای بکه‌ی. ئیمه‌ مافی ئەوه‌مان هه‌یه‌ پێ بزاین. كوربه‌كه‌ت له كوتیبه‌؟

مه‌له‌كه‌ [روو له‌ روزینكرانتز و گیلدینیسیتیرن]: ئەم شوینه‌مان بو ماوه‌یه‌كی كورت له‌به‌ر چۆل بکه‌ن. [دوو پیاوه‌كه‌ ده‌چنه‌ ده‌ری]

ئاخ! سه‌روه‌ری خۆم! چم به‌دی كرد ئەمشه‌و!

پاشا: چی، گیرتروود؟ هه‌ملیت چیه‌تی؟

مه‌له‌كه‌: شیت و هه‌كو زه‌ریا و زریان كه‌ پێك هه‌لده‌چن بزائن كام به‌هیتزرن. له‌ حاله‌ هه‌لژله‌كاوه‌كه‌یدا، له‌ په‌نا‌ی پارده‌كه‌وه‌ گوتی له‌ خسه‌خشی بوو؛ شیرێ لێ كیشا، هاواری كرد: مشك، مشك! و به‌میشکی شلیویاوی شاتاولی هینایه‌ سه‌ر ئەو پیره‌ پیاوه‌ پاكه‌ كه‌ پارده‌ی گرتبوو و په‌لی كرد.

پاشا: ئای! چ جه‌نایه‌تییکی قورس! جا خو ئیمه‌ش له‌وئ بواين، شیتالی ده‌كردین. وێل و یاخیبوونی پر مه‌ترسییه‌ بو هه‌مووان. هه‌ر بو خۆبشت، بو ئیمه‌، بو هه‌موو كه‌سێ. ئەي هاوار، ئەم خۆنێژانه‌ چۆن پاكانه‌ بكری؟ هه‌ر له‌ ئەستۆی ئیمه‌ی ده‌خه‌ن؛ ده‌لین:

ده‌بوا مه‌یدانی پیتی نه‌درا، زنجیر بکدرابا و گه‌نجیکی وه‌ها شیت، له‌ خه‌لكی دوور بپاریزرا. به‌لام ئیمه‌ خۆشه‌ویستیمان هینده‌ زۆر بوو نه‌مانده‌زانی رینگای چاك كامه‌یه؛ به‌لكو وینه‌ی گیرۆده‌ی نازاری ئاوووبه‌ر، بو به‌رگری له‌ دركاندنی هیشتمان بژیوی ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر شاده‌ماری ژین. ئیستا بو كوی چوه‌؟

مه‌له‌كه‌: بو شاردنه‌وه‌ی لاشه‌كه‌ كه‌ كوشتوووه‌تی و شیتیه‌كه‌ی وه‌كو زێر له‌نیو ئاسنه‌واله‌دا جوان له‌سه‌ریه‌وه‌ ئاشكرایه‌. ئەسربین ده‌رپژی بو ئەوه‌ی رووی داوه‌.

پاشا: لاوه‌سا، گیرتروود، وازیته‌! هه‌رکه‌ تیشکی خۆر لووتکه‌ی کپوه‌کانی ئەنگاوت، به‌كه‌شتی به‌رپێ ده‌که‌ین. ئەو هه‌ول هه‌ول هه‌ول شیتانییه‌ش، ده‌بێ به‌پشتمیری پاشایه‌تیمان و شاره‌زایانه‌ هه‌م بپشارینه‌وه‌ و هه‌م لێی ببورین. ئەهه‌ی، گیلدینیسیتیرن!

[روزینكرانتز و گیلدینیسیتیرن دینه ژووری]

هاوه‌لان هه‌ردووكتان، بچن و چهند شاریکار خپکه‌ن. هه‌ملیت له‌ سه‌رشیتی پولونیوسی كوشتوووه‌ و ته‌رمه‌كه‌ی له‌ ژووره‌كه‌ی دایکی گواسته‌وه‌ته‌وه‌. سا بچن ببیننه‌وه‌؛ نه‌رمی له‌گه‌ل رابین و لاشه‌كه‌ش به‌رنه‌ كه‌لیسه‌ تکه‌یه‌ په‌له‌ی بو بکه‌ن.

[هه‌ردووکیان ده‌چنه‌ ده‌ری]

وه‌ره‌ گیرتروود! ئیمه‌ش بپارا پیاوانمان بانگ ده‌که‌ین؛ هه‌م له‌ مه‌به‌ستمان تاگه‌داریان ده‌که‌ین و هه‌م له‌وه‌ی كه‌ ناوه‌خت رووی داوه‌ كه‌ چاوو‌راوی به‌سه‌رانسه‌ری جیهاندا - وه‌كو توپ چۆن رپك و راست نیشانه‌كه‌ی ده‌پیکێ - گولله‌ی نارای ده‌هاوێژێ؛ به‌ش نپوی ئیمه‌ی وه‌به‌ر نه‌که‌وئ و له‌ هه‌وا‌ی هه‌ره‌ نه‌به‌ز بکه‌وئ.

ئای! ده‌با بچین. گیانم ئاخینراوه‌ له‌ په‌شواوی و په‌ریشانی.

[ده‌چنه‌ ده‌ری]

شانۆی دوو - دالانی له قه‌لادا

[هه‌ملیت دیته ژووری]

هه‌ملیت: به‌هیمنی شاردمه‌وه.

گیل‌دینیستیرن [له ده‌روه‌ی شانۆ]: هه‌ملیت! جه‌نابی هه‌ملیت!

هه‌ملیت: جا هیدی به! ئەو ده‌نگه چیبه؟ کتیه بانگ ده‌کا، هه‌ملیت؟ ها، ئەوا دین.

[روزینکرانتز و گیل‌دینیستیرن دینه ژووره‌وه]

روزینکرانتز: چت کردوه، قوربان! له تهرمه‌که؟

هه‌ملیت: خلتویاری خاکم کرد؛ که له خۆیه‌تی.

روزینکرانتز: پیمان بلتی له کوتیه، با له‌وی هه‌لیگیرن و بو‌که‌لیسه‌ی به‌رین.

هه‌ملیت بروا مه‌که‌ن؟

روزینکرانتز: بروا به‌چی؟

هه‌ملیت: که ده‌توانم بو‌کتوه رازدار بم و بو‌خۆم نه‌بم^(۱). له‌وه‌ش لا، چۆن

ژبه‌ر پرسپاری هه‌ورکی ده‌که‌وم، چ په‌رسفیک له لایه‌ن کوپی

پاشاوه ده‌بی بدریتته‌وه؟

روزینکرانتز: ئەمن به‌هه‌ورک ده‌زانی، قوربان؟

هه‌ملیت: ئا، ئەفه‌ندی! که ره‌زامه‌ندی پاشا و ئەمر و ئەنعامه‌کانی

هه‌لده‌مژی. دیاره خزمه‌تکارانی ئەوتۆ له ئاکامدا جوانترین خزمه‌ت

به‌پاشا ده‌که‌ن؛ وه‌کو مه‌یون له‌بن هاروی رایان ده‌گری، له پیشدا

بخوسرین و له ئەنجامدا قوت بدرین. کاتی به‌نیازی به‌ره‌می

شوقارییه‌کانتانه، لیتانی داده‌گوشی و وه‌کو هه‌ورک دیسان وشک

هه‌لده‌چرووسین.

(۱) ئاشیره‌ت به‌و به‌لینه‌یه که دابووی په‌نامانیان له‌کن پاشا نه‌درکینن.

روزینکرانتز: لیتان تیناگه‌م، قوربان!

هه‌ملیت: جیی شانازیمه، ته‌نیا قسه‌ی نه‌گه‌ویسه ویستی گوتی نه‌فامانه.

روزینکرانتز: قوربان! ده‌بی به‌ئیمه بیژن تهرمه‌که له کوتیه و له‌گه‌لمان

رێکه‌ون بو‌خزمه‌تی پاشا.

هه‌ملیت: تهرمه‌که له‌کن پاشایه؛ به‌لام پاشا له‌کن تهرمه‌که نییه. پاشا،

پووشیکه.

گیل‌دینیستیرن: پووشیکه، قوربان؟

هه‌ملیت: پووشیکه له پووج. کو‌له‌پینچم بکه‌نه کن پاشا. رتیوی کو‌له‌ی

گرتووه و تاژی شوپینیان گرتووه.

[ده‌چنه ده‌ری]

شانۆی ساییه م - ژووری پاشا

[پاشا دیتنه ژووری]

پاشا: ناروومه بییینهوه و تهرمه کەش بدۆزنهوه. چەندە دلتۆقینەرە ئەو
هەتیوه ویل دەگەرێ. بەلام ناشکرێ زاکونی زۆرداریشی بەسەر
دابێم. خۆشەویستی خەلکیکی بێ میشکە کە لایەنگرییان نەک
لەسەر فامە، بەلکو بەچاوه. لە شوێنیکیشدا کە ئەو باوه، سزای
تاوانبار لە چاوه گیردرێ و تاوانەکە هیج. جا لەبەرئەوهی کە
هەموو شتییک ئاسایی و ئارام بچیتە پیشەوه، ئەو دوورخستنهوهیه
دەبێ و نیشان بەدا دەسی دەسی درەنگیشی لەسەر کراوه. ئەو
دەردە بێ بگاری بلاوه دەکا، دەرمانی بێ بگاریش چاری دەکا، یان
هەر چاری نایەت.

[روزینکرانتز دیتنه ژووری]

چ بووه؟ چ کراوه؟

روزینکرانتز: قوربان! ناتوانین لێی بکیشینهوه لاشەکە لە کوێدا حەشار
داوه.

پاشا: ئەو خۆی لە کوێیە؟

روزینکرانتز: لە دەری، قوربان! لە ژێر چاوه دێرییه، تا فەرمانی جەنابت چ
بێ.

پاشا: بەرێ بکەنه ژووری.

روزینکرانتز: ئەهه، گیلدینیستیرن! سەرورەم بەرێ بکە ژووری.

[هەملیت و گیلدینیستیرن هاوڕێ پاکاران دیتنه ژووری]

پاشا: ها، هەملیت! پولونیوس لە کوێیە؟

هەملیت: لەسەر شامە.

پاشا: لەسەر شامە؟ لە کوێ؟

هەملیت: نەک خەریک خواردن بێ، خەریکە دەخوێ. جەماوەریکی کرم و
کرمۆکە دیای سیاسەت روویان تی کردووه، کرمۆکە مرۆف
رێنموونیەتی بۆ چۆن خواردنی. ئیمە گیانەوه رانی تر قەلەو دەکەین
کە خۆمان قەلەو بکەین و خۆمان قەلەو دەکەین بۆ کرمەکانی نێو
خاک. خونکاری قەلەو و سووالکەری لەر دوو جۆر خواردن: بەلام
لەسەر یەک سفره. پاشینه ئەوهیه.

پاشا: بەداخهوه! بەداخهوه!

هەملیت: بگره پیاو ماسییهک بە کرمی - کە لە پاشایهک خواردی کردووه -
راو بکا و ماسییهکەش دەخوا، لە حالیکدا ئەو ماسییهش لەو
کرمە خواردووه.

پاشا: مەبەستت چییه لەو قسانه؟

هەملیت: هیج! جگه لەوهی کە پیتان بەسەلمیتم دوور نییه پاشایهک برۆا
بەزک و رێخۆلەیی گەدایهک دا.

پاشا: پولونیوس لە کوێیە؟

هەملیت: لە بەهەشتە! راسپێرن دیتنی بکەن. ئەگەر راسپاردەکە تان لەوی
نەبیینییهوه، خۆتان لە شوێنیکێ تردا لەدوی بگەرێن. ئەگەریش
یەک مانگی پێچوو و نەتانینییهوه، لە پێپیلکەیی بالەخانەکەوه
کە دەچیە سەری، بەبۆن هەستی دەکەیی.

پاشا [روو له پاکاران]: بچن لەویدا شوێنی هەلکەن.

هەملیت: ئەمیش لێرەدا چاوهروانه تا دیتنهوه.

[پاکاران دەچن]

پاشا: هەملیت! لەبەر ئەو کاره، بەتایبەت لەبەر سەلامەتی خۆت - کە
لامان هەر بەو رادەیه گرینگه و بەداخین بۆ ئەوهی کە لیت قەوماوه
- پێویستە گورج وەکو گلپەیی ناگر بەرپیت بکەینه شوێنیکێ تر.

دەسبەجی هیملیت. بۆم جیبەجی بکە ئینگلیز؛ چونکە وەکو یاو
خوینم تاو دەدا، دەبی تۆ دەرمانکەری گیانم بی، تا دلنیا له
ئەنجامی ئەو کارە نەبم، خویشی و خوشحالی قەت رووم تیناکا.

کەوابوو خۆ تەیار بکە. کەشتی ئامادەییە و باش لە بار هەلەکا،
هاورپیان چاوەرپین و هەموو شتی روو له ئینگلیز چەماوە.
هەملیت: روو له ئینگلیز؟

پاشا: نا، هەملیت!

هەملیت: چاکە.

پاشا: هەرواش دەبی، ئەگەر لە مەبەستەکانی ئیمە ئاگەدار بی.

هەملیت: فریشتەیک دەبینم کە لەوانە ئاگەدارە. بەلام، دەی، با پیکەوم
بۆ ئینگلیز. خودات لەگەڵ، دایە گیان!

پاشا: ئەی لە باوکی خوشەویست، هەملیت! مالاوایی ناکە؟

هەملیت: هەر دایکم. باوک و دایک و ژن و میردن، ژن و میردیش هەر
پەیکەرێکن؛ کەوابوو هەر دایکم.

وهرن، روو له ئینگلیز!

[دەجێتە دەری]

پاشا: شوینی بگرن، پێ بەپێ. کشتی بکەن تا لە کەشتی هەلۆزێ.
درەنگ نەکەن؛ ئەمشەو دەبی شوینبەر بکری. دە بچن! هەموو
شتتیک هەر بەو چەشنە دیاربکراوە و دیار دەی لەسەر نراوە
بەئەنجام بگات. تکایە پەلە بکەن.

[روزینکرانتز و گیلدینیسستیرن دەچنە دەری]

جا، ئینگلیز! ئەگەر تۆ لە عەشقی من، رەبەق ریز بگری؛ چونکە
هیزی بەربلاوم ئەو هەستەیی لە دلت داناوە و هیشتا جیبی
زامەکانی شیرێ پاشای دەفمارک لەسەر لەشتەو سوورن و سارپێژ
نەبوون و بی خورتی بەرتیلیمان دەدەیت، ناکری فەرمانی
حکوومەتیمان سارد وەرگیری کە بەراشکاوی لەسەر چەند دێر
راگەیاندراو و بەگشتی جەخت لەسەر یەک خالە: مەرگی

شانۆی چوار - دهوروبه‌ری قه‌لای ئیلسینور

[فورتینبراس و له‌شکره‌که‌ی دینه‌ سهر شانۆ]

فورتینبراس: ده‌بچۆ، سهرکرده! له‌ لایه‌ن منه‌وه‌ ریزی پاشای ده‌مارک بگره‌، پیتی بلتی له‌سه‌ر ئیزن فورتینبراس ده‌یه‌وئ له‌شکره‌که‌ی - به‌پیتی به‌لینمان - له‌ مه‌لبه‌ندی ژێر ده‌سه‌لاتی تیپه‌رینتی.

قه‌راه‌که‌شمان بۆ یه‌کگرته‌وه‌ ده‌زانی؛ نه‌گه‌ر جه‌نابیان ئاره‌زوومه‌ندی چاوپتیکه‌وتن بن، ئه‌رکمان له‌ خزمه‌تییدا جیبه‌جی ده‌که‌ین و ئاگه‌داریان ده‌که‌ین.

سهرکرده: سهر له‌ پیتی فرمانم، قوربان!

فورتینبراس: له‌شکر له‌سه‌رخۆ ریکه‌ون.

[هه‌مووان ده‌چنه‌ ده‌ری جگه‌ له‌ سهرکرده]

[هه‌ملیت، روزینکرانتز، گیلدینیستیرن و چه‌ند که‌س دینه‌ سهر شانۆ]

هه‌ملیت: چۆنی، جه‌ناب! ئه‌وانه‌ هه‌یزی کین؟

سهرکرده: هه‌یزه‌کانی پاشای نوروین، ئه‌فه‌ندم!

هه‌ملیت: له‌سه‌ر چ مه‌به‌ستی، قوربان! تکایه‌؟

سهرکرده: له‌ دژی به‌شی له‌ پۆله‌ند.

هه‌ملیت: فه‌رمانده‌ریان کتیبه‌، قوربان؟

سهرکرده: برازای پاشای پیری نوروین، فورتینبراس.

هه‌ملیت: جا به‌ته‌مای سه‌رانه‌ری پۆله‌ندن، ئاغا! یان به‌شیکێ سنووری؟

سهرکرده: راسته‌که‌ی و بی باریکرتیسی، بۆ ده‌سکیشان به‌سه‌ر به‌شیکێ

بچووکێ ئه‌و خاکه‌ ده‌چین که‌ هه‌یج که‌لکێکی نییه‌ جگه‌ له‌

نیوونیشان. [ئه‌من بۆ خۆم] به‌پینج فلسیش، هه‌ر پینج فلس

به‌کری نایگرم؛ زیاتر له‌وه‌ش بۆ نوروین یان پۆله‌ند، گه‌ر

نه‌ختیش مامه‌له‌ بکری، بایه‌خی نییه‌.

هه‌ملیت: که‌وابی، پۆله‌ندییه‌کان قه‌ت بۆ پاراستنی رانا به‌وه‌.

سهرکرده: با، هه‌ر ئیستاکه‌ش پینگه‌ و بنکه‌یان لێداوه‌.

هه‌ملیت: دوو هه‌زار گیان و بیست هه‌زار پاره‌ کیشه‌ی که‌ لاوه‌یه‌ک

چاره‌سه‌ر ناکه‌ن! ئه‌مه‌ به‌هۆی دومه‌لی ئامله‌ و ئاسایشی به‌رفراوانه‌

که‌ له‌ ناوخۆه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ و له‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌یج سونگه‌یه‌ک نانوینت

که‌ مرۆف بۆچ ده‌مری.

به‌رپزه‌وه‌ سوپاست ده‌که‌م، جه‌ناب!

سهرکرده: خوات له‌گه‌ل، ئاغا!

روزینکرانتز: ده‌کری تکاتان لێ بکه‌م ری که‌وین، قوربان؟

هه‌ملیت: ئه‌من زوو خۆ ده‌گه‌نیم. ئیوه‌ تۆزی بکه‌ونه‌ پێشه‌وه‌.

[هه‌مووان ده‌چن جگه‌ هه‌ملیت]

چلۆن هه‌رچی ده‌بینم له‌ دژم ده‌دوی و له‌سه‌ر ئه‌و تۆله‌ تاساوه‌ دنه‌م

ده‌دا! جا مرۆف چیه‌، ئه‌گه‌ر به‌ره‌م و به‌هره‌ی ژبانی هه‌ر خورده‌

خوره‌سه‌ بێ؟ چوارپه‌لێکه‌ و چی تر نه‌. بێ گومان ئه‌وه‌ی که‌ به‌وه‌ها

هزر و بیرتکه‌وه‌ خولقاندوویه‌تین و هه‌یزی دیتنی داها توو و

رابردووی پێ داوین، ئه‌و توانا و ئه‌ندیشه‌ خودا وینه‌یه‌ پێ نه‌داوین

که‌ له‌ گیانماندا قه‌وزه‌ و که‌زی لێ بکه‌وی و بێ که‌لک هه‌لگه‌ری.

جا، چ بیر لێبراو بیه‌کی چوارپێ وینه‌یه‌؛ چ دله‌ راوکییه‌کی له‌ ترس

رواوه‌ که‌ له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ هه‌نده‌ به‌وردی بیر ده‌که‌مه‌وه‌؟

بیرکردنه‌وه‌یه‌ کیش که‌ چوار کوته‌ و ته‌نیا کوتیکێ له‌سه‌ر ئاوه‌زه‌ و

سێ کوتی تری ترس و دله‌ کوته‌؛ نازانم بۆچی هه‌ر ده‌ژیم بێژم «ئه‌و

کاره‌ ده‌بێ جیبه‌جی بکری». ئه‌نگیز، ئیراده‌، ئاهیز و ئامراز

کردنیشم هه‌یه‌. ماناگه‌لی گه‌وره‌، وینه‌ی ئه‌رز، دنه‌شم ده‌ده‌ن.

شایه‌ تیبه‌که‌شی هه‌ر ئه‌م له‌شکره‌ به‌رفره‌ و ته‌یاره‌، سهرکرده‌که‌یان

شازادەيەكى ناسكۆلە و نەرموو، گيانى پفدراو لە پياوھەتییەكى خودا پێداو دەمەگالته دەكا بەوھى قسەت بێ و بەچاو نەبیینى؛ گيانى دەرفەنا و بێ بەقاي دەدا لە ھەر چى چارەنووس، مەرگ و مەترسى دەوێرن پرووى تى بکەن، تەنانەت لەسەر توکڵ ھێلکەيەك. مەردى راستەكى لەوھدا نىيە نەجوولیتەوھ گەر ھۆبەكى پتەوت نەبێ؛ بەلکۆكە شەرەف ھاتە کايەوھ، دەبى لەسەر پووشیکيش شەر ھەلگرسینى.

جا چۆنە ئەمن خۆم گير داوھ؛ بابم کوژراوھ؛ داىكم داوینى پيس ھەلگەراوھ، خرۆش کەوتووھ لە خوین و بیرم و ھەر دەس رادەگرم ھەمووى دامرئ؛ لە حالیکدا، شەرمەزار بەخۆم، مەرگی ناشکرای بیست ھەزار پياو بەچاو دەبینم لە پى خەيال و تەنيا بۆ خاتر ناوبانگ دەرکردن روو لە گۆرەکان، وەھا ریبان گرتووھەر دەلبى بۆ نىوى پى خەويان دەچن. شەرکردن لەسەر چەپالە ئەرزی کە جىگای نىيە بۆ ئەو کۆمەلە دەس بکەنەوھ و بەس گلکۆ و گۆرى لى نابیتەوھ تەرمیان داپۆش؟ ھا، لە ئیستاوھ، بیرم خویناوى ھەلگەرتنم، دەنا ئیتر پوولتى بايەخم نىيە!

شانۆى پینچ - ئیلسینور - ژوورى لە قەلاد

[مەلەكە، ھورەيشیو و پياوئىكى پاىبەرز دینە ژوورى]

مەلەكە: ئەمن قسەى لەگەل ناکەم.

پياو: پى داگرە بۆ دینتى جەنابتان. بەراستى شىواوھ؛ رۆحى ئاتاجى دلخۆشى دانەوھیە.

مەلەكە: چىيەتى؟

پياو: زۆر باسى بابى دەكا؛ دەلتى بیستووێه دنیا دەلەسەى لىيە، كولوزە و نوزەيە و لەسەر دل دەدا. گومان ھەلخەر لەسەر ھىچرپوچ دەچلەكیتەوھ، بەگومان وشك قسان دەكا و قسەكانیشى مانایان ھەيە، بەلام نىوھ و ناتەواو. وتەكانى ھىچ نین؛ بەلام تىكەل و پىكەل دوینەكەى، گوێگران ھان دەدا رىكییان بىن؛ نىشانەى بۆ دانین و وشەكانى ھاودەنگى بیروپراى خۆيان لەپال یەك دەچن؛ بەچاو داگرتن و ئاشیرەت و دەسبادان حالییان دەكا شتىك ھەيە كە بىرى لە سەرەوھ خەرىك بکەن. گەرچى ئەو شتە جىي متمانەش نەبى، زۆر نالەبارە.

ھورەيشیو: باشترە قسەى لەگەل بکرى؛ دەنا ھەرزەتۆو لە بیروباوهرى ئاژاوەگىران دەپژینى.

مەلەكە: بابیتە ژوورى.

[پياوھەكە دەچیتە دەر]

مەلەكە [لەبەرخۆیەوھ]:

روح فاسیدە و پاژینەى گوناح ھەر فەسات دەبى
گوناح كافی دى پى وایە ئیستا كارەسات دەبى
لە گاس و گومان ھیندە لەم پرە و كیرە لە پەتكى
تۆمەیدركیتە خۆى لە ترساندا دەلەرى و دەتكى
[ئوفیلیا، پەرت و پەرتشان دیتە ژوورەوھ]

ئوفيليا: له كوتيه، جوانه مهلهكهى دهمارك؟

مهلهكه: ئادهى چۆنى، ئوفيليا؟

ئوفيليا [بهلاواندنهوه]: چۆن بى ئهوينى راست و پاك ئيتت

جيا بكه مهوه له ئهوينى تر؟

به پيچ و كلاو و ئاسا و عاباكهى

به سۆلى سه ر پى و پاله و پيلاكهى

مهلهكه: داخه كه، خانمه خاسه كه، ئه و نه غمه بۆ چييه؟

ئوفيليا: چى ده فهرمووى؟ نا، تكايه سه ر نجم بدن.

[بهلاواندنهوه] خانم! مرد و چوو ئه و مرد و چوو

له ژوور سه ريه وه گيا روو او

له خوار پييه وه به ردى دانراوه.

ئهى هاوار!

مهلهكه: نا، ئوفيليا! نابى.

ئوفيليا: تكايه گوى شل بكه.

[بهلاواندنهوه] كه فنه كهى سپى به فرى كوستان بو...

[پاشا ديتنه ژوورى]

مهلهكه: به داخه! سه يرى بكه، قوربان!

ئوفيليا [بهلاواندنهوه]:

له گول و خونچه پازاوه و جوان بو

كه تهرمى ره وان كرا بۆ سه ر خاك

هاورپى نه كرد بارانى ئه سرين ئه وينىكى پاك.

پاشا: چۆنى، خانمه جوانه كه؟

ئوفيليا: باشم. خودا خه يرتان بدا! ده لىن بايه قوش كچى نانپاتى^(۱) بووه.

(۱) له چيروكاندا هه يه كچى نانكه رىك نانى به مه سيح نه داوه و به شيوه ي بايه قوش

هه لگه راوه.

ئهى خودا! ئيمه ده زانين چين؛ به لام نازانين چۆن ده بين.

به ره كه تى خودا له سفره و خوانت.

پاشا: شىت و ليوه ي باوكييه تى.

ئوفيليا: تكايه له و با به ته وه باس نه كه ن؛ به لام كه پرسى اريان كردن

مانا كه ي چييه، ئه و ديان پى بلين.

[بهلاواندنهوه]: سبه ينى رۆژى فه لىنتاينمانه

له كاتىكى زوو له و به ريه يانه

ئه من كى رىكى به ر په نجي ره كه ت

چاوهرىم بيمه فه لىنتاينه كه ت.

كوپ را ده بيت و به رگى ساز ده كا

ده ركى ژووره كه ي له روو باز ده كا

كچ داوه ت ده كا به فهرموو فهرموو

كه چوو به كچى له وى ده رنه چوو

پاشا: ئوفيلياى جوان!

ئوفيليا: به راستى نابى؛ سوندى له سه ر ناخۆم. به لام هه ر ده بى دوا بى پى

بينم.

(**) سوتندم به مه سيح به وه ي چا كه يه

شه رميش شه رمه سار روو حه ياكه يه

وا لاوه كو ران كچ دلگه رم ده كه ن

ته نيا بۆ ئه وه ي به مه رام بگه ن

(**) ئه و پارچه ده ق به ده قى ئىنگليزى به كه ي وه رنه گى رداوه ته وه به لام مانا و مه به ست

هه ر پاريزراوه.

به خودای سویند جیگای سه رکۆنه

کچ گوتی:

به ره له وهی که من بئیمه داوینت

وادهی شاییت دا کوانی به لئینت؟

کوچه هاته جواو:

شاییم بۆت ده گرت به هه تاو سوینم

گهر خۆت نه خستبای زوو له داوینم

پاشا: چ ماوه یه که وای لیهاتوووه؟

ئوفیلیا: به هیوام هه موو شتی به خوشی هه لگه ری. ده بی نارام و هئیمن بین؛

به لام من ناتوانم نه گرییم که وه بیرمدا دی به گلکۆی ساردیان

ده سپارد. براهه بئیم ناگه دار ده بی؛ ئیتر سوپاسی هاو ده نگیتان.

وه ره، کاشه وانه کهم! شه و باش، خانمه کان! شه و باش خانمه جوانه کان!

شه و باش! شه و باش!

[ده چیتته ده ری]

پاشا: شوینی بگرن نهنگ. چاک له بهرچاو بی، تکایه.

[هوره بئیسو ده چیتته ده ری]

ئاخ، نه وه نارای خه میکی قووله، هه مووی له مه رگی بابیه وه

هه لده قوولتی. ئای! گیر ترود! گیر ترود! که خه م و خه فهت روو له

پیاو ده کهن، یه که له شوین یه که و شو قار ئاسایی نایه ن؛ به لکو

به کۆمه ل له شکر خه ده کهن.

یه کهم کوزرانی بابی نه و کچه، پاشان کوره کهت چوو، که هۆی

ناردنی له سه ره دادگه ری ئییمه و گه نه کاری خۆی بوو. جا

سه ره لیشی وای خه لک و هزر و خه یالی ناخار و ناحه ز که

میشکیانی داگرتوووه و سرتسه رتبان بۆ مه رگی پولونیوسی چاک،

که واپه ل په ل و به وسکت وسکت نه سپه رده مان کرد، بلاوه.

ئوفیلیای به سه ته زمان، داماو هه لگه راوه و بیبری لی براوه، جا

ئیمه ی مرۆف که بیرمان لی برا هه ره نه خشیک یان چوارپایه کی

ته واین؛ له دواییش و له سه ره هه مووی نه مانه ش، براهه ییشی له

په ناوه ها تووه ته وه له فه ره نسسه. خواردنی خه یاله و له ته مددا

گیراوه. وزه وزیش بۆ تووش کردنی گوئی به قسه ی چلکینه ره سه باره ت

به مه رگی باوکی کهم نییه گومانیش نییه بی به لگه و پرتۆ نه م گوئی

بۆ نه و گوئی بوختان بۆ ئیمه ش هه لده به ستن.

ئاخ! گیر ترودی ئازیم! نه م به سه ره اتانه وه کو تفه نگی سه ره پر له

چه ند لاوه نه که مه رگی، سه د مه رگم پی ده چیتن.

[ده نگی هه را و هاوار دی]

مه له که: نه ی هاوار، نه و ده نگه چیه ؟

پاشا: پاریزه ره سو بئیه کانم له کوین؟ ئاگاتان له ده رگا که بی!

[راسپارده یه که دیتته ژوو ری]

چ خه به ره؟

راسپارده: خو ده ریاز کهن، قوریان! زه ریا هینده هه لمالاو، هه لئایه به سه ره

لیواره که بیدا و زه ویوزاری ده و روبه ری هینده زاله به ره هه لئامتری

که له یرتیبسی لاو - سه ره کرده ی لاریگه ران - نه فسسه ره کانی

جه نابتان ده تارینی. گه لی یاخی پئیشه وای بانگ ده کهن و

ده لئی جیهان سه ره له نوئی ساز کراوه، بنچینه و ره گه ز له بییر

کراوه، دابونه ریت نانس، درۆشه و دژوینی هه مه جو ره ده ده ن،

به ره ز هاوار ده کهن:

«هه لئیده بئیرین له یرتیبسی پاشا بی.» هه ر کلاو و ده سمال، ده س

و زوانه به ره ز به ره و هه ووران را دبنه وه و سه ره جه م پیکه وه هه ر

دەيلتېنەوہ:

«ھەر دەبى لەيرتېس پاشاى ولات بى. با لەيرتېس شا بى»

[دەنگ دېتە ژوررى]

مەلەكە: چەندە لەسەر ھەست لەسەر شتى پەست ھاواريان بەرزە. ئاى!

ئەمە لە رى لادانە. ھەى سەگە سېلەكانى دەماركى!

پاشا: دەرکەكانيان شكاند.

[لەيرتېس و چەند كەس دېتە ژوررى]

لەيرتېس: پاشا لە كوتتېە [رۆو لە ھاورېتيانى] ئاغايان، ئىو ھەمووتان

لە دەرى راوہست.

ھەمووان: نا، با بېتېنە ژوررى.

لەيرتېس: تەكايە! ئېزن بدەن.

ھەمووان: باشە، باشە.

لەيرتېس: سوپاستان دەكەم. دەرگاكە بپارېزن.

[لايەنگرانى لەيرتېس دەچنە دەرى]

ھەى پاشاى پېسەلە! باوكم بەرەوہ.

مەلەكە: لەسەرخۆ، لەيرتېسى ھېژا.

لەيرتېس: ئەو دلۆپەى خوتېنم كە لەسەرخۆ بى، بەزۆلم دەزانى؛ دەنگى بى

نامووسى لە بابم دەكا؛ تەنانەت داخى دوخمانېش لەسەر دېمەنى

پاك و بى پەلەى داىكېشم دەنى.

پاشا: ئەو ھۆى چىيە، لەيرتېس! ياخيگەربىيەكەت ھىندە دېئاسا

دەنوئىنى؟ وازى لى بېتە گىرترودا! بابەتى ئېمە ترسېكت نەبى.

پارېزەرى ئاسمانى وھا قەلايەكى لە دەورەى پاشا ھەلداوہ كە

غەدر و خەيانەت ھەر لە دوورەوہ چاو دادەبېرى لەوہى كە بىكا و

ھەولتى پى نادرى بەمەبەست بگا. جا بلتى بزەنم لەيرتېس! بۆ وھا

تېكھالائوى؟

وازى لى بېتە گىرترودا! قسە بكة، پىاوا!

لەيرتېس: بابم لە كوتتېە؟

پاشا: مردووہ.

مەلەكە: بەلام نەك بەدەستى پاشا.

پاشا: بەھىلە داواى مافى بكا.

لەيرتېس: چۆن بوو كە مرد؟ نابم بەكايەى دەس. ئەمەگ و سەر

دەسپېرداويشم بەجەھەننەم! سوئند و پەيمان بەتوون و تەوہس!

حورمەت و حەيا بەچالە قووتە! لە نوور و نقرەش ھىچ باكم

نېيە. تا لەسەر ئەم خالە راوہستاوم، دونيا و قىامەت لە چاوم

ونە با بېت ھەرچى ھات؛ تەنيا بەتەواوى تۆلەكردنەوہى بابم

دەوى.

پاشا: كى بەرۆكت دەگرى؟

لەيرتېس: كەيفى خۆم، نەك تەواوى جىھانىش. بۆ دەس و دەسەلاتېشم

وايان دەس پىتوہ دەگرم - با زۆر كەمېش بن - رى درىژ بېرن.

پاشا: لەيرتېسى چاك، ئەگەر پىت خۆشە راستەقىنەى مەرگى باوكى

ئازىزت بزانى، ئاخۆ ژىرانەيە بۆ تۆلەكردنەكەت - بەختەكى و بى

وردبەونەوہ - لە دۆس و دوژمن، بەرەندە و بردراو دەس بكةيتەوہ؟

لەيرتېس: ھىچ كەسى، جگە لە دوژمنەكانى.

پاشا: دەتەوى بىئاناسى؟

لەيرتېس: بۆ ھاوہلانى، باوہش و باھۆم بەم چەشنە بلاوہ و وئەى قازى

قولېنگ [چۆن سىنگ دەدرى تا بېچوہەكانى لە گىيانى بخۆن

لە برسان نەمرن، خوتېنم لە پىناو گشتيان بەخت دەكەم.

پاشا: ھا، ئىستا وەكو كورپكى چاك و جوامىرپكى راستۆك قسان

دهكەى. ئەمن لە مەرگی بابتدا بى تاوانم و بەراستى لەبەرى
خەمبارم؛ جا وەكو پۆزىش لە پيش چاوانت پرون دەبیتەوه.

[دەنگى دیتە ناو؛ دەلى: با بچیتە ژوورئ]

لەبىرتیس: چىبە ئەوه؟ ئەو دەنگە چىبە؟

[ئوفیلیا دیتە ژوورئ]

لەبىرتیس: ناخ، ناگر! مېشکم وشک هەلقچینە! فرمیسک! حەوت جارتەر
سویراییت دابى و برست و سوّمای چاوم بسینە! بەو خودایە،
تارانى شىتیت وا قورس وەردهگرم، تەرهى تەرازوو تا بن بخەوئ.
ناخ گولالە سوورەى مانگى گولان! کچى نازار! خوشکى دلّوان!
ئوفیلیای جوان!

ئەى خودا، تۆ رابەردارى بىرى جوانە کچى وا چرچ هەلگەرى و
هېزى لى بېرى وەك ژىنى بېرى؟
سروشتى مەروّف كە ئەویندار بى گەلى جوانە و بۆ ئەو جوانىبە
نەختىنەى بەنرخ گيان بەرى دەكا لەدوى ئەو شتەى كە خووشى
دەوئ.

ئوفیلیا [بەلاوانەوه]: دارە تەرم كرا بەكەفنى لادراو لەسەر عوزارى

هەى داخى گران هەى داخى گران داخم گرانە

بارانى فرمیسك لەسەر مەزارى بەخور دەبارى

لاى تۆ خووش، كەفوكى خۆم!

لەبىرتیس: لەسەر خو و رىكوپىكیش هانت بدایەم بۆ تۆلە ئەستاندن هیندە
تاوت نەدەدام.

ئوفیلیا: دەبى بەدەنگ بىلىتى «هەى نخوون بەخت! هەى نخوون بەخت!»
تۆش بانگى بكە «نخوون بەخت».

ئای چەندە بۆ بەرتەوانە جوانە! چىرۆكى خولامە خوئىبەكەىه كەوا
كچى خاوەنەكەى رپاند.

لەبىرتیس: ئەم قسە هىچووپوچانە بى ناوەرۆك نىن.

ئوفیلیا: ئەمە گولالە سوورەىه، بۆ بىرەوهرىبە. تكایە، ئەوینم لەبىرم كە.

ئەوش گول وەنەوشەى فەرەنگىبە، بۆ بىرکردنەوهىه.

لەبىرتیس: وانەىهك بۆ فىروون لە شىت و شەواكیدا بىرەوهرى و
بىرکردنەوهىه، پىتك دىن.

ئوفیلیا: ئەمەش رازىانە بۆ خەلتەکردن، بۆ تۆ بى مەلەكە تاجەملوكیش بۆ
بى ئەمەگى. ئەمەش سدابە، گولى پەژارە و پەژىوانىبە بۆ تۆ بى
پاشا و نەختىكیش بۆ من. لە رۆژانى پىرۆزى يەكشەمبەشدا گولى
گەرانەوه لە گوناحانى بى دەلىن. بەلام دەبى سدابەكەن لەسەر
رەوتىكى جىاواز لەخۆ بكەى لە خەلكى جيات بكاتەوه.

ئەمەش گولە مروارىبە. بەنىازبووم چەپكەىهكیش وەنەوشەت
بدەمى، بەلام كاتى كە باىم مرد ژاكا و ئەوگار هەلگەرا. دەلىن
مردنىكى چاكى كرد.

[بەلاوانەوه] ناخر رابىن^(۱)ى جوان و دلپاکم تەنیا خووشیمە.

لەبىرتیس: بىر و برىن و هەست و تەنانەت ناگرى دۆزەخىش جوان و دلرپىن
هەلدەگەرىنى.

ئوفیلیا [بەلاوانەوه]: تۆ بلىتى دىسان بىتەوه؟

تۆ بلىتى دىسان بىتەوه؟

نا، نا، ئەو تازە مەردوو

تۆش بچى سەرت بنەوه

قەت پروومان تى ناكاتەوه.

ردىنى سىپى وەكو بەفران بوو

سەر و قىزى نەرم وەكو كەتان بوو

(۱) ئوفیلیا لەوتدا كورتەىهك لە بەستەكانى رابىن هوود ئىتەتەوه.

چو به جیتی هیشتین نه ما که یئو به یین
چ فایده ئیتر به خودا بده یین
له خودا داوای به خشینی بکه یین
ههروه ها بۆ رۆحی ته وای مه سیحیه کان، له خودام داوایه.
خوداتان له گه ل.

[ئوفیلیا ده چیتته ده ری]

له یرتیس: ئه ی خودا! به چاوه ی!

پاشا: له یرتیس! ده بی له و خمه دا هاو به شیت بکه م؛ ده نا مافی منت حاشا
کرده وه. ده بچۆ، خۆرا، ژیرترین هاوه لانت هه لبرێره با گوئی شل
بکه ن و له نیوان من و تۆدا داوه ری بکه ن.

ئه گه ر - راسته وخۆ یان په نابا - شوینی ئیمه یان بۆ ده رخستی،
پاشایه تیمان، ژێ و ژیا ئمان، ته وای ئه وه ی کراوه ته ناومان،
به شانازییه وه پیشکەشت ده که یین؛ به لام وانه بوو، تۆ ده بی له سه ر
ره زامه ندی خۆت، هیمن و هیدی گوئی له فه رمان بی و ئیمه ش
هاو باهۆ له گه ل و ره ی تۆ په یمان ده به ستین هه لی سوکنایی رۆحت
پیک بینین.

له یرتیس: به ئی با وای. هۆی مردنی، گورج له په ناوه له خاک کردنی، نه
خه لاتییه ک، نه شوور و شیر، نه یالته به ری بۆ نواندنی که وان
و تیری، بۆ سه ر ته رمه که ی، بی دا بونه ریت بی پرسه گرتن، بی
ژنه فتنی ده نگ شیوه نکردن. ده لیبی له ئاسمانه وه بۆ ئه رز
هاتوه، که ئه من ده بی ئه و نه یییه ئاشکرا بکه م.

پاشا: وا بکه؛ جا له کویدا دهستی تاوان ده رکه وئی، ته وژمی ته وه ری لئ
که وئی.

تکایه! له گه ل و ره.

[ده چنه ده ری]

شانۆی شهش - ژوو ریکی تر له قه لادا

[هوره ییشیو و پاکاریک دینه ژوو ره وه]

هوره ییشیو: کین ئه وانه ده یانه وئی له گه ل م قسه بکه ن؟
پاکار: گه میوانن، قوربان! ده لئین نامه یان پینه بۆ جه نابت.
هوره ییشیو: با بینه ژوو ری.

[پاکار ده چیتته ده ری]

نازانم له کام پارچه ی جیهانه وه، هه واییان گرتووم له لایه ن جه نابی
هه ملیته وه نه بی.

[گه میوانان دینه ژوو ری]

گه میوان: سلاوی خوداتان له سه ر، قوربان!

هوره ییشیو: له سه ر تۆش بی.

گه میوان: یاخوا قوربان! تا ره زای چ بی. نامه یه ک هه یه قوربان! له لایه ن
پاسپارده یه که وه که ئه رکی ئینگلیزی بی درابوو بۆ جه نابت؛
ئه گه ر نیتوتان هورده ییشیو بی ههروه ها که بی گوتراوم.

هوره ییشیو [نامه که ده خویته وه]: «هوره ییشیو! که چاوت به م
نامه یه که وت، هه لی چاوپیکه وتنییک بۆ ئه م پیاوانه له گه ل
پاشا پیک بینه؛ نامه یان پینه بۆ ئه و. ئیمه دوو رۆژمان به سه ر
زه ریاوه بی چوو، زری چه ته یه کی چه کدار ره تی گرتین. که دیان
باده وانه که مان برفیتمان نییه، نازییه تییه کی ناچاری بۆ شه ر
یه خه ی گرتین. له تیکه ه لچونه که دا خۆم له گه میه ی ته ریده کان
هاویشت و هه مان کات دوور که وتینه وه له گه میه که مان و ته نیا
من بووم به بارمته یان. جا ئه م جه ردانه جوامیرانه له گه ل م دا
جوولا و نه ته وه. چاکی ده زانن ده بی چ بکه ن؛ ئه منیش بریاره
برایییان بده مه وه. با پاشا نامه کانم که نار دوومن به دی بکا؛

تۆش گورجوگوڭۆل - چۆن پىياو له دەس مەرگ هەلدى - خو
بگهينه به من. باسى وام لايه كه گویت ژنهفتى زمانت لهنگ
بى؛ گەرچی هیشتا هەر فرهفره سووکه و برستى پیتکان
دۆزکەى نىیه. جا ئەو پىياوه چاکانه بهریت دهکهنه ئەو شوپنهى
که هەم. روزبنکرانتز و گیلدینستیرن ریتی ئینگلیزیان گرتووه
به. سهبارەت بهوانیش زۆرم پىیه بلیم.
«ئەوهى که له خۆتى دهزانی؛ هەملیت».

وهرن پىی پراگه ياندنى نامه کانتان نیشان بدهم و زوو بهزوو
پینموونیم بکهن بۆ لای ئەو کهسهى که نامه کانتان لى
وهرگرتووه.

[دهچنه دهرى]

شانۆى هەوت - ژووریکى تر له قەلادا

پاشا: ئیستا دهبى ویزدانت مۆرى بى تاوانیم له سەردانى و تۆش بهدل،
ئەمن بهدۆس بزانی؛ هەروا که بیستت و گویت ناگه داره، ئەوهى که
بابى پایه بهرزتى کوشت به تهماى گرتنى ژبانى من بوو.

له یرتیس: جوان دیاره؛ بهلام پیم بلین چۆن له دژی ئەو کردهوه هینده
که لینه، ئەو پىياو کوژییه رانه بوونهوه، له حالیکدا ئاسایشتان و
بیراییتان و هەر پتوبستییه کى تر هەلى ده سووراندن؟

پاشا: ئەها، بهدوو هۆى تاییه تی. رهنگه له لای تۆزۆر جى و جۆنگن؛
بهلام لهکن من گه لى گرینگن: مه له که داىکى گىانى! کهم نه و
زۆر، له چاو ئەو داىه و منیش - له سههه ئەمهگ بى یان ئازارى
گىان، هەر کامیکى بى - هینده ژيانم به گىانى مه له که وه به سراوه،
وه کوئه ستیره چۆن هەر له ده وهى دۆزیک ده سوورى، چم له دەس
نايه به دەس ئەو نه بى. هۆى دووه م که بۆچ بۆ مۆلک و میللهت
ئاشکرای ناکه م: چهز و ویستنى له راده به دهرى جه ما وهى خه لک
به رانبهر به وه، که خه له ته کانى له کانىاوى دلپان نوqm دهکن و
وه کو ئەو کانىاوهى گل دهکا به گۆل^(۱)، خه بت و خه تاکه ی به خه یر و
خاسه هه لده گىر نه وه؛ جا تیره کانم بۆ گىر ه لوه که یه کى ئەو تو و توند
نابن - سووک داتاشراون و به ره و پاش روو له که وانه که ی خو م
بازره دهکن و ئامانج ناپیتکن.

له یرتیس: با ئیتر منیش باوکىکى مه زنم له دەس ده چى؛ خوشکم تووشى
شیتى بکرى؛ خوشکى که پله و پایه ی بهر له م رووداوه، له شانى

(۱) له دهقه ئینگلیزییه که یدا هاتوه: وه کو ئەو کانىاوهیه که چیتو دهکا به بهرد. له
سهردهمی ئیلیزابیتییه کاندایا - واته سهردهمی که شکسپیر ژیاوه - باوه ریان وابووه
چه ند کانىاوێک له ئینگلیزدا ئەو گه وشینه یان هه یه.

کیژی هاوتهمه نی خوئی - نهک هر ته او بوو - گهلئ بهرتر و
وینه ی هر نه بوو له رووی دونیاوه. بهلام تۆله ی منیش ها
به دواوه.

پاشا: خهون له خو مه که ئه و بابه ته. ناشی پیت و ابی ئیمه له وه ها که واشه
و کابیتی که نه گومه و نهژی دروس کرابیتین، راوهشی ریشمان
بله رینیتته وه و به گالته و گهمه ی ژبانی بزاین. هینده ی پی ناچن
ئاگه دار ده بی.

ئه من باوکتیم گهلئ خوش دهویست، دیاره خو شمان گهلئ خوش
دهوی. جا هیوادارم تی بگهی و بزانی چی ده لیم.

[راسپارده یه ک به نامه وه دیته ژووری]

چ بووه؟ هه وال چیه؟

راسپارده: نامه، قوربان! له هه ملیته وه. ئه مه یان بو خزمه تی پاشا و
ئه مه شیان بو مه له که یه.

پاشا: له هه ملیته وه؟ کی هیناویه تی؟

راسپارده: گه میوانان قوربان! وایان گوت، بو خو م چاوم پیمان نه که وتووه.
کلادیو به منی داوون و ئه ویش له چه پهره که وه ری گرتوون.

پاشا: له یرتیس! با توش به گوئییه وه بی. به جیمان بیلن.

[راسپارده ده چیتته ده ری]

پاشا ده بخوینیتته وه: «پایه بهرز و بهرپز! با بزانی له هه ریمی ژیر
ده سه لاتتاندان رووت و ره جال دابه زراوم. بو سه یینی داخوازی
چاویپیکه و تنیکم له گهل پاشا هه یه؛ که به خزمه ت گه بيشتم، سونگه ی
- له پیش داوای لیبووردنم هه یه - ئه و له ناکاو و سه مه ره گه رانه وه یه
را ده گه نیم. هه ملیت»

ده بی مانای چ بی؟ ناخو هه موویان گه رابیتته ته وه؟ یان فیل و
ته له که یه و چی تر نه؟

له یرتیس: ده سخه تی ده ناسن؟

پاشا: ئه مه ده سخه تی هه ملیته. رووت و ره جال! له په راویزه که شیدا ده لی،
ته نیا!

ده توانی رینموونییه کم بکه ی؟

له یرتیس: منیش تیدا ماومه ته وه؛ به لام ئیزنی بدهن بیت. زامه که ی دل می
هیناوه ته جو ش؛ هینده بمینم و چا و له نیو چاوی بلیم: «ئه وه تو
بووی وات کرد.»

پاشا: که وایه له یرتیس! چون وای لی هات؟ چون وا هه لگه را؟ با بمینتی،
مل بو فه رمانم که چ ده که یه ت؟

له یرتیس: به لی قوربان! به لام فه رمانی ناشتکردنه وه م نه ده یه ت.

پاشا: مه به ست سوکنا یی دل خوته. ئه گه ر ئیستا گه رابیتته وه - که ده بی له
سه فه ره که ی بکو لیمه وه - مه به ستی و ابی ئیتر ملی پیوه نه تی،
چه شه ی ده که م بو چالاکییه ک، که ئیستا له بیرمدا سه ری هه لدا.
چاره ی لی بیری و چاوی سپی کا. له سه ر مه رگیشی بای لومه هه ل
نه کا. ته نانه ت دایکیشی لی نه پرسیتته وه و به رووداویکی
هه لکه وتی بزانی.

له یرتیس: قوربان! سه ر به فه رمانم. جا خو زگه و اشی نه خشه دارپژن که
رسته ی کاره که من بم.

پاشا: ریک ده قیه تی. له و ده مه وه که لیتره رویشتووی با ست زور کراوه،
ته نانه ت هه ملیتیش زوری بیستووه که چه نده له و تاییه تییه ی
خوتدا شاره زا و زانای. توانا و تانینه کانی ترت به گشتی ئه وه نده ی
ئه و تاکه تواناییه ت لکی ئیره بی له گیانی نه کردووه؛ گه رچی
ئه هوه له لای من بی نمودترینیانه.

له یرتیس: چ تاییه تییه ک، قوربان؟

پاشا: هەر ئەو گولنەنگەى سەر کلاوى گەنجى، که پیتوبستیشە، جلی سووک و سادەیهک که گەنج لە بەرى دەکا که مەتر لە کەوا کە لپۆسى بە ساللاچوو - که بۆ نواندنى سەلامەتى و سەرورەبىيە - پیتکە و تووى نىيە.

دوو مانگ لە مەو پیتش بەرزە پیاویتیکی نورماندى لێرە میوان بوو. ئەمەن خۆم دیومە و سوارانم لە گەل فەرەنسەبىيەکان گەلێ کردوو و دیارە ئەوان لە سواریدا زۆر شارەزان؛ بەلام ئەو گەنجە لەو بابەتەو سىحری دەگیترا؛ هەل دەبەزبىيە سەر زین ئەسپەکە و وەها چارواکەى کەوى خۆى دەکرد تۆ گوتت زگماک لە گەل ئەو ئەسپە ئازا و نەبەزە پۆیان تەراو. ئەو ئەندە بەرز و بەزین کەوتە روو تەنانەت خەون و خەيالى ئەو هەش که من بتوانم ئیشى وا بکەم وە بىرمدا نەچوو.

لەبىرتىس: خەلکی نورماند بوو.

پاشا: ئا، نورماندى بوو.

لەبىرتىس: لەسەر ژبانم، هەر لاموند بوو.

پاشا: ئا، ئا، هەر خۆى بوو.

لەبىرتىس: چاکى دەناسم. ئەو گۆبەرۆک و گەنجى گەلە کەبەتە.

پاشا: ئەویش هەر ئەتوى چاک دەناسىيەو؛ جا راپۆرتىتىکی چاکى سەبارەت بەشارەزايى و شاکارەکانت لە تیکهەلچووندا راگەياندا؛ تەنانەت باسى شىرەوانىت بوو، هاوارى دەکرد: «بەراستى کىيە چاوى لى نەکا، کەسى بتوانى رکه بەریت بکا». سوتىدى دەخوارد شىرەوانەکان هاو نىشتمانى هیز و چەپەر و چاویان نامىنى کە تۆ لە ئاستیان شىر بەگەرتىنى. ئاگە! بەو راپۆرتە وەها چاوى هەملىت چنۆک هەلگەرا، هىچى پى نەکرا مەگەر داخوازی زوو گەرانەو هت بۆ ئەو هى گەمەبەکت لە گەل بکا. جا، ئاکامە کەى.

لەبىرتىس: ئاکامە کەى چ بى، قوربان؟

پاشا: لەبىرتىس! بابت بەلاو خۆشەويست بوو؟ یان وەکو نەخشىک لە

خەم، دىمەنىتىکی بى دلى؟

لەبىرتىس: بۆچ ئەو پرسىبارە دەکەن؟

پاشا: نەک ئەو هى من پىم و ابى بابت خۆش نەدەويست؛ بەلام دەزانم دلەستەن لە زەماندا پرۆسکان دەدا، ئەو هەش دەزانم - بەسەر هاتەکان سەلماندوویانە - زەمان پزىسک و پریشەى ئەوین دەکا بەئاگر. لەنىو شەمالەى ئاگرى ئەویندا جوړە پلێتە یان پىفکى هەبە کە بلێسە کەى دادەنوێنى؛ کە و ابوو هىچ شتىک لەو پەرى چاکەدا وەستاو نامىنى؛ ورە و ورىنگىش - کە دەگاتە ئەو پەرى گەشە - هەر لەخۆبەز رەبەق دادەمەرى. ئەو هى کە وىستمانە بىکەین، دەبى ئەو کاتەى کە وىستمان، بىکەین؛ چونکە «ويست» لە گۆران دایە و بەو ژمارەبە کە زمان هەبە و دەس تى بردن و بەسەر هات هەبە، تووشى پەنگاو و پەککەوتن دەبى؛ جا ئىتر «بریا» گوتن و ئاخ هەلکىشانە کە سوکنايى هینەرە بەلام دل تووش (*) دەکا. کە و ابوو لەزوبەز دەبى ئەو برىنە بنجەر بکرى.

هەملىت دیتەو؛ چت دەسەلاتە کە بسەلمىنى کورى باوکتى نەک هەر بەقسە؟

لەبىرتىس: گەر ووى دا برم؛ لەنىو کلیسەدا.

پاشا: لە راستىدا خۆین رشتن نابى هىچ جىگایەک بە پىرۆز و پارىزراو بزانتى؛ تۆلە نابى هیل و سنوورى بى. بەلام، لەبىرتىسى هیز! ئەم کارە دەکەى؟ لە ژوورە کە تدا دەرک لەسەر خو داخە؛ هەملىت هاتووە تەو، تىدەگا کە تۆ گەراو بىتەو. ئىمە ئەوانەى چاکەت دەبىژن هەل دەخرتىن و دنەیان دەدەین دىسان برىقە بخەن لەو

(*) لەو سەردەمەدا بىریان و ابوو ئاخ هەلکىشان خۆین لە دل دەبرى و تووشى دەکا.

ناوبانگه یه فه ره نسه یه که پیتی داوی؛ له ئاکامدا دیم به دیمستان ده که یین و له سه رتان مهرج ده که یین.

ئهو له بهر بلّحی و ساف و ساده یی ئاگای له حیلله و حه و الله نییه و ورد نابیتته وه له شمشیره کان، جا تو سانا یان توژی دهس ژیر دهست راکیتشه و ئهو شیره بگره لیوه که ی تیژه و به ده سه سخته نی گیانی له تو له ی بابت بکیتشه.

له یرتیس: ئهو کاره ده که م! له سه ره ئهو مه به سه ته نووکی شیره که م نارای ده که م. له ده و اچیه که ده و ایه که م کرپوه؛ گیان پرئ که ته نیا نووکی چه قوی پی ته رکه ی و بکه وئ له له ش و خوینی لی ده رچئ، مه له مه می نییه - ته نانه ت گیراو له هه مووی ئهو گژو گیاهه له که گه وشینیان له تریفه ی مانگ گرتبی - له مردن رزگاری بکا؛ گهر ته نیا قرنجیک له له شی که وتبی.

پاشا: با زیاتر له و باره وه بیر بکه ینه وه. هه لی سه نگیین کام بار بو ئیمه بی زه حمه تتره هه م بو کاته که ی هه م بو که ره سه ی. ئه گهر نه یگرت و پیلان که مان له بهر نه گو می جوولانه وه مان به فشه ده رچئ، باشتر ئه وه یه هه لمه تی نه ده یین. بو یه پیلانمان پازگری ده وئ، یان دوو پیلان بی، که ئه م نه ره خسا ئه ویان به کار بی. جا ئارام بگره! بزانه م چ بکه م. ئیمه مه رجیکه ی مه زن له سه ره تازابیت نه که یین. ئا، ئه وه باشه! کاتئ که به هو ی فرت و هو زی فره گهرم دادین و تینوو یان ده بی - دیاره له رپی ئهو مه به سه ته ئه تو ده بی یارییه که توژی درژ بکه ی - داوای ئاو ده کا. منیش خو شاو یکی هه ره به بو ئنه وه له بهر ساز ده که م - که ئه گهر هه لکه وه خو له ژاروی شیرت لابدا - هه رکه چیژی کرد، به مه به سه ت بگه یین... را وه سه ته بزانه م ئهو هه را چیه ؟

[مه له که دیته ژوو ری]

ها، چ بو وه، مه له که ی جوان؟

مه له که: هه ره نه گبه تییه و پیتی له سه ره شوینی نامه تی ده نی! توند و له سه ره یه ک ره پیمان ده نی. خوشکت خنکا وه، له یرتیس.

له یرتیس: خنکا وه؟ ئه ی هاوار، له کو ی؟

مه له که: شو ره بییه کی پان و به ربلا و له سه ره روو یاریک له سه ره ما رچاو چه تری هه لدا وه؛ وینه ی گه لاکان زوقم لی درا و ورشه و گر شه یان که و تو وه سه ره ئاو. روو له ئهو شوینه، با وه ش پر له گو ل ده که ویتته ری؛ گو لی تاج خروس، چه پکی گه زه نه، گو لی مرواری و ئه ر خه وان در یژ - که شو انکاره ی دلته ر و دلچه ر نیو تکی ناحه زیان بو دانا وه؛ به لام ژنانه ی بی هه سته ئیمه هه ره به قامکی مردووی نیو ده بن - بو هه لپه ساردن چه پکه گو لانی له سه ره شو رایی سه ره لقه کانی، که ده سته له سه ره لقی گیر ده دا، لق له حه سه ره تا خو بشکی نییت و په لی بهر بدا. جا خو ی و ناسکه ده سه که و ته کانی سه ره نخوون ده بنه سه ره روو باره که ی بن شو ره بییه که. کراس و هه وری په خشان له بهری، ما وه یه ک راید ه گرن وه ک په ری زه ریا. له و کاته ده سته کرد به گو تنی کو نه گو رانی! دیار بوو ئاگای هه ره له خو نه بوو. ئه تگوت ئاو ژیه و له ئاو ژیا وه؛ به لام زوری نه خایاند، کراس و گجی قورس داخو سراوی کیژی هه ژاری له سه ره جو لانه ی سه ترانه وه به ره و قوراوی مه رگ نو خانه وه.

له یرتیس: ئه ی هاوار! نیسته خنکا وه؟

مه له که: خنکا وه! خنکا وه!

له یرتیس: ئه وه نده ئاوت له گیان که و تو وه، ئوفیلیای هه ژار، ئیتر من ئه سه رین له چاو راده گرم؛ به لام ئه مانه ش به ش و به ری خو مانه، سه رو شت هه ره له سه ره نه ریتی خو یه. با شه رم پی م بلّح هه رچی پی تی خو شه؛ که ئهو هه سه ره و هه نسکه م لی دو ور که و ته وه، هه سته ژنانه ش لیم ده بیته وه. لای ئیوه خو ش قوربان! و ته م

پیتیه له ئاگر که خه ریکه گلپه بکا؛ به لام داخه کهم ئه و دلّه
نه گوومه دایده مرکینتی.

پاشا: با شوینی بگرین، گیر ترود!
چهنده ده بی ههول بدهم تووره بییه که ی بتاسینم! ئیستا ده ترسم ئه م
به سه رهاته سه ره له نوئی هه لی بداته وه.

ده سا با بچین.

[ده چنه ده ری]

به‌شی پینجه‌م

شانۆی یه‌ک - له قه‌برستانیکدا

[دوو لادییی به‌بیل و زه‌نگن دینه ژووره‌وه]

لادییی ۱: جا ره‌وایه له‌سه‌ر دابونه‌ریتی مه‌سیحی ئەسه‌په‌رده بکری که
ئه‌نقه‌س خۆی خه‌لاس کردووه؟

لادییی ۲: پیت ده‌لیم به‌لئێ! که‌وابوو زووبه‌ گۆزه‌که‌ی بکۆله. به‌رپرس لیبی
کۆلاوه‌ته‌وه و ئەسه‌پاردنی له‌سه‌ر دابی مه‌سیحی بۆ داناوه.

۱: شتی وا چۆن ده‌بی، مه‌گه‌ر بێ ده‌ره‌تان خۆی خنکاندبێ؟

۲: بۆ نا؟ وایان بۆ ده‌رکه‌وتووه.

۱: ده‌شێ هه‌ر له‌سه‌ر بێ ده‌ره‌تانی بووبی، چی تر ناگونجی. چونکه‌ مه‌سه‌له
ئایینییه‌که‌ی وایه: ئەگه‌ر ئەمن ئەنقه‌س خۆ بخنکینم، گوناخیک
لیم پرووی داوه؛ گوناخیش سێ قۆناغی هه‌یه: نیه‌تی له‌سه‌ر بیتی،
ده‌ستی پێ بکه‌ی و دوایی بیتی؛ که‌وابوو به‌ینی و به‌ینه‌للا خۆی
خنکاندووه.

۲: گوتم نا، گۆرکۆلی چاک.

۱: تۆ ده‌نگ. لیره‌دا ئاوه؛ چاکه. لیره‌ش مرۆڤی پراوه‌ستاوه؛ چاکه. ئەگه‌ر
کابرا خۆ بخنکین، جا، خۆی نه‌فه‌وتانده؟

به‌ری وه‌للا. تیگه‌یشتی. به‌لام ئەگه‌ر ئاوه‌که‌ ته‌وژم بیتی و
ببخنکین، ئەوه خنکاندن نییه و ئەو مرۆڤه‌ گونای پچرانی ژینی
خۆی لێ ناکه‌وی.

۲: بۆچی، ئەوه یاسایه؟

۱: نا، له‌سه‌ر دینم، یاسای لێ تۆژینه‌وه‌ی زیده‌وان.

۲: راسته‌که‌ت ده‌وی؟ ئەگه‌ر ژنه‌ خاوه‌ن ره‌گه‌زیک نه‌بوايه، له‌ گردی
خاوه‌ناسه‌کان ئەسه‌په‌رده ده‌کرا.

۱: ئەی ره‌حمه‌تی خودات له‌سه‌ر بۆ قسه‌ی راستت! جا داخه‌که‌م! خاوه‌ن
ناوه‌کان له‌و دونیایه‌دا ئیزنیان هه‌یه خۆ بخنکین یان سیداره‌که‌ن،
پیتییه‌ک ئەولاتر ئایینییش بخه‌ن. وه‌ره‌ بیلته‌که‌م! نه‌ماون خاوه‌ن
ناوانی جارن باخه‌وانان و گۆرکۆلان و قومه‌شکه‌نانی لێ ده‌رکه‌ی.
هه‌ر ئەوان ئیشتی چه‌زه‌تی ئاده‌میان به‌لاوه‌ ماوه.

۲: ئەو خاوه‌ن ناو بوو؟

۱: یه‌که‌م که‌سێ بوو ناوینیشانی هه‌بوو.

۲: کور هه‌ر نه‌یبوو.

۱: چی، مه‌گه‌ر کافری؟ له‌ که‌لامی خودا چیت ده‌س که‌وتووه؟ که‌لامی
خودایه‌ که‌ ئاده‌م ئیشتی زه‌وی کۆلان بوو. جا ده‌یتوانی زه‌وی بکۆلێ
بێ ناوینیشان؟ داده‌ی پرسیاریکی ترت لێ بکه‌م. ئەگه‌ر وه‌لامت
جێ په‌سه‌ند نه‌بی، ئیقراری گوناخت له‌سه‌ره.

۲: داده‌ی!

۱: ئەوه‌ی له‌ به‌ردتاش، پاپۆره‌ساز، یان دارتاش شتی پته‌وتر ساز ده‌کا، چ
کاره‌یه؟

۲: سیداره‌که‌ره، چونکه‌ داربه‌سی و ژینی هه‌زاران که‌سی پێ ده‌برێ و هه‌ر
به‌رقه‌راره.

۱: که‌یف ده‌که‌م له‌به‌ر ئاوه‌ز و بیرت، نا، به‌ئایینم. سیداره، کاری زۆر
جوان ده‌کا. به‌لام بۆج کاری له‌به‌رمان جوانه؟ جوانه، سزای
چه‌په‌لکارانه. جا، ئەتو چه‌په‌لکاری گه‌ر بلتی سیداره پته‌وتر له

کهلیسه دهکری. بهینه لا، هەر سیداره چارت دهکا. جا، بچینه وه
سەر پرسیاره که؛ دهی!

۲: کئیه دهسکردی پتهوتر له وهیه که بهردتاشه، پاپۆره سازه یاکو دارتاشه؟
۱: دهسا، خۆت بیلێ و ههوساره که بهرده.

۲: ئا، ئیستا ده لێم!

۱: دهی.

۲: به خودا ئیتر ناتوانم بیلێم.

[ههملیت و هورهیشیو له دووره وه دهرده کهوئ]

۱: هینده نه قیزه، بۆ ئه وه مهسه لهیه، له میتشکت مهده؛ چونکه ئه وه کهره
گه رته به نه قیزه و هیکردن توندتر ریگات بۆ ناپی؛ ههر که ی
پرسیاری وایان لێ کردی؛ بلێ: گۆرکۆل. ئه وه ژوو و ماله ئه وه
سازی دهکا تا رۆژی پهسلان کرچه یهک ناکا. دهسا بچوو ه کن
یوگنی مه بفرۆش شووشه یهک شه ره تم بۆ بکهر.

[لادیبی ۲ ده چینه ده ری]

[لادیبی یهک زهوی ده کۆلێ و گۆرانی ده لێ]

دهوره ی لایه تیم ههر دلدار ی بوو

ئه وه ی خۆشم دهویست هه رزه کاری بوو

ژین به لامه وه جی ژوانی بوو

که یفم له دنیا دهس له ملانی بوو^(۱)

ههملیت: ناخۆ ئه و کابرایه هه یج ههستیکی بهرام بهر به ئیشه که ی نییه، له
گۆرکۆلیندا ستران ده بیترێ؟

(۱) وه رگیتراوه ی ئه و گۆرانییه دهق به دهق وایه: له گه ئجیدا که دلداریم ده کرد، پیم
خۆش بوو، زه مانم کورت ده کرده وه سهر که یف و خۆشیم و پیم و ابوو جگه له ژوانی
نییه.

هورهیشیو: خوو کردن سۆنگه ی سانایی له گیانیدا فه راهم کردوه.
ههملیت: ههروایه؛ دهستی که ئیش نه بیینی نهرم و ناسک ده میینی.
گۆرکۆل [به گۆرانی]:

به لام پییری هات به ههنگاوی ورد

چر نووکی خست و یه خسیرمی کرد

خیرا بۆ ژیر خاک بارم لێ داوه

ده لیبی ههر نه بووم له رووی دنیا وه

[کاژه له یهک له دلێ خاک ده رده خا]

ههملیت: ئه و کاژه له شیه زمانی بووه! له کاتی خۆیدا به سته ی گوتوو ه.
چه نده به په سته ی له ئه رزی ده دا، ئیتر ته پیشه چه نه ی قاییله که بۆ
یه کهم جار پیانو کوژی کرد. بگره کاسه سه ری سیاسه وانێ بی، ئه م
که ره وه ها به سه ریدا زاله؛ دوور نییه خوا وه ندیشی
هه لئه تان دی، وای نییه؟

هورهیشیو: شایهت، قوریان!

ههملیت: بیان هه ی پیشکاری دیوا خانێ بی، که ههر گوتوو یه تی: رۆژ باش!
سه ره وه ری جوانم! سه ره رم چۆنه؟ یان هه ی فلانه سه ره وه ری بووه که
به ده وه ره ئه سپی فیساره سه ره وردا خولته ی کردوه و ته مای تی
کردوه به لکو به لاله و تکا بیداتی شتی وای نابی؟

هورهیشیو: با، قوریان!

ههملیت: به لێ ههر وایه؛ ئیستا خانمی کرم تی داوم شه ویلکه ی خوارووی
له بهر نه ماوه و به بیلی ئه و گۆرکۆله زه بری له میتشک ده که وئ. جا
ئه مه یه شو رشی شیوا ئه گه ر تی بی نییمان بۆ دیتنی هه بی. ناخۆ ئه و
پیشه و پلانه بایه خی په ره رینیان - زیاتر له وه ی که ئیستا
هه لۆکی نییان پی بکری - پتر نه بووه ته ز له ئیسقانم ده که وئ که
بییری لێ ده که مه وه.

گۆرکۆل [بەگۆرانى]:

بیل و زەنگن و پالە
کەفنیکیشى لە پالە
چالێ لە خۆل کۆل دەکەم
بۆ میوانی چۆل دەکەم

[کاژەلەبەکی ترفرە دەدا]

هەملیت: ئەو یەکی تر. بۆ کاژەلاکی بریکاری نەبی؟

ئێستا لە کویتیە وردبینیەکانی، زار و زمان گەرانى، لاپەرە و بەلگەکانى، مافی دەسپیداگرتن، یان نامۆزگاریکردن؛ بۆچ ئازارى ئەو کابرا تەرەبە بەگیان دەکیشى میشىکی بەپاری بەو بیلە پیسە؛ بۆچی پیتی نالی کار و کردەوی زەبر و زۆردانە؟

ئەها، ئەو کابرا دەبی لە کاتی خۆیدا کپیری گەورەى زەویوزار بووبی؛ قەبالە و بنچاق، باوشى قەولنامە، دوو دەسەبەر و چەن داخوزانامە بۆ وەرگرتنەوی زەوینەکانى. ئاخۆ ئەم حالە تاواندانەوی تاوانانەکانییە، وەرگرتنەوی وەرگرتووەکانییە، کە میشىکی خروخۆلی وەها پر بوو لە خاک و خۆل؟ ئاخۆ زامانەکانى پتر لە درێژایی و پانایی دوو لاپەرەى زەمانەتى کپردارەکانى - زەمانەتى دوو کەسەش - ئێستا نەبنە زامنى. ئەو کۆمەلە قەبالە جى ناگرى لەو چالە. میرات خۆبە و ئاخۆ نایکەوی جگە لەو دوو چەپالە، ها؟

هورەیشیو: نەک تۆزقالی زباتر، قوربان!

هەملیت: ئاخۆ لاپەرە لە پیستی بزنیس ساز دەکری؟

هورەیشیو: بەلی قوربان! لە پیستی گۆریش.

هەملیت: ئەوانە بزنی و گۆرن کە رەحەتى خەیاڵیان لە شتى ئەوتۆدا

دەبیننەو. با لەگەل ئەو کابرایە دەمەتەقەبەک بەکەم.

ئەو گۆری کیتیە، مامە؟

لادییى: هى خۆمە، ئاغە! [بەگۆرانى]:

چالێ لە خۆل کۆل دەکەم

بۆ میوانی چۆل دەکەم

هەملیت: پیم وایە بەراستی بەشى خۆت بى، چونکە لەنبوی دای و درۆ دەکەى. (**)

لادییى: ئەتۆ لە دەرى دای و درۆ دەکەى؛ کەوابوو هى تۆ نییە. منیش بەشى خۆم، گەرچی لەنبوی دام و درۆش ناکەم، بەلام هەر هى خۆمە.

هەملیت: ئەتۆ درۆ دەکەى کە لەبەرئەوی لەنبوی دای، دەلیى هى تۆبە. ئەو بۆ مردوووەکانە نەک زیندییان؛ کەوابوو درۆت کردوو.

لادییى: ئەو هەش درۆبەکی بازەرکەرە و دیسان لەمنەو بۆ خۆت دەگەریتەو. هەملیت: بۆ کام پیاوی دەکۆلی؟

لادییى: بۆ هیچ پیاوی، ئاغە!

هەملیت: ئەى بۆ کام ژن؟

لادییى: نە بۆ پیاو نە بۆ ژن.

هەملیت: ئەى کى تیدا دەنیژرى؟

لادییى: ئەو هى کە، ژن بوو، ئاغە؛ بەلام - رەحمەت لە روحى - ئێستا مردوو.

(**) وەرگێرانى ئەو بەشە دیاریکراو زۆر گرانه؛ چونکە وشەى lie لە ئینگلیزیدا مانای جۆرەجۆری هەبە و هەملیت و لادییى دوو پالوو قسان دەکەن: ئەو وشە دەکری لەو وتووێژەدا مانای بوون و درۆکردنى لى بگيردرى، بۆبە هەردوو ماناکەى هاتوو و دیارە جى رەخنەى زانایان و مامۆستایانە کە نەمتوانیو وای وەرگێرمەو هەر بەوشەبەک دوو ماناکەى لى دەرکەو.

همملیت: چه‌نده کابرایه‌کی ژیر و ته‌واوه! ده‌بی هه‌ر راسته له‌گه‌لی بدویین به‌قسه‌ی دوو‌پالوو پیتی ناویرین.

به‌و خودایه! هوره‌یشیو ئه‌م سی‌ ساله‌ دوایییه، زۆرم له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌ سه‌رنج داوه‌ که‌ زه‌مانه‌ جوان گۆردراوه‌ و کلکه‌ که‌لینه‌ی لادییه‌ک هینه‌ له‌ پانیه‌ی پی‌ دیوه‌خاننشینه‌ نیتزیک بووه‌ته‌وه‌، پیستتی قه‌لش لی‌ که‌وتوو‌ی ده‌پیتکی‌ و زاماری ده‌کا. روو له‌ لادییه‌ی ئاده‌ی، چه‌نده‌ خه‌ریکی گۆر کۆلینه‌ی؟

لادییه‌ی: هه‌موو رۆژانی سال؛ له‌و رۆژه‌وه‌ ده‌ستمم پی‌ کردوو‌ه که‌ پاشای پیشوو‌مان - هه‌ملیت - فورتینبراس‌ی تیکشکاند.

همملیت: تا ئیستا ده‌بیته‌ چه‌ند سال؟

لادییه‌ی: خۆت ناتوانی بیژی؟ هه‌ر گه‌وجی ده‌توانی بیژی؛ ئه‌و رۆژه‌ که‌ هه‌ملیتی لاو له‌ دایک بوو. ئه‌وه‌ی که‌ شیت بووه‌ و ناردراوه‌ بو ئینگلیز.

همملیت: ئا، به‌خودای وایه‌، جا له‌به‌رچی ناردراوه‌ بو ئینگلیز؟

لادییه‌ی: له‌به‌رچی، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ شیت بوو؛ به‌لکو له‌وی ئاوه‌زی بگه‌ریته‌وه‌، یان هه‌ر نه‌بی له‌ویدا شیتتی شووره‌یی نییه‌.

همملیت: جا، بو؟

لادییه‌ی: له‌ویدا له‌ رووی دیاری نادا. پیاوانی ئه‌وی وه‌کو ئه‌و شیتن.

همملیت: جا چۆن شیت بووه‌؟

لادییه‌ی: زۆر سه‌مه‌ره‌، وا ده‌لین.

همملیت: چۆن سه‌مه‌ره‌؟

لادییه‌ی: چووزانم، بگه‌ر بی‌ری برابیی.

همملیت: له‌ کام ولاتدا؟

لادییه‌ی: چۆن، هه‌ر لی‌ره‌؛ له‌ ده‌فمارک. ئه‌من سی‌ ساله‌ لی‌ره‌دا - به‌مندالی و تازه‌وی - گۆرکۆلم.

همملیت: مرۆف پاش چ ماوه‌یه‌ک له‌ خاکدا داده‌رزی؟

لادییه‌ی: راسه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر به‌ر له‌ مردن دانه‌رزابی - چونکه‌ ئیمه‌ له‌م رۆژانه‌دا ته‌رمی ده‌رده‌داری زۆرمان هه‌یه‌ به‌زه‌حمه‌ت ده‌ینیشتین - ده‌رووبه‌ری هه‌شت نۆ سالیکی پی‌ ده‌چی. ده‌باخ نۆ سال ده‌خایه‌نی.

همملیت: له‌به‌رچی ئه‌و زیاتر؟

لادییه‌ی: ئاخ‌ر جه‌ناب! به‌هۆی ئیشه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ پیستتی قه‌له‌و ده‌بی، ماوه‌یه‌کی زۆری ده‌وی تا ئا و ده‌رکا؛ له‌ حالیکدا ئاوی تو هه‌ره‌ دارزینه‌ری له‌شی زۆلی مردووته‌. سه‌یری ئه‌م کاره‌له‌یه‌: ئه‌م کاره‌له‌یه‌ بیست و سی‌ ساله‌ له‌ دلی خوله‌.

همملیت: هێ کی بووه‌؟

لادییه‌ی: هێ به‌چکه‌ زۆلیکی شیت. پیت وایه‌ هێ کی بووه‌؟

همملیت: نا، ئه‌من نازانم.

لادییه‌ی: تاعوون لی‌ که‌وتوو‌ی شیت! جاریکیان ده‌فرتیکی شه‌رابی رینیشی به‌سه‌رمدا کرد. هه‌ر ئه‌م کاره‌له‌یه‌، ئاغا! کاره‌له‌ی یوریک حه‌نه‌ کچی پاشا بوو.

همملیت: ئه‌وه‌!

لادییه‌ی: هه‌ر ئه‌وه‌.

همملیت: داده‌ی، یزانم. [کاره‌له‌که‌ له‌ ده‌س ده‌گری] ئای، یوریک‌ه‌ه‌ژار!

چاکم ده‌ناسی، هوره‌یشیو! کابرایه‌کی زۆر نوکته‌زان بوو؛ زۆر خاوه‌ن هزر. هه‌زاران جاری له‌ کۆل گرتووم و ئیستا چه‌نده‌ له‌ چاومدا زاله‌به‌ره‌!

دلم تیک هه‌لدی له‌ سه‌یرکردنی. لیوی لی‌ره‌وه‌ ئاویزان بوو که‌ نازانم چه‌ند جارم رامووسیوه‌. کوانی ته‌وزه‌ و حه‌نه‌کت؟ هه‌لتیقان و هه‌لتیزانت؟ گۆرانیه‌کانت؟ قیلانه‌وه‌ و گه‌شانه‌وه‌ت و تریقه‌ی پی‌که‌نینه‌ جه‌ماوه‌ری سه‌رکه‌تی لی‌ به‌رز ده‌بووه‌وه‌؟ ئاخۆ نه‌بی

ئىستا گالتە بکەى بەرپچکردنەوہى خۆت؟ چەنەت نەماوہ؟ جا بچووہ ژوورى خانمەکم و پیتی بلتی، با خۆلە رۆن و کریم ھەلمالتی، دوایی، شیتوہى وای لى دەکەوئى. بەو شیتوہیہ پییکە نینە.

ھورەیشیو! تکایە، یەک شتم پتی بلتی.

ھورەیشیو: چ بى، قوربان؟

ھەملیت: ئەتۆ پیت وایە ئەسکەندەرىش لە خاکدا وای بەسەر ھاتبى؟

ھورەیشیو: بى گومان!

ھەملیت: وەھاش بۆن پیسە؟ پیفف [کاژەلەکە فرە دەدا]

ھورەیشیو: ھەروایە، قوربان!

ھەملیت: بزانیە تا چ رادەیک بى سوود و بايەخ ھەلەدەگرین. ھورەیشیو! بۆ نابى گەر خەيال بەکویتە شویتى خاکی ئەسکەندەر، لە قوروى دەرکى کووپەيەک مەيدا بى؟

ھورەیشیو: وەھا پیگە بشتنى لیکدانەوہیەکی زۆر وردبىنانەيە.

ھەملیت: نا، لەسەر دینم! ئەوئەندەش وردبوونەوہى ناوئى؛ بەلکو ژیرانە شویتەکەى بگرە، بەگومان بىرت جوان پیدەگا!

بەم چەشنە: ئەسکەندەر مرد. ئەسکەندەر لە خاک نیژرا.

ئەسکەندەر کرایەوہ خاک. خاکیش ھەر خۆلە. لە خۆل قور دەکەن. جا بۆ لەو قورە -کە لەشى ھەلگەراویەتى- دەرکى دەفرى بىرە کپ نەکرى؟

ئەو گەورە سزارە مرد و ژینى براوہ

بەخاکی لەشى دەرکى ھومە بەسراوہ

ئەو خاکە جیھان لە سامى دلقەلشین بوو

دەرز داگرى دیوارە لە دژ سەرماوہ

بەلام بى دەنگ بە! بى دەنگ! خۆ لادەین! پاشا خەریکە دى - [پاشا، مەلەکە و لەبىرتیس و دارتەرمى ھاوړى چەند کەشە و بەردەست دینە ژوورئ] مەلەکە، پیاوانى دیواخان، ئەى ئەوہى لەدووى کەوتوون کىیە؟ بۆ وا بەناھەنگىکى نەشاسە؟ دەبى ئەو تەرمەى لەدوى کەوتوون، تەرمى کەسى بى کە بەدەستى پەرىشانى ژینى خۆى خاپوور کردبى.

دیارە خاوەن بنەچەش بووہ. با خۆ لادەین و سەیربان بکەین. [لەگەل ھورەیشیو خۆ حەشار دەدەن].

لەبىرتیس: ئیتر چ ناھەنگى؟

ھەملیت: ئەوہ لەبىرتیسە؛ گەنجىکى خاوەن تانویۆ. سەیر بکە.

کەشە: پرسەکەى دەبى ئەوئەندە بەشکو بى کە ئیزمان ھەيە. لە دنیا چوونى زۆر بەگومان بوو. جا ئەگەر ئەو فەرمانە گەورەيە بەسەر ناھەنگ و ئابیندا دەرنەچووبای، مەشیا بى نزا و نیاز تا دوایی سەلا ماوای گل بوایە، دەبو لە جىگای تەلقین و دوغای لیبووردن، بەکوچک و کلتۆرەسخمان بکردبای؛ بەلام وەکو کىژىکى ناکام ئیزنى درایە لە گول بگىردرى؛ بەرپز و حورمەت بەژەندنى ژام تا دوایی خانووى ھاوړى بکرى.

لەبىرتیس: دەبى چى تری بۆ نەکرى؟

کەشە: چى تر ناکرى. بى حورمەتیبە بەياسای پرسە گەر دوغای لەسەر بخویندرى و وینەى روخەکانى ھىمن کۆچکردوو داوای بەخشىنى بکرى.

لەبىرتیس: لە خاکی دايتلن؛ با لە لەشى پاک و جوانى وەنەوشەى بەھار سەر ھەلکا! پیت بلیم، ھەى قەشەى قروش، خوشکم فریشتەى رەحمەتە کاتى کە تۆ لە دۆزەخدا لوورەت دى.

ھەملیت: ئەى ھاوار! ئوفیلیای جوانە؟

مهله که [روو له تهرمه که]: نه وهی جوانییه پیشکه شی جوانیت. بچو:

خوات له گهل! [گولئی به سهر د/ ده بارتینی]

به و ئاواته بووم بوايه ژنی هملیت. پیم وابوو په ردووت گول
سه بهت ده که م؛ خانه جوانه که! نه ک گولبارانی گلکووه که ت بکه م.

له یرتیس: ناخ! به لای سیانه ده جار سی جار له و می شکه همرمه تکراره
بکه وی که به هه ولتیکی هه له، له ههستی هه ره بهرز بی به شی
کردی! ده می خو لادهن له سهر خاکه که ی بو جار تکی تر له
باو ه شی بگرم.

[ده چیتنه نیو گلکووه که]

جا ئیستا خو لتان بکه نه سهری زیندوو و مردوومان، به لکو له و
خاکه ساف و بی گنجه، کیوی هه ل بکه ن بهرتر بی له کیوی
پیلیون^(۱) یان له تر و پکی ئاسمان پیکی **ئولیمپوس** ی شین تیپه ر
بکا.

هملیت [که دیتنه پیشه وه]: کتیه خه فه تی هینده به تاوه؟ هونراوه ی خه می
نه ستیره کانی ویلی ئاسمانی له خو کردوون، وه کو گو یگرانی سهر لی
تی کدراو سهری کردوون؟ نه وه منم، هملیت، شازاده ی دهمارک.

[خو له گلکووه که ده هاوی]

له یرتیس: شه ی تان گیانت بکیشی! [به گزیا ده رو]

هملیت: دو عای چاک ناکه ی. ده سا په نجه ت له گه رووم به رده. راسته
جه لو و جه نگران نیم؛ به لام له ده رووندا شتیکی پر مه ترسی
هه یه، ئاوه زت بتوقینتی. لاده نه و ده سته ت!

پاشا: لیکیان بکه نه وه.

(۱) پیلیون: کیویکی بهرز له نه فسانه کانی یوناندا که دپوهکان له سهر کیوی ئوسا
سازبان کرد تا به ئولیمپوس بگن.

مهله که: هملیت! هملیت!

هه مووان: ئاغان!

هوره پیشو: سهره ری هپژام! هیمن به.

[خزمه تکاران لیکیان ده که نه وه و له گلکو دینه ده ر]

هملیت: نه ری، له سهر نه و باسه نه و نه ده ی له گهل به شه ر دیم تا برژانگم له
ترووکان بکه وی.

مهله که: نه ی هاوار! کورم! کام باس؟

هملیت: نه من ئوفیلیام هینده خو ش ده ویست، که چل هه زار براش
به و په ری خو شه ویستیانه وه به و نه ده ی من ناگن. نه تو له به ری چ
ده که ی؟

پاشا: کوره وازی لی بینه له یرتیس! شیتنه.

مهله که: بو خاتری خودا وازی لی بیتن!

هملیت: ده سا، ده ریخه بزانه چ ده که ی. شیوه ن؟ شه ر؟ روژووی له بهر
ده گری؟ یه خه ده دری؟

سرکه ی (*) له بهر ده نوشی؟ سوسمار قووت ده ده ی؟ هه مووی ده که م.
بو شه پور و شین ها تووی؟

به خو هاویشتن له گلکه ی پروم داده مالی؟ ها تووی زیندوو له گه لی
چالت که ن، منبش ده یکه م. و نه گه ریش وری که ژ و کیوی لی ده ده ی،
با به ملوین خه روار خو لمان به سهر دا بکه ن، تا گو زره که مان لووتی له
گلپه ی هه لگراوی ئاسمان بدا. کیوی ئوسا به لایه وه وه کو بالووکن
بی! دم دادره تا ده قی تو وشه هه لپژم.

مهله که: نه وه ته نیا له خو چوونیکه، ماو ه به ک له می شکی ده دا؛ زووش،
وه کو کو تری می که دوو بیچووه زیرینه ی سهره له دین،

(*) Eisell: ترشاوتیک بووه خه مه پنه ر؛ به مانای سرکه ش ها تووه.

هیمینییه که ی له سهر دهنیشی.

همملیت: گوی بگره، جهناب! هوئی چیبیه و له دژم رادهوستی؟ ئەمن ههر تۆم خوۆش ویستوو. به لّام ئەوه به لاوه. با هیرکولیس بکا ئەوهی پی ده کری؛ پشیله میا و ده کا و سه گ رۆژی لی ده بیته وه.

[ده چیتته ده ری]

پاشا: تکات لی ده کم، هوره ییشیوی هیژا! پی رابگه.

[هوره ییشیوی ده چیتته ده ری]

پاشا [روو له له یرتیس]: له سهر باسه که ی دوینتی شه ومان، له سه رخۆ بوونت پته و راگره. هه ولتیک ی دو ابری له سه ده دین. گیرترو دی چاک! چاودتیک بۆ کوره که ت دیاری بکه. ئەو زیده ش باره گه یه کی بیره وری له سه ری ساز ده بی.

سه رده می ئاسایش و ئاسوده بوون نێزیکه؛ تا ئەو کاته له سه رخۆ ده بین و هیدی هه لده که بین.

[ده چنه ده ری]

شانۆی دوو - هو لیک له قه لادا

[همملیت و هوره ییشیوی دینه ژووری]

همملیت: ئەوه ت به دی کرد، ئاغا! ئیستا با دووه مییه که شی بزانی. خو چاک بارودۆخه که ت له بیره؟

هوره ییشیوی: له بیرمه، قوربان!

همملیت: ئاغه! له دلّدا جوړه ئاشۆیه ک که وتبوو، ده رفه تی نووستنی نه ده دام. پیم وابوو له یاخییه مل له نیله کان به دترم. جا هه لمه ت دا و هه لمه تی ئەوتۆ با ههر پیروژ بی. با ئەوه ش بزانی، جاری و هه یه که لله بو شی چاکمان خزمه ت ده کا - کاتی که بیروبو چوونی قوولمان جاز ده بی - و ئاگه دارمان ده کا هیتیک ی ئاسمانی هه یه دوایی کاروباری ئاکۆکمان ههر به و چه شنه ئاره زوومانه پیکدیتنی.

هوره ییشیوی: بی گومان وایه.

همملیت: له سه ری له ژووره که مه وه، جلی زه ریا له شان و له و ره شایییه ی شه ودا به پهل کوتان که وتمه ری؛ بینیا مه وه و به ئاواتم گه یشتیم؛ قامکم له گیرفانیان گیر بوو؛ ئەوه م که ویست ده سم که وت. به ئەسه پایی، روو له ژووره که م هه لکشامه وه. بی شه رمانه - ترس دابونه ریتی له بیر بردبو مه وه - مؤرم له سه ر فه رمانی مه زن هه لکه ند؛ له ویدا چم دی، هوره ییشیوی! فه ن و فیلتی پاشایه تی! فه رمانیک ی راسته وخۆ، پر له بهر و بیانو و سۆنگه و سه به ب بۆ سه لامه تی ده نمارک و بی وه یی بوونی ئینگلیز؛ که به هو ی پرپوونی گیانی من - ئە ی هاوار! - له دیو و درنج، خه یربانت له وه دایه ده سه ورد - ته نانه ت خو گیر نه دن بۆ تیزکردنی ته وه ریش - سه رم بپه رپتن.

هوره ییشیوی: شتی و نابی!

همملیت: ئەوه فه رمانه که، جا له ده رفه تیکدا بیخوینه وه. به لّام گوی ده گری چم کرد؟

هوره‌یشیو: دادە‌ی و تکایه.

هم‌ملیت: له ته‌له که‌وتوی ئەو فیتل و فه‌ره‌جانە، به‌رله‌وه‌ی بی‌ر و پراوێژم بخه‌مه کار بو‌هه‌ولدا‌نێک، خۆیان هاتنه‌ جوولە. له‌سه‌رخۆ دانیشتم فه‌رمانیکی نوێم ده‌رکرد؛ به‌خه‌تیکی جوانم نووسی. جا سه‌رده‌می‌ک جوان نووسینم، به‌و چه‌شنه‌ که‌ رامیارانمان هه‌ولیان له‌سه‌ر ده‌دا به‌ره‌نجیکی بی‌به‌ر ده‌زانی و بگره‌ هه‌ولم ده‌دا ئەو فی‌ری‌بوونه‌ له‌بی‌ر بکه‌م؛

به‌لام قوربان! له‌و کاته‌دا به‌فریام گه‌یشتم. جا ده‌ته‌وی بزانی چم نووسی؟

هوره‌یشیو: ئا، سه‌روه‌ری هێژام!

هم‌ملیت: تکایه‌کی گرینگ له‌ لایه‌ن پاشاوه: «هه‌روه‌ها که‌ ئینگلیز پیتاک و باجده‌ریکی به‌ئه‌مه‌گه‌، هه‌روه‌ها که‌ دۆسایه‌ تیمان ده‌بێ وه‌کو دارخورما گه‌شه‌ بکا، هه‌روه‌ها که‌ ناشتی ده‌بێ هه‌ر تانجی هوشه‌ گه‌فی له‌ سه‌ر بێ و سا‌قوته‌کانی به‌پێوه‌نیه‌ کانه‌وه‌ هه‌له‌سه‌رابێ و... گه‌لی تریش «هه‌روه‌ها» ی گرینگ. هه‌ر که‌ چاوتان به‌م نامه‌یه‌ که‌وت و له‌ ناوه‌رۆکی ناگه‌دار بوون، بێ ده‌نگ، ده‌سه‌جێ، پاسپارده‌کانی به‌مه‌رگ بسپێرن. ته‌نانه‌ت ده‌رفه‌تی شایه‌ تیمانی‌شیا‌ن نه‌ده‌نی».

هوره‌یشیو: چۆن مۆر کرا؟

هم‌ملیت: له‌وه‌شدا خودا یارمه‌تیده‌ر بوو. مۆره‌که‌ی بابم له‌نی‌و جان‌تاکه‌مدا بوو، که‌ مۆری ده‌وله‌تی ده‌مارک له‌ رووی ساز کراوه. به‌شێوه‌ی نامه‌ به‌رینه‌که‌ لۆم کرد و نیشانم کرد و مۆرم له‌سه‌ر کوتا و هیدی له‌ جی‌گای ئەوم دانا.

ئەو گۆرانکارییه‌ هه‌ر ده‌رنه‌که‌وت. جا پۆژی دوایی تووشی شه‌ره‌ زریبه‌که‌ بووین. ئیتر خۆت ده‌زانی چی به‌دوودا هات.

هوره‌یشیو: که‌وابوو، گیلدینیستیرن و روزینکرانتز پێوه‌ بوون.

هم‌ملیت: بو‌نه‌ن، پیاو! زۆریان که‌یف ده‌کرد له‌سه‌ر ئەو ئه‌رکه‌. ویژدانم نابزوتین، نوقمه‌سار بوونیان له‌سه‌رخۆ تێهه‌لکوتانیان بوو. به‌لێ، پر مه‌ترسییه‌ که‌ مرۆفی خوارده‌س خۆ ده‌خاته‌ نی‌وان گێروکی‌شه‌ی رک لێ‌کراوی دوو پایه‌به‌رزی نه‌یار.

هوره‌یشیو: جا چۆن، ئەوه‌ چ پاشایه‌که‌!

هم‌ملیت: ئیستا - به‌پراوێژی تۆ - له‌سه‌رم نییه‌ له‌ دژی راییم؟ ئەوه‌ی که‌ پاشاکه‌می گوشت و دایکمی فه‌لیته‌ کرد؛ خۆی هه‌لکوتا نی‌وان ئاواته‌کانم و هه‌لێژارده‌که‌ بو‌ پاشایه‌تی ده‌مارک. فه‌رمانی بو‌گرتنی گیانی‌شم ده‌رکرد؛ جا به‌فیتل و ته‌له‌که‌ی ئەوتۆش. ئاخۆ ده‌قی ویژدانپاک‌ی نییه‌ به‌م باهۆوه‌م به‌ه‌ری بکه‌م؟ ئاخۆ ئی‌زندان به‌وه‌ها ژانی‌ک له‌ گیانی ئی‌مه‌ی مرۆفدا - که‌ زیاتر ژه‌نگی لێ بی‌تته‌وه‌ - تف و نه‌حله‌تی به‌دواوه‌ نابێ؟

هوره‌یشیو: ده‌بێ به‌م زووانه‌ له‌ ئینگلیزه‌وه‌ بۆی ده‌رکه‌وی ئاکامی هه‌وله‌که‌ی بووه‌ته‌ چی.

هم‌ملیت: هه‌ر به‌م زووانه‌؛ جاری ده‌ور، ده‌وری خۆمه‌ و ژبانی مرۆقی‌ش درێژتر له‌وه‌ی نییه‌ بلێی: یه‌ک! به‌لام زۆر به‌داخم، هورە‌یشیوی هێژا! که‌ له‌ عاستی له‌یرتیسدا له‌خۆچووم؛ چونکه‌ به‌خۆم و خه‌مه‌که‌مدا ده‌زانم ئەویش چ حالێکی هه‌یه‌. داوای لێ‌بووردنی ده‌که‌م. ئەو به‌خۆ‌دادان و خه‌م نواندنه‌ی قه‌لسی کردم و پکی هه‌ستاندم.

هوره‌یشیو: بێ ده‌نگ! کێیه‌ خه‌ریکه‌ دێ؟

[نازریکی جه‌وان، پیاویکی دیوه‌خان دێته‌ ژووری]

نازریک: سه‌روه‌ری پایه‌به‌رز. به‌خێره‌اته‌وه‌ بو‌ ده‌مارک.

همملیت: بهر پرتزهوه سوپاست دهکهم، جهناب!

[روو له هورهیشیوو له پهناوه] ئەم پیازپاکههره دهناسی؟ (*)

هورهیشیوو: نه، قوربان!

همملیت [له پهناوه]: جیی شانازییه نهیناسی؛ چونکه ناسینی نابه کارییه. دیاره خاوهنی خاک و خهرومانه. با ههر سپلۆیهک سهر گه وهری گه لی سپلۆتهکان بی و ئاخوری له پال خپوته پاشا بی. قه له پره شپکه؛ بهلام ههروا که گوتم، که لینه، له بهرته وهی که خاوهنی که لاوه بهر یه.

ئازریک: سهروهی جوانم! ئەگه جهنابتان له سهر چۆلی دان، بهر پرتزهوه، له لایه ن پاشای پایه بهرزهوه په یامیکم هه یه.

همملیت: وهی دهگرم، ئاغه! له سهر گیانی گه شم! کلاوه که یشت له جیی خو دانن؛ کلاو بو ئه وهیه له سهری بکهی.

ئازریک: سوپاسی جهنابتان، ههوا زۆر گهرمه.

همملیت: نا پروام پی بکه زۆر سارده؛ بای شه مال هه لی کردووه.

ئازریک: نه ختخ سارده، قوربان! وایه.

همملیت: بهلام پیتم وایه زۆر شه دار و گهرمه بو حال و هه وای من.

ئازریک: زۆر، قوربان! زۆر هوتن و نمداره، ئه وهنده که پیتم ناگوتری. بهلام، گه وهرم، جهنابی پاشا ئه مریان کردووم به خزمهت راگه یتم له سهر جهنابتان مه رجیکی گه وهری کردووه. جا قوربان! مه سه له که -

همملیت [ناماژه دهکا کلاوه که له سهر نی]: تکایه له بیبری نه که یهت.

ئازریک: نا، سهروهی هپشام! له بهر ئاسووده بی خومه، به ئایینم سویتند. قوربان تازه لاویک هاتووه ته دیواخان، نبوی له یرتیسسه. پروام

(*) پیازپاکههرم بو Waterfly هیناوه. مه بهست کابرای رپاکار و خو نیشاندەر و خو لته که ره.

پی بکه ن، بهرزه پیاویکی ته واره، پر له جیا زییه کانی تایبه تی، نه رمونیان، ریکوپیک و جوان. به راستی و له سهر راستوکی باسی لیوه بکه ین، نامیلکه یه که له پیاوه تی؛ چونکه له ودا ههر بهرجه وه ندییبه که جهناب پیتی خو شه بیینی به دی ده کری.

همملیت: جهناب! تاريف و پیداجوونه کانت که موکورتییبه کیان نییه؛ گه رچی ده زانم بو ئەژماردنی تایبه تییه کانی، هه ساوگه ری می شک گیتز هه لده گه ری و له هه لکردنی شوینی باده وانه با په سیوه که ی تووشی گیتزاو ده بی. بهلام له سهر پی هه لگوتنیکی پارا و راست، ئەمن پیتم وایه رو حیکی خاوه ن ره سه نه. تایبه تییه سروشتییبه که شی هینده ده گمه و دهس نه که وتووه، بو دیتنی ده قیکی وه کو خزی؛ وینه ی له ئاوینه که ی دایه و کت تر بیهه وی شوینی ئەو بگری، سیبه ری خو یه و نه ک هیچیکی تر.

ئازریک: جهنابتان زۆر بی هه له و خه له ت باسی ده که ن.

همملیت: مه لموراد، ئەفه ندی؟ ژ چ ئەو بهرزه پیاوه هامیتته ی هه ناسه ی هال و کالمان که ین؟

ئازریک: قوربان؟

هورهیشیوو [له پهناوه به هه ملیت]: ناکری به زمانیکی تر تییگه بیینی؟ ده توانی قوربان! بی گومان.

همملیت: چ مه به ستیک هه یه له نیبوردنی ئەو ئاگایه؟

ئازریک: هی له یرتیس؟

هورهیشیوو [له پهناوه]: تووره که ی والا بوو؛ وشه زیره کانی هه مووی خه رج کرد.

همملیت: ئا سه بارهت به ئەو.

ئازریک: ئەمن ده زانم جهنابتان بی خه بهر نبین...

ھەملىت: خۆزگە بىتزانىيا، جەناب! جا بىتزانىياش قازانچىكى بۆ من نەبوو.
دەي!

ئازرىك: بىن خەبەر نىن لە وزە و ھىزى لە ھىرتىس...

ھەملىت: ناوئىرمان دانى بەسەردا بىتىم؛ نەكا لە شارەزايىدا بەھوئى خۆمى
لەگەل ھەلسەنگىتىم. چونكە بۆ چاك ناسىنى مرۆف، دەبىن خۆ
بناسى.

ئازرىك: مەبەستىم قورىبان! دەس و چەكىەتى. جا بەو چەشەنە كە لەو
بابەتەو ناوبانگى دەركردووە و پى ناسراو ھاوتاي نىبە.

ھەملىت: چەكى چىبە؟

ئازرىك: شىر و خەنجەرە.

ھەملىت: ئەو دوو چەك؛ لە چەكەكانىبەتەي؛ دەي چاكە.

ئازرىك: پاشا؛ قورىبان! لەگەلدا لەسەر شەش ئەسپى بەرپەر مەرجى
كردووە؛ بەرانبەر بەو، ئەوئىش - كە من بزانم، شەش شىر و
خەنجەر، بەكەلوپەل و قفل و قايش و بەرگ و داپۆشى بۆ
ھەلبەستووە، لەو داپۆشانە سى دانەي، -بەخودا- جوان دووراوون:
دەزگەرى يەك دەس، لە بار و خوەش دەس، دل دەرفىتن.

ھەملىت: داپۆش بەچى دەلبىي؟

ھورەيشىو [لە پەناو بەھەملىت]: دەمزانى بەرلەوھى بىبىرەنەو بارىك
بىنى لەسەر دەكەن.

ئازرىك: داپۆش، قورىبان! ھەر كالانە.

ھەملىت: ئەو وشە بۆ تۆپ جوانتر دەبوو؛ ئەگەر بىكربا تۆپ لە شال
بەكەين.

دەي جارى با ھەر كالان بىن. ئادەي! شەش ئەسپى بەرپەر لە
بەرانبەرى شەش شىرى فەرەنسى بەكەلوپەلىانەو و سى كالانى

جوان و رازاوە؛ ئەمە مەرجى فەرەنسىيەكان لە دژى دەماركىيەكانە.

جا بۆ ئەوئەندەي -بەزاراوەكەي خۆت- بۆ ھەلبەسراو؟

ئازرىك: پاشا، قورىبان! ئەو مەرجەي داناو، لە دوازدە ھەلمەت كە لە
نىوان جەنابتان و ئەودا دىتە كايەو سى زەبرى ئەو ھەر ھەسپىو
ناكرى؛ واتە دوازدە بەتۆ. جا ھەر كەي جەنابتان وەلام بەدەنەو ئەو
كىبەركىيە بەرپەر دەبىن.

ھەملىت: جا ئەگەر ئەمن وەلامم «نە» بىن؟

ئازرىك: ناخر، قورىبان! نەيارەتى جەنابتان جىي پىسپىنەوھى دەبىن.

ھەملىت: جەناب! ئەمن لە ھۆلەكەدا پىياسە دەكەم. گەر جىي پەسەندى
جەنابى پاشايە، ئىستى بۆ من كاتى پشودانى رۆژە. با شىرەكان
بىتن، ئەو ئاغاشە ئامادە بىن و پاشاش لەسەر مەبەستى بىن، بۆ
پاشاي دەبەمەو، گەر بتوانم؛ ئەگەر بىش دۆراندم، چم دەس
نەكەوتووە جگە لە سى زەبر و سەرشۆرىم.

ئازرىك: ھەر بەو چەشەنە راي بەگەبىتىم؟

ھەملىت: لەسەر ئەو مانايە، جەناب! پاش تام و خوى كردنى بەكەيفى
خۆت.

ئازرىك: ئەركم بەرانبەر بەجەنابتان بەرپەر دەبەم.

ھەملىت: سوپاس! سوپاس!

[ئوسرىك دەچىتە دەري]

چاك دەكا خۆي بەرپەرەي دەبا، زمانىكى تر نىبە ئەركى ئەو
جىبەجى بكا.

ھورەيشىو: پەپوئاسايى، قونەقون بەتۆكل ھىلكەي بان سەرىوھە رۆبىشت.
ھەملىت: بىن گومان پىش ئەوھى كە مەمكى دايكىشى بچەكىتىن، خولتەي
پىن كردووە. جا ئەو و ژمارەيەكى زۆر لەو چىنە -كە دەيانناسم-
دىساي بىن بايەخ ئاواتەخووزيانە. تەنىيا بەسازى زەمان دىنە

هه لپه رکت و روالهت و جل ده رازیننه وه - وه کومه لاتیتیکی بلقاوین، که رۆژگار به بیر و بۆچوونه کانی هه لپه ژاردراو و ئیله ککراودا سواخیان ددها. خو راده گرن؛ به لام بۆ تاقیکردنه وه پفیکیان لی کهیت بلقیان ده تۆقی.

[پایه به رزی دیتنه ژووره وه]

پایه به رز: سه روهرم؛ جه نابی پاشا به نازریکی جه واندا سلاو و په یامیکی به رپیکردن و وه لامه که یان وه رگرتیه وه که له هۆله که دا به خرمه تی ده گهن. ئەوا نارودویانه بزائن نامادهن له گه لی له یرتیسدا گه مه بکهن، یان دهرفه تیکی زیاترتان ده وی.

همملیت: ئەمن له سه ره مه به ستم سوورم؛ مه به ستم له ری ره زای پاشایه. ئە گه به که یفن، که یفی من سازه؛ ئیستا بی یان هه کاتیتیکی تر، به مه رجی وه کو ئیستا به توان بم.

پایه به رز: پاشا و مه له که و هه موو هاورپیان خه ریکن دین.

همملیت: هه ره به خوشی.

پایه به رز: مه له که داواکارتانه به ره وهی ده ست له به کتر بکه نه وه تۆزی دلخۆشی له یرتیس بده نه وه.

همملیت: وانه یه کی جوانی داوم.

[پایه به رز ده چیتنه ده ری]

هوره یشیو: ئەو مه رجه ده دۆری، قوربان!

همملیت: پیم وانه بی. له و کاته وه چوو بۆ فه ره نسه تا ئیستا بی وچان مه شخم کردوو؛ به و سی خاله وه دراومه تی ده ییه م. به لام تیناگه ی چ په ژاره یه ک دلی داگرتوم... ده سا، لیگه ری.

هوره یشیو: نا، سه روهری هیزام!

همملیت: شتیکی جه فه نگه؛ به لام جو ره دل ره اوکیتیه که شایهت ژنیک تووشی تووش بکا.

هوره یشیو: ئە گه ر دل ت پیوه نییه، به دل ت بکه. ئەمن به ره له سستی هاتنیان بۆ ئیره ده بم و ده لیم جه نابت ساز نیت.

همملیت: نا، قهت! ئیمه نه یاری به خت خوتندنه وه یین؛ گه ره چۆله که یه ک سه رنخوون ده بی، بی حی کمهت نییه. گه ر کاتی مردنی ئیمه ش ئیستا بی، په کی ناکه وی؛ ئە گه ره په کی نه که وتبی، هه ره ئیستا یه؛ ئە گه ره ئیستا نه بی، خو هه ره ده بی؛ گرینگ ناماده بوونه که مرۆف به شتیکی نادرئ له پاشمه نه که ی، زوو یان دره نگ چوون چ سوودیکی هه یه؟ ده سا، با بی.

[پاشا، مه له که، له یرتیس، ئوسریک، پیره پیاوتیک و هاورپیان دیتنه ژووری له گه ل چهند شیر و له پیک و یه ک دانه میز و چهند تونگه ی شه راو له سه ری]

پاشا: وه ره، هه ملیت! وه ره، ئەم ده ستم لی وه رگه ره.

[ده سستی له یرتیس له ده سستی هه ملیت ده نی]

همملیت: داوای لی سووردنت ده که م، ئاغه! خراپه م له گه ل کردی؛ به لام تۆ گه وه پیاوی و لی مان بیووره. ئەوانه ی لی رهن ده زانن و بی گو مان تۆش بیستووته که چۆن سزا ده دریم به په ریشا نییه کی پروو کیتنه ر. ئەوه ی لیم قه وما، گه ر توندی بووه به پله و پایه و پیاوه تیتان لی رهدا ده لیم له سه ره شیتی بووه.

ئوه هه ملیت بوو له یرتیس ره نجانده؟ قهت هه ملیت نه بووه. ئە گه ره هه ملیت له خشته بجی و له نه گو میدا له یرتیس بره نجیتنی، ئەوه هه ملیت نییه؛ هه ملیت حاشای لی ده کا. که واپوو کی بوو؟ هه ره شیتیه که ی بوو. گه ره شیتیش بووه، هه ملیتیش که سی له و که سانه یه خراپه ی له گه ل کراوه؛ شیتیه که ی بووه ته دۆزمنی هه ملیتی بی دهره تان.

ئاغه! له م کو ره دا ئی زن بده حاشا کردنم له خراپه کردنی ئە نه قه ست،

همملیت: ئەمە، باش پر دەستی منە. ئەم شیرانە یەک ئەندازەن؟

[ئامادە دەبن بۆ یاریکردن]

ئازریک: ئا، سەرۆهرم!

پاشا: ئەو تونگە شەرابەم لەسەر ئەو تەختە بدەنێ. ئەگەر همملیت زەبری یەكەم یان دووهم راوەشینی، یان لە قەرەبووی زەبری سێیەمدا دەس بەکاتەوه، با بورجەکان، هەموو، تۆپەکانیان ئاگر بکەن؛ پاشا بەسەلامەتی پرستی باشتی همملیت، دەخواتەوه و لە پەرداخەکە ی گەوهەری دەخا گرانتەر لەوهی کە چوار پاشای پیشووی دەنمارک لەسەر تاجی پاشایەتییان داناوه. ئەو پەرداخانەم بدەنێ با دەهۆلەکان بێنە دەنگ لە زورناکان و زورناکان لە تۆپچییهکان و تۆپەکان لە ئاسمان و ئاسمان لە ئەرزه ئیستا پاشا بەسەلامەتی همملیت دەخواتەوه. وەرن، دەس پێ بکەن! ئیسووش داوهران، چاوتان تیژ بکەن.

همملیت: وەرە، ئاغە!

لهیرتیس: فەرموو، قوربان! [دەس پێ دەکەن]

همملیت: یەک.

لهیرتیس: نە.

همملیت: داوەر!

ئازریک: زەبرێک، زەبرێکی زۆر دیار.

لهیرتیس: چاکە، دیسان!

پاشا: راوەستن؛ شەرابەکەم بدەنێ. همملیت! ئەو گەوهەرە بۆ تۆ پێ،

ئەوهش بەسەلامەتیت.

[دەهۆل و زورنا کوتە یەک دەنگیان لە پشتی شانۆ بەرز دەبیتهوه]

پەرداخەکە ی بدەنێ.

گەردنم لە بیسر و پروای بەریلاوتدا ئازا بکا. تۆ وای بزانه له

سەریانەوه تیرتیکم هاویشت و براکەم زامار کرد.

لهیرتیس: ئەوا بەدل، ئەورکەم -کە زیاتر هانی دەدام بۆ تۆلەکردنەوه-

دامرا. بەلام لەسەر شەرف و شانم خۆ رادهگرم و ئاشت نایمەوه تا

چەند ریش سپی خاوەن رەسەن تکام لێ بکەن و بۆ ئاشتیخوازیم

پیشنیار بدەن با نیوم پاک راگرم. جا تا ئەو کاتە خۆشەویستی

پیشکەشکراوت وەکو ئەوین وەردهگرم و نایدەمە داووه.

همملیت: ئەمنیش پێ خورتی لە باوهدی دەگرم و لەسەر مەرجی ئەم براه

-راست و پێ ریا- دیمە کایهوه.

شیرەکانمان بدەنێ. وەرە.

لهیرتیس: وەرن، یەکیکیش بۆ من.

همملیت: لهیرتیس! دەم بەئالقە ی ژیر نقیمە کەت؛ لە نابهله دیمدا

شارەزاییه کەت وەکو ئەستیره له شهوی تاردا -بەراستی

دەگەشیتەوه.

لهیرتیس: گالتەم پێ دەکە ی، قوربان!

همملیت: ئا، بەم دەسته سویند.

پاشا: شیرەکانیان بدەنێ، ئوسریکی لاو! همملیت، برازام! خۆ لە مەرجه کە

باش ئاگەداری؟

همملیت: زۆر باش، قوربان! جەنابتان سێ خالی نسیولانی کەم هێز

کردوووه.

پاشا: هیچ باکم نییه، ئەمن هەردووکم دیون؛ بەلام لەبەرئەوهی کە ئەو

شارەزاترە، سێ خالمان بەتۆ بەخشوووه.

لهیرتیس [ئامازە دەکا بەشیرەکە ی دەستی]: ئەمە زۆر قورسه؛ با یەکیکی

تر تاقی بکەمەوه.

ههملیت: با ئەم دەورەش یاری بکەم؛ تۆزێ ڤایگرن. وەرە!

[یاری دەکەن]

ئەوا زەپریکی تر. چ دەلتی؟

لەیرتیس: لیم کەوت، لیم کەوت، وابوو.

پاشا: کورەکەمان دەبیا.

مەلەکە: قەلەو بوو؛ بۆیە لە هەناسە کەوتوو. ها، ههملیت! دەسپەکەم

بگره، پروومەتت بسپه. مەلەکە بۆ بەختی بەرزت بادە دەنۆشی،

ههملیت!

ههملیت: خانمی خاس!

پاشا: گیرترودا! نەخۆیتەوه.

مەلەکە: دەخۆمەوه، قوربان! تکایە لیم ببووری.

[دەخواتەوه]

پاشا [لەبەرخۆبەوه]: ئەوه پەرداخە ژەحراویبەکە بوو؛ تازه هیچ.

ههملیت: جارێ ناوێرم بخۆمەوه، خانم! دەمیکێ تر.

مەلەکە: وەرە با پروومەتت بسپم.

لەیرتیس: قوربان! ئەوا لێ دەدەم.

پاشا: پێم وا نەبێ.

لەیرتیس [لەبەرخۆبەوه]: وەک بلێی وێژدانم نامهیتلێ.

ههملیت: وەرە بۆ دەوری سێیەم، لەیرتیس! لە دوودلی دای، تکایە

بەتەواوی هیزتەوه دەس بکەرەوه؛ دەترسم کایەکلیم لەگەڵ بکەم.

لەیرتیس: وات گوت؟ بگره!

[پەلامار دەدا]

نازریک: هیچ کام، نە ئەملا نە ئەولا.

لەیرتیس: ئەمجا، وەر بگره.

[لەیرتیس ههملیت زامار دەکا و لە کیش و بردا شیرەکانیان دەگۆردێ و

ههملیتیش لەیرتیس زامار دەکا]

پاشا: جیا یان بکە نەوه. تیکهالاون.

ههملیت نا، وەرە! دیسانەوه!

[مەلەکە دەکەوێ]

نازریک: سەیری مەلەکە! لەوێ، ها!

هورەیشیو: هەردووکیان خۆیناوتلین بوون. چۆنی، سەرورەم؟

نازریک: چۆنی، لەیرتیس؟

لەیرتیس: چۆن بێ، وەکو دارکرۆک کەوتمە نێو کۆت و داوی خۆم؛ نازریک

لەسەر خەبت و خەیانەتی خۆم کوژرام.

ههملیت: مەلەکە چۆنە؟

پاشا: لە خۆی چوو کە چاوی بەخۆیتەکان کەوت.

مەلەکە: نا، نا! شەرابەکە، شەرابەکە! ناخ ههملیتی عەزیزم! ئەو شەرابە

بوو، ئەو شەرابە... ژەحراژن کرام.

ههملیت: ئای جەناپەت! زوو! دەرکەکان داخەن. خەیانەت، دەری بخەن.

[لەیرتیس دەکەوێ]

لەیرتیس: هەر لێرەیه، ههملیت! ئەتۆش، ههملیت! لیت کەوتوو؛ دەرمان

نییە لە جیهاندا چاری بکا. نیوہ سەعاتی زیاترت بەدونیاوہ

نەماوہ. کەرەسە ی خەیانەت لە دەستت دایە: شیرێ کول نەکراو و

ناراوی!

ئەو پیلانە پیسە ئاوری داوہ لە منیش. ناخ، ئەوا کەوتم و قەت

راست نایمەوه. دایکیشت ژاراژن کرا.

ئیتەر برستم لێ پراوہ. پاشا، پاشا تاوانبارە.

ههملیت: نووک شیرەکەش ژاراویبە؟ کەوابوو، سا، ژەحر، کاری خۆ بکە.

[پاشا بریندار دەکا]

همموان: خه يانته، خه يانته.

پاشا: ناخ! به لّام بمپاريزن، هاوه لّان! ههر زاميتکم که وتووه.

هممليت: ها، هه ي زيناکار، پياوکوژ، پاشاي نفره ليکراو! نهو پهرداخه
ژه حره هه لّخه. نهو په بو گه وه ره که ت؟
ده بچو له دوی دايکم.

[پاشا ده مرئ]

له يرتيس: سزاي خوئی بوو، نهو ژاراه ده سکردي خوئی بوو. با گهردن
نازايی بکه ين هممليتي به شهره ف!
تاواني مردنی من و بام نه ستوی تو ناگرئ و هی توؤش له من
ناکه وئ.

[ده مرئ]

هممليت: خودا لهو سووچه رزگارت بکا. منيش له دووی تو هاتم. مردم
هوره يشيو! مه له که ي داماو! لای تو خوؤش. ئيوه ش وا رهنگان له
روو پراوه و لهو کاره ساته له شتان ده لهرزی، دهنگان دهرنايه و ههر
چاوليکهرن، به کتان ناوئري شتيک بيرسي. دهره تم بوايه به يانم
ده کرد؛ به لّام با وس بم. فه رمانبه ري مهرگ له گيان کيشاندا زور
بي نه مانه. هوره يشيو، نهو من مردم؛ نه تو زيندوی؛ به سه رها تم و
هوئی هه لّبه زانم راست بگيروه به يارانم.

هوره يشيو: قهت پروا مه که ن پاش ئيوه تازه من خوؤ بئيم.

نه من زياتر رومييه کی ره گه زدارم تا ده نمارکييه ک. نه ختي لهو ناراه
ليرده ماوه منيش خوؤه ختکه م.

هممليت: له سه ر پياوه تيت، بمديه نهو پهرداخه. وازينه سا! بهو خودايه
نه من ده يخومه وه. ناخ! هوره يشيو هیژا! نه گهر نهو به سه رها ته
نه درکئ، ده زانی چ نيويکی ناحه زم له دوو ده که وئ! نه گهر به راستي

خوشه ويستی منت له دل دايه، ده می خو له ناسمانی بوون لاده و له
دنيای دوونی به داخ و دهرده وه هه ناسه بده با چيرؤ که کم
بگيترته وه.

[دهنگی مه شقی سه ربازان دي و ته قه له دووره وه به رز ده بيته وه]

نهو شه په و شه قه شه روينه چييه؟

نازريک: فورتينبراسی جه وان، سه رکه وتوو له پولانده وه گه پراوه ته وه. بو
شانازی بالوتيره کانی ئينگليزی نهو ته قه و شه قه يه راست
کردوو ته وه.

هممليت: ناخ! نهو ده مرم، هوره يشيو! نهو ژاره تيره ته وای گيانمی پر
داگرتووه. نه مام ببيسم هه والی ئينگليز؛ به لّام پيشبيني ده که م
تيشکی هه لّبژاردوو له فورتينبراس ده که وئ. نهو منيش دهنگی
سه ره مهرگی خوئی لي ده که م.

که واپوو پي بلئ - ورد ورد و جوان بي که موکورتی - چی وا
هانيدام... ئيتر بي دهنگی!

هوره يشيو: نهو دلتيکی خاوه ن پزقه لشا. شه وباش! شازده ی شاز و
شيرينم، نهو فريسته کان به نه واه و نه غمه بو حه سانه وه ی بي
پراوه ت بانگيشنتت ده که ن.

[دهنگی مارش و هاتنی سه ربازان دي]

بوچ نهو ده وئله روو له ئيره دي؟

[فورتينبراس و بالوتيرانی ئينگليزی، به ده وئ و به ياخ هاوړتي پاکاران دينه
ژوړئ]

فورتينبراس: نه م دي نه کوييه؟

هوره يشيو: چييه نهوی که ده ته وئ به دی بکه ی؟ نه گهر چه مه پرای چه مه ر و
چه واشه يی بيینی چاوه چاوه مه که و چاوی لي بکه.

فورتینبراس: ئەم جەندەک و جەنازەگە لە جاپی جەنایەت دەدەن. هەمی مەرگی ملهوپور! چ سوورتیکت لەسەرا سەرمەدیە کە تدا ساز کردوووە کە ئەو هەموو شا و شازادەتە بەجاری و وەها خویتمزانە خەسار کردوووە؟

بالتۆزیک: تاشاگایەکی ترستینەرە و هەوڵە کافمان لە ئینگلیزەووە درەنگ گەیشتن. گوئی لە گو کەوتوووە کە گویمان بدا ئەمرە کە ی هەمووی جیبە جی کرا و روزنیکرانتز و گیلدینیسستیرن لە ژین هەلبێران. لە کام لا ئیتر سپاس وەر بگرین؟

هورەیشیو: ئەگەریش ژیلە ی ژینی لە گیان بواوە، قەت بو مردنیان لە زاریه وە ریتزان نە دەبیست. ئەو قەت فەرمانی مردنی وانی دەرنە کردبوو. سا، ئیستا ئیووە کە لە شەری پۆلاند و ئیووش کە لە ئینگلیزەووە گەیشتووونەتە سەر ئەم رووداوە خویناوییه، فەرمانی دەرکەن ئەم تەرمانە لەسەر بەرزاییه ک لە پیتش چاو بنرین و ئیزنم بدەن بە ئاخافتنیک. ئەو خەلکە هیتشتا هەر بی خەبەرە، ئاگە دار بکەم کە چۆن بوو ئەمانە بەسەرماندا هات. با ئیووش بیسن: لە دلچەرینی لە پیاو کوژی، لەو هی کە دوورە لە خووی ئینسانی. لە دادوهری دایاخ لی براو، کوشتن و برین پیتشبینی نە کراو، مەرگ و مردنی بە پیلان و داو و بە زۆر پیت کراو و لە ئاکامیشدا چۆن مەبەست ونبوو و هەر پیلانگێر بوو کە سەرنخوون بوو. هەمووی ئەمانە ئەمن دەتوانم راستە روو بکەم.

فورتینبراس: با پەلە بکەین بو ئەژنەفتنیان و لە گەورە پیاوان بانگیشتن دەکەینە کۆری گوئیگران. ئەمنیش - بەشی خۆم - بە پەرۆشەووە بەخت و ئیقالبم لە باووش دەگرم. ئەمن لەو پاشایەتییه دا مافی میژنەم هەیه؛ کە ئیستا بو وەرگرتنی بانگیشتن کراوم.

هورەیشیو: سەبارەت بەووش، ئەمن شانیم هەیه بو راگەیانندن لە زاری کەسیکەووە کە دەنگی ئەو لایەنگری پتر راکیش دەکا. بەلام با ئەم ئەرکانە جاری جیبە جی بکرتن. ئیستا بیروباوهری خەلک ئالۆز و تیکهالاووە؛ نەکا خەزر و خاکەساری زیاتر لەسەر پیلان و هەلە کاری روومان تی بکا.

فورتینبراس: چوار ئەفسەر هەملیت وەکو سەربازیک بەرنە سەر سەکو؛ چونکە بی گومان ئەگەر تاجی لەسەر بکردبای پاشایەتی خۆی بە جوانی دەسەلماند. لە بەرپیکردنیدا دەنگی سروودی سەربازی و ئاهەنگی شەرئانی بەرز بکەنەووە. تەرمانەکان هەلگرن. وەها شانۆیه ک شایانی گۆرەپانی خەباتە و لیرەدا دلگیر و دلتهزینە. دەبچن، فەرمانی تۆپ دەکردن بەسەریازەکان بدەن.
[هەمووان دەچنە دهری و پاشان چەند تۆپ دەردەکری]

کورتیه‌یک له چیرۆکی دراماکه و دەوری یاریکاران

چوارچێوهی چیرۆکی ئەو درامایە لەسەر بەسەرھاتی ھەملیت - کوری ھەملیتی گەورە، پاشای دەفمارک - دارپێژراو. لە سەرھەتای دراماکه دا ھەملیت تووشی توورپیی و پەڕیشانییە؛ بەھۆی مێردکردنی مەلەکە ی ئیستاکە ی دەفمارک بەمامی، پاشای ئیستاکە ی دەفمارک.

پاشان کە بۆ ھەملیتی جەوان دەردەکەوێ باوکی بەپیلانی دایک و مامی لە ژین ھەلبراو، تووی تۆلە لە مێشکیدا سەرھەلەدا. درێژە ی دراماکه بەوردی نیشاندەری ئالوگۆرەکانی جۆرەجۆرە کە تووشی گیان و پۆچی ھەملیت دەبێ. بۆ نیشاندانی ئەو ئالوگۆرە یاریکارانی تر، وەکو ئاوتینە ھەر کام لەونێ لە بێر و بۆچونەکانی ھەملیت دەنوێن.

کلادیوس - مامی ھەملیت و پاشای ئیستاکە ی دەفمارک - خالی نیشانەکراوی ھەملیتە لەوێ مرۆقی مێرینە یە.

ئوفیلیا - دەزگیانی ھەملیت - دەکەوتتە بەر لافاوی دلچەپەلی ھەملیت. ھۆرەیشیو - دۆستی گیانی و دەستەبرای ھەملیت - پیاویکی دردۆنگ و پێرەوی مەکتەبی شەکاکاییەکانە لە درێژە ی دراماکه دا نیشاندەری دەقی دەروونی ھەملیتە.

پۆلونیوس - راویژکاری پاشا و باوکی ئوفیلیا - پیرتکی بەرزە بلتیس و ھەرزەبێژە؛ لە دواییشدا تیری گومان پەشی ھەملیت دەبیبێکی

پۆزینکرانتز و گیلدینیسستیرن - دوو پایە بەرزە دیواخاننشین - لە دۆستانی ھەملیت؛ بەلام خولتەکەری پاشا کە دەکەونە داوی خولتە و خۆتی ھەلکوتانی خۆیان.

یاریکارانی تریش کە ھەر کام بەجۆری و لە لایینەکەو ھەوا و ھەستی ھەملیت نیشان دەدەن.

ویلیم شەیکسپیر کی بوو:

لە ئافریلی سالی ۱۵۶۴ ی زایینی لە شاری ستراتفۆردی ئینگلیز لە دایک بوو. راستەقینە ی ژبانی ریکویپیک دەس نەکەوتوو؛ بەلام ئەو ی وتراو و ماوہتەوہ نیشان دەدا یەکی لە ھەشت مندالی جان شەیکسپیری بازرگان بوو. خویندی سەرھتایی لە شوینەزاکەیدا تەواو کردوو؛ بەلام لە زانستگە نەبخویندوو. لە تەمەنی ھەژدە سالاندا ژنی ھیناوە.

لە سالی ۱۵۸۵ لە لاندەندا یاریکاری سەر شانۆ و نووسینی دراما دەس پێ دەکا. لەو کارەدا ھیندە سەرھەکەوێ کە لە ماوہیەکی کورتدا ناویانگ دەردەکا و دراماکانی لە لایەن درامگێرانی گەورە ی ئەو سەرھەمەوہ دەچنە سەر شانۆ.

لە ویلیەم شەیکسپیر سەد و پەنجا و چوار پارچە شیعریش بلاویوہتەوہ؛ بەلام نەک ھاوشانی دراماکانی. دەرووبەری سی و ھەوت درامای داناوہ؛ ئەوانە ی کە ناویانگی پتیریان دەرکردووہ بریتین لە: ھەملیت، ئوتیللو، مەکیس، شالیر، رۆمیۆ و ژولیتس کە لە سەرھەمی ژبانی خۆیدا کۆنەبوونەوہ؛ بەلکو ھەوت سال پاش مەرگی، دوو ھاوکاری خۆی لە نامیلکە یەکا بەنیو first folio یان «یەکەم پەرتووک» بلاویان کردووہ.

ئەو بلیمەتە نەمرە؛ لە بیست و سی ئافریلی ۱۶۱۶ زایینی کۆچی دوایی کرد و لە کەلیسە یەک لە شوینەزاکەیدا نیژا.

